

वाहेरगांवी टपालहाशिलीसह.....२ रु.
वर्गणी आगाऊच दिली पाहिजे.
किरकोळ अंकास.....२ आणे

Not used ... 27 With postage
All Subscriptions to be paid in advance
Single copy ..... 2 as

Advertisements

Below 10 lines ... 2 Rs

Per month 10 ... 30

Repetitions Per line... 2 as

बेराडसमाचार

THE BERAR SAMACHAR

VOL XXXIX

AKOLA

MONDAY 6 FEBRUARY

1905.

NO 6

वर्ष ३९

आकोला सोमवार तारीख ६ माहे फेब्रुवारी सन १९०५ इ०

अंक ६

जाहिरात

सर्व लोकांत कळविण्यांत येते कीं
माझ्या वापाच्या वृद्धापकाळामुळे व मनीश्रंशा
मुळे मी सर्व निवृत्तीची व्यवस्था
करीत असतो व त्यांस कोणत्याही
प्रकारे इस्टेटी संबंधाची देवघेव कर-
ण्याचा अधिकार व कर्तव्यगारी नाही.
जो कोणी माझा वाप नांम लक्ष्मण
पाटील यांच्याशी इस्टेटी संबंधाची
देवघेव करील तो फसेल. ती देवघेव
इस्टेटीला लागू पडणार नाही. कळविं
तारीख २९ जानेवारी १९०५ इ.स.वे.

सही

रामजी वल्लड लक्ष्मण पाटील
राहणार लाखनवाडा
निशाणी वस्त्र

हवेंत चालणारी सायकल — अमे-
रिकेंत वाशिंग्टन येथे एका शोधकांने
हवेंत भ्रमण करणारी एक सायकल तयार
केठी आहे. तीमुळे हवेंत आपल्या इच्छे-
प्रमाणे उडतां येते. सायकलप्रमाणे हिला
पायांनी चालवणे लागते.

कोण ही थंडी — अजमिराकडे इतकी
थंडी आहे की, त्या शहरापासून चार
कोतांवर असलेल्या सराषेणे गावच्या
तळाचे पाणी गोठून त्याचे बर्फ बनले.

हिन्यांचे सिंहासन — इराणच्या
बादशहाच्या हॉटमध्ये त्यांचे स्वतांचे
जे सिंहासन आहे ते लांकडी असून
त्यांस हिरे, मोती, माणिक वगैरे
जवाहिर फारच सुंदर बसविलेले असून
त्याची किंमत दीडकोट रुपये आहे.
आणि त्याच दालनांत गालिच्ये आहे
ता मुसत्या मोत्याने भरलेला आहे त्यामुळे
त्याच्या खालचा मखमलीचा भाग अगदी
दिसत नाही.

वकिलासाठा सरक्युलर — वकि-
लांची फी दाव्याच्या रकमेवर आकार-
ण्यांत येत असल्यामुळे श्रमाचा योग्य मोव-
दला त्यांना मिळावा तसा मिळत नाही
तो मिळावा म्हणून यापुढे दाव्याच्या माल
मतेच्या किंमतीवर वकिलांची फी आकारित
जावी असे हायकोर्टाने हल्ली सरक्युलर
काढले आहे.

कलकत्याचे प्रसिद्ध बाबू देवेंद्रनाथपाल
यांनी हिंदू धर्माचा इतिहास लिहिला आहे.
या त्यांच्या कामगिरीबद्दल श्री. सयानीराव
महाराज यांनी उदारपणे त्यांस १९००
रुपयांची देणगी दिली आहे.

जपानचे महात्मे

(मांगळ अंकावरून पुढे .)

श्रीबुद्धापासून जने धार्मिक शिक्षण ज-
पानी लोकांना मिळाले त्याचप्रमाणे राजकीय
शिक्षणाचा पाया शिंदे यांनी घातला.
श्रीसमर्थ रामदासांनी श्रीशिवाजीच्या कार-
किर्दीत जी महत्वाची कामगिरी आपल्या
बकडे वजावली तीच शिंदे यांनी जपानांत
वजाविली. साधारणतः शिपाईगडी अति
श्रेय असावयाचे पण शिंदेच्या राजकीय
शिक्षणाने त्यांना स्वराजनिष्ठ बनविले व
पूर्वजाविषयी व आपले कुळविषयी पूर्ण
अभिमान त्यांचे हृदयांत जागृत केला. शिंदे
हा मुख्यतः प्रयत्नवादी होता असें म्हणजे
तरी चालिले शिंदेच्या मतांत मृष्टिपूजेचे
प्राधान्य आहे व ती लोकांत प्रचलित
झाल्यामुळे मृष्टीतील ज्या ज्या वस्तु आपण
आनणाभावेती पाहतो त्या सर्वांबद्दल त्यांचे
मनांत पूज्यभाव उत्पन्न झाला व अर्थात्
पर्यायाने स्वदेश प्रीतीचे बीज रुजले. ज्या
ज्या ठिकाणी पूर्वी मोठमोठ्या गोष्टी घडल्या
व पुराण पुरुष नांदले ती ठिकाणे अती
पावन आहेत असें जपानी लोक समजतात
व त्याबद्दल कोणी तिरस्कारबुद्धि दाखविल्यास
त्यांच्या अंगाचा तिळपापड होऊन जातो.
हे शिंदेचेच शिक्षण होय व त्यामुळे त्यांना
पूर्वजा विषयी अभिमान व राजाविषयी पूज्य
बुद्धि फार वाढते.

महामुनि बुद्धाकडून जपानला धार्मिक
शिक्षण मिळाले, शिंदेने त्यांना राज-
कीय वळण लावले व नैतिक गोष्टींचे ज्ञान
करून देण्याचे श्रेय कन्फ्युशियस व
मेनशियस यांनी घेतले. सुवासिक पुष्प
एकीकडे पडले असले तरी त्यांचा परि-
मळ सर्व घरघर पसरतो तसेच मोठी
माणसे कोणत्याही एका देशांत असली
तरी ती कीर्तिलेखने सर्व देशांत वास
करीत असतात. त्या प्रमाणेच कन्फ्युशियस
याची गोष्ट आहे. कन्फ्युशियस जरी
चीनदेशस्थ होता तरी त्याची उपदेश-
पर वाक्ये जपानी लोकांचा हृदयावर
वज्रठेरापमाणे कायमची वडली होती.
आपण ज्या कुळांत जन्म घेतला त्यातील
आपले नातलग्न व समाजातील इतर
लोक यांचा आपला संबंध काय व
त्यांच्या संबंधी आपली काय काय कर्तव्ये
आहेत हे ज्ञान कन्फ्युशियसच्या शि-
ष्यापासून जपानी लोकांना प्राप्त झाले
एकाच कन्फ्युशियसच्या उपदेशा पासून
आईबापावर प्रेम करणे आपले आद्य कर्तव्य
आहे असा घडा चीन देशांत घेतला व
राजा वरील प्रेमास जपानांत अद्वयल
मिळाले.

कन्फ्युशियस व मेनशियस यांच्या शि-
ष्यापासून जपानी लोकांच्या अंगी नीतीची
तत्वे इतकी खिळून गेली आहेत की,
चित्तवृत्ती ज्यावेळी अन्याय होण्याचा प्रसंग
येतो त्या वेळी सुद्धा ते आपली नीतिमत्ता
सोडीत नाहीत. रशियन सेनानायक
क्युरोपाटकिन यांनी सुद्धा ही गोष्ट
प्रांजलपणे कबूल केलेली आहे व त्यांचे
मूळ कन्फ्युशियस व मेनशियस यांच्या
शिक्षणातच आहे. परोपकाराने सर्व जग
आपलेसे करून घेतां येईल हे मेनशियसचे
वळकट तत्व आहे. परोपकाराने सर्व
अडचणी दूर करतां येतात. आपल्या इक-
डील हाण

“ अपकारिणु यः साधुः ”

“ स साधुः साद्रुच्यते ”

ही याच मासण्याची आहे. हे
सामाजिक नीतीचे उदात्त तत्व मानण्यास
हरकत नाही. पण तीच गोष्ट राष्ट्रनीतीला लागू
केली असतां विघातक होईल म्हणून क-
न्फ्युशियसने ‘ जशाउ तपे, हा घडा
आपले लोकांस घालून दिला व तो जपानी
लोक पूर्णपणे गिरवीत आहेत किंवा कसे
याचा आपणच विचार करावा. शांति व
सहनशीलता या गुणाची मेनशियसने फार
तारीफ केली आहे शुद्धक कारणावरून
आकांड तांडव करणे शाहण्या मनुष्यास
शोभत नाही असे याचे मत आहे. स्वतःच्या
मानापमाना बद्दल मनुष्याने काळजी न
वाहतां राष्ट्रिय अंगर सामाजिक मानहानी
बद्दल राग येणे हे स्वाभिमानाचे लक्षण
होय असे ते समजतात. जपानी महापुरुष वांग
यंगमन यांनी पूर्ण ज्ञान व सदाचार यांच्या
मधील एक वाक्यता लोकांच्या मनावर पूर्णपणे
बिंबविली. हे गृहस्थ जरी चीन देशांत
राहणारे असत तरी यांच्या उपदेशामुताचा
आस्वाद जपानी लोक मुबलक घेत आहेत,
व हीं मते आपल्या इकडील मतांशी पुष्कळ
अंशी जुळतात. त्यांच्या म्हणण्या प्रमाणे
मनुष्याच्या बुद्धीला अग्राह्य अशी कोणतीच
गोष्ट नाही. वांगयंगमिंग या तत्ववेत्त्याच्या
शिक्षणापासून जपानी लोकांच्या स्वभावांत
समता हा विशेष गुण आज आपणांस
दिसत आहे.

ओगसवारा व सामामुने ह्या गृहस्थांची
जोडी फार शिष्टाचार संपन्न होती. शि-
ष्टाचारा प्रमाणे वर्तन केले असतां मनुष्या
च्या वृत्तीत एक प्रकारचा भारदस्तपणा
व गांभीर्य येते व त्यामुळे दुसऱ्या किती-
ही उच्छ्रंखल मनुष्यांशी आपली गांठ पडली
तर त्याजकडून आपला मानभंग होण्याची
भीति नसते. तथापि शिष्टाचार संपन्नतेचा
अतिरेक म्हणजे जवळ जवळ असत्या-
पण करण्या सारखेच होय असें सामामुने

यांनी सांगून शिष्टाचार मर्यादित केला.
शिष्टाचार इतका दाखवावा की, त्यामध्ये
सत्याचा लोप होऊं देऊं नये.

जपानच्या मोठेपणास जे कांही थोडे
देशभक्त कारणीभूत झाले आहेत त्यांत
योशिडा शोईन हे आहेत. देशाचे हित
असल्या गोष्टीत आहे हे एकदां कळून
आले म्हणजे ती धडवून आणण्यांत मरण
आले तरी त्यास न जुमानणाऱ्या गृहस्था-
पैकी हे एक होत. देशकायांच्या पायी
या विचारांसास खरोखरच फाशी जावे
लागले. अनेक पिढ्यापासून मिळलेल्या
शिक्षणाप्रमाणे स्वदेशसेवा करित असतां
जर त्यांत अंतर पडूं लागले तर त्या-
पेक्षां मरण बरे असे वाटणारे व त्या-
ऐवजीं मरण पत्करणारे पुरुष ज्या देशांत
निपजतात तो देश धन्य होय व असे
पुरुष जो पर्यंत देशांत वास करित
असतात तो पर्यंत त्या देशास निकृष्ट-
वस्था कोठून शिवणार ?

हल्लींच्या युद्धांतील सुप्रसिद्ध वीर
ओकू, येगो, क्युरोकी वगैरे लोकांची
नांवे व त्यांचा हृदयंगम इतिहास यापुढे
सांगण्यांत येणार म्हणून पुष्कळ मंडळी
उत्कंठापूर्वक वाट पाहात असतील. पण
नाहीं. हे पुरुष जरी मोठ्या पदवीचे व
सन्मानाज अगदीं लायक आहेत तरी
ते जी देशसेवा हल्लीं बजावीत आहेत
ती बुद्ध, शिंदे, कन्फ्युशियस व मेन-
शियस वगैरे महात्मांनी केलेल्या कामच्या
पासंगाला सुद्धा लागणारी नाही. देश
विकण्याचे काम निराळें आहे. ते
ज्या जवळ अति भडाका उडवून देणारा
दारुगोळा व तीक्ष्ण धारेची शस्त्रे अस-
तील त्यास सहज करतां येण्यासारखें
आहे. पण लोकांमध्ये सुविचारांचा प्रसार
करून त्यांना अज्ञानांधःकारांतून काढ-
ण्याचा अधिकार फार थोड्याच लोकांना
पोचतो. तलवार ही राजें मिळविण्यास
फार तर उपयोगी पडेल पण ती
निच्या बळावर चिरस्थायी कधीही होणार
नाहींत. असे असते तर अलेक्झांडर,
अदामेनब, जुलियस सीझर व नेपोलियन
बोनापार्ट, शिकंदर सारख्या योद्ध्यांनी
केलेल्या पराक्रमाची इतिश्री त्यांच्या
मरणाबरोबरच कां व्हावी! ज्या पुरुषांची
नांवे उच्चारली असतां सर्व जपानी राम-
मंडळ उठून उभे राहते ते पुरुष थोर
नव्हत असे कोण म्हणेल पण ही थोड-
क्यांत वर्णन केलेल्या महात्मांचीच महती
जास्त आहे इतकेंच सांगायचें.

संपूर्ण.

१०००

वन्हाडसमाचार

मिती माघ शुद्ध २ शके १८२६

नवे वातावरण

आमच्या प्रांताचे राजकीय वातावरण बदलले आहे. मध्यप्रांताचा अंमल हळू हळू दड होत चालला असा त्वाच्या बरोबर आमच्या संवेदीही नव्या बनत चालल्या आहेत. सध्या अलिशान नामदार चीफ कमिशनर सर लेडी साहेब हे प्रथमांश जिल्ह्यांत फिरत असून येत्या सोमवारी साहेब बहादुरांचा मुकाम येथे व्हावयाचा आहे. साहेब बहादुरांच्या या सफरीचा हेतु असा सांगतात की, येथील वस्तुस्थितीचे निरीक्षण रवाता करावे, नव्या राज्यकारभाराच्या बाटाबाटी विषयी लोकमत समजून घ्यावे आणि आपल्या संकेताप्रमाणे नवीन अंमलांतीक भावी फेरफारांची दिशा लोकांस दाखवून द्यावी. भावी फेरफारांविषयी नाना लोकवार्ता प्रसृत आहेत आणि त्यांतील पुष्कळशा गोष्टी लवकरच अंमलांत येतील असे ह्मणतात. याच धोरणाने आमच्या स्थानिक सरकाराचे अग्रे अधिकारी सध्या या प्रांतांत फिरत आहेत. या फिरतीचा लाभ बहुत प्रकारांनी होण्यासारखा आहे पण सरकाराने आपल्या अंतःकरणाचा दरवाजा लोकांसोटी खुला केला पाहिजे. अंत्य गोष्टी हुकुमाच्या वाक्यावळीमध्ये प्रकाशित होण्यापूर्वी त्या लोकसमुहापुढे अगोदर मांडण्यांत याव्यात असा आमचा मनोरथ आहे. सरकारी गोष्टी अशा गुप्ततेने चालतात की त्यांचा स्फोट होणे हे देखील कायद्याने गुन्हाच्या कडमाखाली आणून सोडले आहे तेव्हा कोणतीही गोष्ट सरकाराच्या द्वाराने प्रसिद्धीस येण्यापूर्वी त्यानदल लोकांस चर्चा करण्याचा अधिकार मिळेल तर मुख्य सरकारच्या मुलाखतीचा लाभ लोकांस फारच मोठा होईल. लोकांची इच्छा सरकारच्या संनिध जाण्याची मोठी बलवत्तर आहे पण त्या इच्छेचे साफल्य होण्यापूर्वी सरकाराने प्रजेला अपर्या सानिध्यांत घेतले पाहिजे. नवे राजकीय वातावरण आमच्या प्रांतांत आल्यापामून आह्मांस आमचा स्वतंत्रपणा गेला असे वाटू लागले आहे. प्रांत लहान खरा पण तो स्वतंत्र, पृथक् व वेगळा होता. आतां मध्यप्रांतांत त्याचा समावेश झाल्यामुळे मनाला चुकल्या पुकल्या सारखे वाटते पण पुष्कळशा गोष्टी अधिक सुखकारक होतील अशी आशा आहे. नवीन अंमल सुद्धा आहे तेव्हा लोकांस अनुकूल करून वेऊन नवीन फेरफार करण्यांत येतील असे धोरण आमच्या स्थानिक सरकाराने ठेवावे असे आह्मी वैनयपूर्वक सुचवितो.

या नव्या अंगठ्या पहिल्या तडाख्या नक्रम च्याक्सच्या रूपांने लोकांस प्रच जाणता आहे. हा कर सर्वेपे

त्याच आहे आणि या सेव्यांत आमच्या प्रांताला हा कर लागू करण्यासारखा नाही असे आह्मी वस्तुस्थिती सरकारा पुढे मांडून कळविले होते. पण लोकांच्या विनंतीला मान काहीच मिळाला नाही इतकेंच नाही तर त्या वावरीत लोकांची समजून घालण्याचा प्रयत्न देखील सरकारांतून होऊ नये ही गोष्ट बरी नव्हे हे आह्मी मुद्दाम निर्दिष्ट करित आहो. अशा प्रकारची अवहेलना पुनः होऊ नये, लोकांच्या विनंतीला निदान दोन गोड शब्दांचा तरी मान मिळावा आणि नंतर सरकाराने आपला अंमल झपाट्याने चालू करावा असे आमचे आग्रहपूर्वक ह्मणणे आहे.

लोकवार्ता

लोकवार्ता लोकांच्या मतलब इतकाच की, भावी गोष्टी विषयी लोकांस तर्क वितर्क करित बसण्यास पुष्कळशी संधी मिळावी. पहिल्या एप्रिल पासून सहा जिल्ह्यांचे चार जिल्हे होणार आहेत आणि ही बातमी नव्या अंमलाच्या प्रारंभापासून दुमदुमत आहे तेव्हा तिची सत्यता अनुभवास येण्याचा काळ समीप आला आहे हे निश्चित दिसते. मुलकी व न्यायखातें या दोन शाखा मध्ये मोठ्या उलथापालथी व्हावयाच्या आहेत. चार जिल्हे झाले, तालुक्यांची रचना काय ती पक्की ठरली व जिल्ह्यांच्या वर्गवारीने त्यांची विधेवारी लागली ह्मणजे आमच्या प्रांताचा राजकीय भूगोलच निराळा लिहावा लागेल. मुलकी अदलाबदलीच्या धोरणाने न्यायकोर्टाची स्थापनाही नवीजुनी होणार आहे. किंबहुना, मुलकीच्या मागोमागच न्यायखात्याच्या फेरफारांविषयी हुकूम सुटतील असा अंदाज आहे. दिवाणी व फौजदारी कोर्टांची स्थळे बदलण्यांत येतील त्यांच्या अधिकारांच्या पायऱ्या लहान मोठ्या करण्यांत येतील व काहीं प्रस्तुतची कोठेते बंदही करावी लागतील. सध्या या सर्वांची चळवळी कडे लोकांची दृष्टी विशेष लागली आहे. उमरावतीचे हायकोर्ट बंद होणार असून नागपुराच्या हायकोर्टाकडे सर्व अपट्टाधिकार सोंपविण्यांत येतील असेही पक्के आहे अशी बोलवा आहे. पूर्व वन्हाडाला एक डिव्हिजन सेशन कोर्ट व पश्चिम वन्हाडाला एक डिव्हिजन सेशन कोर्ट अशी योजना सध्याच अंमलांत आली आहे. फक्त दोन्ही सेशन जज उमरावतीस आपल्या अदालती परीत असतात तर त्यांची फांटाफूट होऊन एक अदालत कायमचे आकोल्यास स्थापित व्हावयाचे आहे. जिल्हानिहाय सेशन कचेरी भरून तेथेच सेशनचे फौजदारी सटले चालविण्यांत यावेत अशाविषयी हुकूम सुटले आहेत मुलकी व न्यायखातें ही दोन्ही मध्यप्रांताच्या खात्यांत नीटशी सामील झाली ह्मणजे नवीन अंमलाची बडिवाट पूर्णतेला पोचली असे होईल.

गदा

आह्मांस आलेल्या नव्या अंमलांने आकोल्याच्या हायस्कूलवर गदा बसणार आहे असे ह्मणतात. येथील हायस्कूल मोडून वन्हाडासाठी एकच सरकारी हायस्कूल उमरावतीस ठेवावे असा विचार दिसतो. येथील हायस्कूल बंद होणार आहे हा बातमी देखील आमच्या मनाला धक्का देते ही गोष्ट आह्मांस अवडणार नाही तरी पण असे दुष्ट वर्तमानच खरे होण्याचा मोठा संभव दिसत आहे. मिडल स्कूलस मात्र मोठी होणार असून त्यांत जुन्या ९ वे इयत्ते पर्यंतचे अभ्यास शिकविण्यांत येतील. मिडल स्कूलासाठी जी नवी इमारत व्हावयाची आहे तेथे विद्यार्थ्यांची राहण्याची सोय होणार आहे. शालाग्रह व वसतिगृह ही दोन्ही एकाच स्थळी ठेवून त्यांची देखरेख शिक्षकाकडे देण्यांत येईल इतकेंच नाही तर शिक्षकांची राहण्याची सोयही त्याच इमारतीत करावयाची आहे. ही मिडल स्कूलाची योजना फार नामी आहे. पण या योजनेने हायस्कूल बंद केल्यामुळे होणारी अडचण नाहीशी होण्याचा संभवच नाही कोणतेच हायस्कूल बंद होऊ नये अशी सर्वांची मूळ इच्छा आहे. पण दोन हायस्कूला पैकी एकच सरकारास ठेवावयाचे असेल तर उमरावतीचेच हायस्कूल बंद केल्यास चालण्या सारखे आहे. उमरावतीस खानगी हायस्कूल आहे, त्याची उत्तरोत्तर भरभराट होत आहे व या संस्थेकडे येथील सरकारी हायस्कूलांतील वर्गाची बदली करून दिली तरी त्या पासून चांगलाच फायदा होईल. सरकारी पद्धतीवर खानगी हायस्कूल चालविण्यासाठी सरकाराने आपली मदत चांगली दिली ह्मणजे उमरावतीचे खानगी हायस्कूल उत्कृष्टपणे चालेल. अकोल्यास खानगी हायस्कूल स्थापित होण्याचा संभव फार कमी आहे तेव्हा अशा स्थितीत लोकांच्या गरजा लक्षांत आणून येथील हायस्कूलच मोठे टोलेजंग करण्याविषयी हुकूम होईल तर ही गोष्ट लोकांस फार फार आवडेल असे आह्मांस वाटते.

औद्योगिक शाळा

उमरावतीस औद्योगिक शाळा स्थापनाचा स्थानिक सरकारचा संकल्प इंडिया सरकारास पसंत पडला आहे असे कळते. ही शाळा नांव घेण्यासारखी होईल व येथील अभ्यासक्रमही मध्यप्रांताच्या मोठेपणाला शोभेल असा ठेवण्यांत येणार आहे. या संस्थेला अनारमत्व आणणारे नामाभिधान द्यावयाचे ठरले आहे. कैलासवासी विहक्टेरिआ यांच्या पवित्र नामाने 'विहक्टेरिआ टेक्निकल स्कूल' या संज्ञेमध्ये या संस्थेची श्री चिरकाल नांदेल व त्या श्रीचा उत्कृष्ट लाभ आमच्या प्रांताला मिळणार आहे ही परम संतोषाची गोष्ट होय. विहक्टेरिआ स्मारक-फंडाचा विनियोग या कार्याकडे होत आहे आणि ही सर्वांची दिशा त्या कार्याच्या महत्त्वामुळे लोकमान्य व राजमान्य झाले

आहे. या शाळेला ३० हजार रुपये इंडिया सरकार देणगी ह्मणून देणार असून कायद्याच्या उतनासाठी ११ हजार रुपयांची देणगी देणार आहेत. ही सरकारी कृपेची अमृतवृष्टी खरी, पण आह्मी ह्मणतो की आमच्या प्रांतावर जो इनकम-ट्याक्स नवीन बसला आहे हा जर सरकाराने माफ न करितां औद्योगिक शाळेकडे समर्पण केला तर आह्मी बरीच देणग्या देखील मागणार नाही. परंतु ही मागणी सरकाराला स्वपण्यासारखी नाही, हे निराळें सांगायला नको. या शाळेत कापसाच्या कारखान्यांत लगणारे यांत्रिक कलाशिक्षण घेण्याचा विचार केलेला आहे आणि तो फार चांगला असून सर्वमान्य आहे. एकंदरीने आद्यौद्योगिक शिक्षणासंबंधाने सध्या काहीं तरी चळवळ चालली आहे ही मोठ्या आनंदाची गोष्ट होय.

अपूर्व योग

(ब्रह्मवेत्ती वेसंट बाई यांची व्याख्याने)

तुकाराम बोवा ह्मणतात की, साधुमत आपल्या घराला येतात तेव्हा तोच दिस दसरादिवाळाचा समजला पाहिजे. अशी महोत्सवाची दिवाळी येत्या आठवड्यांत आकोल्यास होणार आहे. दीपोत्सव वाह्यदृष्टीला आनंद देणारा असते पण या बाईच्या मुश्राव्य, मनोहर व हृदयगम व्याख्यानांनी अंतर्दृष्टीला परम आनंद होईल. यांच्या संभाषणाने ब्रह्मविद्येची गोडी लागेल असे आह्मांस वाटते. ब्रह्मविद्येत या बाई मुख्य गुरुमुख आहेत असे ह्मटले तरी चालेल. यांची व्याख्याने इंग्रजीत होणार आहेत हा एक मोठा कमीपणा होय. तथापि इंग्रजी भाषा जाणणाऱ्या लोकांनी ही संधी अवश्य साधावी आणि त्यांच्या संभाषणाचा लाभ करून घ्यावा इतकेंच नाही तर या श्रीमती बाई सारखी परम पूज्य मूर्ती इंग्रजी विषयी अनभिज्ञ असलेल्या गृहस्थांनी देखील जरूर पाहावी. यांची वाणी फार गंभीर, सुनृता व मोहक आहे. यांचे वक्तृत्व अलौकिक आहे आणि यांच्यावर सरस्वतीचा रूपाप्रसाद पूर्ण असून अध्यात्म विद्या त्यांस करतलमलका प्रमाणे अवगत आहे; किंबहुना हल्ली जो 'यिब्रासाफिकल पेंथ' ह्मणून सर्वत्र गजैत आहे त्याच्या या अधिष्ठात्री देवता आहेत आणि बनारसच्या हिंदु काळेजाच्या मुख्य आधारस्तंभ आहेत. श्रोतृजनांनी असा हा अपूर्व योग साधावा ह्मणून आह्मी दुसरीकडे सर्व सूचीपत्र निराळें छापले आहे.

पुढकांड.

युद्धाचा पर्यकाळ लागल्या पासून सर्व लोक हसो-मपानी युद्धाचे चांगले चांगले अध्याय काढून त्यांचे पठण व श्रवण मोठ्या उत्कटेने करित असतात. पोर्टार-थरचा मोड अध्याय संपला नाही तोच त्यांनी रशियांतील बंडाच्या अपूर्व अध्याय प्रारंभ केला. रशियामध्ये येन केन कारणाने लोकांच्या असंतोषाची नी मयंकर ज्वाळा

नोटिशी नदल
१० ओळांचे आंत.....१ रु.
दर ओळीस.....०१०६
दुसरे खेपस.....०१

बेराडिसमाचार

THE BERAR SAMACHAR

VOL XXXIX AKOLA MONDAY 6 FEBRUARY 1905 NO 6

वर्ष ३९ आकोला सोमवार तारीख ६ माहे फेब्रुवारी सन १९०५ इ० अंक ६

जाहिरात

सर्व लोकांस कळविण्यांत येते कीं माझ्या बापाच्या वृद्धापकाळामुळे व मनीषेसाठी मुळे मी सर्व जिव्हाणीची व्यवस्था करित असतो व त्यांस कोणत्याही प्रकारे इस्टेटी संवधाची देवघेव करण्याचा अधिकार व कर्तव्यगारी नाही. जो कोणी माझा बाप नांम लक्ष्मण पाटील यांच्याशी इस्टेटी संवधाची देवघेव करील तो फसेल. ती देवघेव इस्टेटी लागू पडणार नाही. कळविं तारीख २९ जानेवारी १९०५ इ.स.वे.

सही

रामजी वल्लद लक्ष्मण पाटील
राहणार लाखनवाडा
निशाणी वखर

जपानचे महात्मे

(मागोळ अंकावरून पुढे .)

श्रीबुद्धापामून जर्म धार्मिक शिक्षण जपानी लोकांना मिळाले त्याचप्रमाणे राजकीय शिक्षणाचा पाया शिंदे यांनी घातला. श्रीसमर्थ रामदासांनी श्रीशिवाजीच्या कारकिर्दीत जी महत्वाची कामगिरी आपल्या इकडे वजावली तीच शिंदे यांनी जपानांत वजाविली. साधारणतः शिपाईगडी अति बेपर्वा असावयाचे पण शिंदेच्या राजकीय शिक्षणाने त्यांना स्वराजनिष्ठ बनविले व पूर्वजाविपर्या व आपले कुळविपर्या पूर्ण अभिमान त्यांचे हृदयांत जागृत केला. शिंदे हा मुख्यतः प्रयत्न वादी होता असे ह्यातले तरी चालिले शिंदेच्या मतांत सृष्टिपूजेचे प्राधान्य आहे व ती लोकांत प्रचलित झाल्यामुळे सृष्टीतील ज्या ज्या वस्तु आपण आपणाभोवती पाहतो त्या सर्वांवद्दल त्यांचे मनांत पूज्यभाव उत्पन्न झाला व अर्थात् पर्यायाने स्वदेश प्रीतीचे बीज रुजले. ज्या ज्या ठिकाणी पूर्वी मोठमोठ्या गोष्टी वदल्या व पुराण पुरुष नांदले ती ठिकाणे अती पावन आहेत असे जपानी लोक समजतात व त्यावद्दल कोणी निरस्कारबुद्धि दाखविल्यास त्यांच्या अंगाचा तिळपापड होऊन जातो. हे शिंदेचेंच शिक्षण होय व त्यामुळे त्यांना पूर्वजा विपर्या अभिमान व राजाविपर्या पूज्य बुद्धि फार वाटते.

महामुनि बुद्धाकडून जपानला धार्मिक शिक्षण मिळाले, शिंदेने त्यांना राजकीय वळण लावले व नैतिक गोष्टींचे ज्ञान करून देण्याचे श्रेय कन्फ्युशियस व मेनशियस यांनी घेतले. सुवासिक पुष्प एकीकडे पडले असले तरी त्याचा परिमळ सर्व घरभर पसरतो तसेच मोठी माणसे कोणत्याही एका देशांत असली तरी तीं कार्तिरूपाने सर्व देशांत वास करित असतात. त्या प्रमाणेच कन्फ्युशियस याची गोष्ट आहे. कन्फ्युशियस जरी चीनदेशस्थ होता तरी त्याची उपदेशपर वाक्ये जपानी लोकांचा हृदयावर वज्रप्रणामाचे कायमची वठणी होती. आपण ज्या कुळांत जन्म घेतला त्यांतील आपले नातलग व समाजांतील इतर लोक यांचा आपला संबंध काय व त्यांच्या संबंधी आपली काय काय कर्तव्ये आहेत हे ज्ञान कन्फ्युशियसच्या शिक्षणापासून जपानी लोकांना प्राप्त झाले एकाच कन्फ्युशियसच्या उपदेशा पासून आईबापावर प्रेम करणे आपले आद्य कर्तव्य आहे असा धडा चीन देशाने घेतला व राजा वरील प्रेमास जपानांत अद्रस्थल मिळाले.

कन्फ्युशियस व मेनशियस यांच्या शिक्षणापासून जपानी लोकांच्या अंगी नीतीची तत्वे इतकी खिकून गेली आहेत की, चित्तवृत्ती ज्यावेळी अनावार होण्याचा प्रांग येतो त्या वेळीं मुळां ते आपली नीतिमत्ता सोडीत नाहीत. रशियन सेनानायक क्युरोपाट्किन यांनी सुद्धा ही गोष्ट प्रांजलपणे कळू केलेली आहे व त्यांचे मूळ कन्फ्युशियस व मेनशियस यांच्या शिक्षणांतच आहे. परोपकाराने सर्व जग आपलेसे करून घेतां येईल हे मेनशियसचे वळकट तत्व आहे. परोपकाराने सर्व अडचणी दूर करतां येतात. आपल्या इकडील हाण

“ अपकारिषु यः साधुः ”
“ स साधुः सखि रच्यते ”

ही याच मासख्याची आहे. हे सामाजिक नीतीचे उदात्त तत्व मानण्यास हरकत नाही. पण तीच गोष्ट राष्ट्रनीतीला लागू केली असतां विघातक होईल हाणून कन्फ्युशियसने जशा जसे, हा धडा आपले लोकांस बालून दिला व तो जपानी लोक पूर्णपणे गिरवीत आहेत किंवा कसे याचा आपणच विचार करावा. शांति व सहनशीलता या गुणाची मेनशियसने फार तारीफ केली आहे. क्षुल्लक कारणावरून आकांड तांडव करणे शाहण्या मनुष्यास शोभत नाही असे यांचे मत आहे. स्वतःच्या मानापमाना वद्दल मनुष्याने काळजी न वाहतां राष्ट्रिय अगर सामाजिक मानहानी वद्दल राग येणे हे स्वाभिमानाचे लक्षण होय असे ते समजतात. जपानी महापुरुष वांग यंगमन यांनी पूर्ण ज्ञान व सदाचार यांच्या मधील एक वाक्यता लोकांच्या मनावर पूर्णपणे विविली. हे गृहस्थ जरी चीन देशांत राहणारे असत तरी यांच्या उपदेशामुताचा आस्वाद जपानी लोक मुबलक घेत आहेत, व हीं मते आपल्या इकडील मतांशी पुष्कळ अशी जुळतात. त्यांच्या हाणण्या प्रमाणे मनुष्याच्या बुद्धीला अग्राह्य अशी कोणतीच गोष्ट नाही. वांगयंगमिंग या तत्ववेत्त्याच्या शिक्षणापासून जपानी लोकांच्या स्वभावांत समता हा विशेष गुण आज आपणांस दिसत आहे.

ओगसवारा व मासामुने ह्या गृहस्थांची जोडी फार शिष्टाचार संपन्न होती. शिष्टाचारा प्रमाणे वर्तन केले असतां मनुष्याच्या वृत्तीत एक प्रकारचा भारदस्तपणा व गांधीर्य येते व त्यामुळे दुसऱ्या क्विती ही उच्छ्रल मनुष्यांशी आपली गांठ पडली तर त्याजकडून आपला मानभंग होण्याची भीति नसते. तथापि शिष्टाचार संपन्नतेचा अतिरेक हाणजे जवळ जवळ असत्या- षण करण्या सारखेच होय असे मासामुने

यांनी सांगून शिष्टाचार सर्वांसित केला. शिष्टाचार इतका दाखवावा की, त्यामध्ये सत्याचा लेप होऊं देऊं नये.

जपानच्या मोठेपणास जे काही थोडे देशभक्त कारणीभूत झाले आहेत त्यांत योशिडा शोईन हे आहेत. देशाचे हित असल्या गोष्टींत आहे हे एकदां वळून आले हाणजे ती धडवून आणण्यांत मरण आले तरी त्यास न जुमानणाऱ्या पृथ्वी पैंकी हे एक होत. देशकायांच्या पायी या विचान्यास खरोखरच फाशी जावे लागले. अनेक पिढ्यापासून मिळलेल्या शिक्षणाप्रमाणे स्वदेशसेवा करित असतां जर त्यांत अंतर पडू लागले तर त्यापेक्षां मरण वरें असे वाटणारे व त्या- ऐवजीं मरण पतकरणारे पुरुष ज्या देशांत निपजतात तो देश धन्य-होय व असे पुरुष जो पर्यंत देशांत वास करित असतात तो पंथ. त्या देशास निकृष्टा- वस्था कोडून शिवणार ?

हल्लींच्या युद्धांतील सुप्रसिद्ध वीर ओकू, येगो, क्युरोकी वगैरे लोकांची नांवे व त्यांचा हृदयंगम इतिहास यापुढे सांगण्यांत येणार हाणून पुष्कळ मंडळी उत्कंठापूर्वक वाट पाहात असतील. पण नाही. हे पुरुष जरी मोठ्या पदवीचे व सन्मानाचा अगदीं लायक आहेत तरी ते ही देशसेवा हल्लीं वजावीत आहेत ती सुद्ध, शिंदे, कन्फ्युशियस व मेनशियस वगैरे महात्मांनी केलेल्या कामच्या पासंगाला सुद्धा लागणारी नाही. देश जिकण्याचे काम निराळें आहे. ते उया जवळ अति भदाका उडवून देणारा दारुगोळा व तीक्ष्ण धारेची शस्त्रे असतील त्यास सहज करतां येण्यासारखे आहे. पण लोकांमध्ये सुविचारांचा प्रसार करून त्यांना अज्ञानांधःकारांतून काढण्याचा अधिकार फार थोड्याच लोकांना पोचतो. तलवार ही राज्ये मिळविण्यास फार तर उपयोगी पडेळ पण ती तिच्या वळावर चिरस्थायी कधीही होणार नाहीत. असे असते तर अलेक्झांडर अदरंगेजब, जुलियस सीझर व नेपोलियन बोनापार्ट, शिकंदर सारख्या योद्ध्यांनी केलेल्या पराक्रमाची इतिशी त्यांचे मरणाबरोबरच कां व्हावी! ज्या पुरुषांनी नांम उच्चारली असतां सर्व जपानी राजे मंडळ उठून उभे राहते ते पुरुष थोडे नव्हत असे कोण हाणेल पण मी थोडे क्शांत वर्णन केलेल्या महात्मांचीच महत्ता नास्त आहे इतकेच सांगायचे.

संपूर्ण.

हवेत चालणारी सायकल — अमेरिकेत वाशिंग्टन येथे एका शोधकाने हवेत प्रपण करणारी एक सायकल तयार केली आहे. तीमुळे हवेत आपल्या इच्छेप्रमाणे उडतां येते. सायकलप्रमाणे हिला पायांनी चालवावे लागते.

कोण ही थंडी — अजमिराकडे इतकी थंडी आहे की, त्या शहरापासून चार कोसांवर असलेल्या सराधणे गावच्या तलावाचे पाणी गोठून त्याचे बर्फ बनले.

हिन्यांचे सिंहासन — इराणच्या बादशहाच्या हॉटमध्ये त्यांचे स्वताचे जें सिंहासन आहे तें लांकडी असून त्यांस हिरे, मोती, माणिक वगैरे जवाहिर फारच सुंदर बसविले अपून त्याची किंमत दीडकोट रुपये आहे. आणि त्याच दालनांत गालिच्या आहे ता नुसत्या मोत्याने भरलेला आहे त्यामुळे त्याच्या खालचा मखमालीचा भाग अगदीं दिसत नाही.

वकिलासाठा सरक्युलर — वकिलांची फी दाव्याच्या रकमेवर आकारण्यांत येत असल्यामुळे श्रमाचा योग्य मोचदला त्यांना मिळावा ता मिळत नाही तो मिळावा हाणून यापुढे दाव्याच्या मालमतेच्या किंमतीवर वकिलांची फी आकारित जावी असे हायकोर्टाने हल्लीं सरक्युलर काढले आहे.

कलकत्याचे प्रसिद्ध बाबू देवेन्द्रनाथपाल यांनी हिंदु धर्माचा इतिहास लिहिला आहे. या त्यांच्या कामगिरीवद्दल श्री. सयाजीराव महाराज यांनी उदारपणे त्यांस १९०० रुपयांची देणगी दिली आहे.

वन्हाडसमाचार

मिती माघ शुद्ध २ शके १८२६

नवे दातावरण

आमच्या प्रांताचे राजकीय वातावरण बदलले आहे. मध्यप्रांताचा अंमल हळू हळू ढळत चालला असून त्याच्या बरोबर आमच्या संवेधी नव्या वनन चालण्या आहेत. सच्चा अलिखित नामदार चीफ कमिशनर सर लेडी साहेब हे यत्नमाळ जिल्ह्यांत फिरत असून येथे सामवारी साहेब बहादुरांचा मुकाम येथे व्हावयाचा आहे. साहेब बहादुरांच्या या सफरीचा हेतु असा सांगता की, येथील वस्तुस्थितीचे निरीक्षण स्वता करणे, नव्या राज्यकारभाराच्या वाटावाटी विषयी लोकमत समजून घ्यावे आणि आपल्या संकेताप्रमाणे नवीन अंमलांतीळ भावी फेरफारांची दिशा लोकांस दाखवून द्यावी. भावी फेरफारांविषयी नाना लोकवार्ता प्रसून आहेत आणि त्यांतील पुष्कळशा गोष्टी लवकरच अंमलांत येतील असे ह्मणतात. याच धोरणाने आमच्या स्थानिक सरकाराचे अग्रे अधिकारी सध्या या प्रांतांत फिरत आहेत. या फिरतीचा लाभ बहुत प्रकारांनी होण्यासारखा आहे पण सरकाराने आपल्या अंतःकरणाचा दरवाजा लोकांसाठी खुला केला पाहिजे. आपल्या गोष्टी हुकुमाच्या वाक्यावलीमध्ये प्रकाशित होण्यापूर्वी त्या लोकसमुहापुढे अगोदर मांडण्यांत याव्यात असा आमचा मनोरथ आहे. सरकारी गोष्टी अशा गुप्ततेने चालतात की त्यांचा स्फोट होणे हे देखील कायद्याने गुन्याच्या कलमाखाली आणून सोडले आहे तेव्हां कोणतीही गोष्ट सरकाराच्या द्वारेने प्रसिद्धीस येण्यापूर्वी त्याबद्दल लोकांस चर्चा करण्याचा अधिकार मिळेल तर मुख्य सरकारच्या मुलाखतीचा लाभ लोकांस फारच मोठा होईल. लोकांची इच्छा सरकारच्या संनिध जाण्याची मोठी बलवत्तर आहे पण त्या इच्छेचे साफल्य होण्यापूर्वी सरकाराने प्रजेला आपल्या सानिध्यांत घेतले पाहिजे. नवे राजकीय वातावरण आमच्या प्रांतांत आल्यापामून आह्मांस आमचा स्वतंत्रपणा गेला असे वाटू लागले आहे. प्रांत लहान खरा पण तो स्वतंत्र, पृथक् व वेगळा होता. आतां मध्यप्रांतांत त्याचा समावेश झाल्यामुळे मनाला चुकल्या चुकल्या सारखे वाटते पण पुष्कळशा गोष्टी अर्धक सुखकारक होतील अशी आशा आहे. नवीन अंमल सुरू आहे तेव्हां लोकांस अनुकूल करून घेऊन नवीन फेरफार करण्यांत येतील असे धोरण आमच्या स्थानिक सरकाराने ठेवावे असे आह्मी वननपूर्वक सुचवितो.

या नव्या अंमलाचा पहिला तडाखा नकम व्याकमच्या रूपाने लोकांस आरच जाणवला आहे. हा कर सर्वे

त्याच आहे आणि या संघांत आमच्या प्रांताला हा कर लागू करण्यासारखा नाही असे आह्मी वस्तुस्थिती सरकारा पुढे मांडून कळविले होते. पण लोकांच्या विनंतीला मान काहीच मिळाला नाही इतकेंच नाही तर त्या बाबतीत लोकांची समनूत पालण्याचा प्रयत्न देखील सरकाराने होऊ नये ही गोष्ट बरी नव्हे हे आह्मी मुद्दाम निर्दिष्ट करित आहो. अशा प्रकारची अवहेलना पुनः होऊ नये, लोकांच्या विनंतीला निदान दोन गोड शब्दांचा तरी मान मिळावा आणि नंतर सरकाराने आपला अंमल झपाट्याने चालू करावा असे आमचे आग्रहपूर्वक ह्मणणे आहे.

लोकवार्ता

लोकवार्ता छापण्याचा मतभंग इतकाच की, भावी गोष्टी विषयी लोकांस तर्क वितर्क करित वसण्यास पुष्कळशी संधि मिळावी. पहिल्या एप्रिल पासून सहा जिल्ह्यांचे चार जिल्हे होणार आहेत आणि ही बातमी नव्या अंमलाच्या प्रारंभापासून दुमदुमत आहे तेव्हा तिची सत्यता अनुभववास येण्याचा काल समीप आला आहे हे निश्चित दिसते. मुलकी व न्यायखाते या दोन शाखा मध्ये मोठ्या उलथापालथी व्हावयाच्या आहेत. चार जिल्हे झाले, तालुक्यांची रचना काय ती पक्की ठरली व जिल्ह्यांच्या वर्गवारीने त्यांचे विश्वेवारी लागली ह्मणजे आमच्या प्रांताचा राजकीय भूगोलच निराळा लिहावा लागेल. मुलकी अदलावदलीच्या धोरणाने न्यायकोर्टाची स्थापनाही नवीजुनी होणार आहे. किंबहुना, मुलकीच्या मागोमागच न्यायखात्याच्या फेरफारांविषयी हुकूम सुटतील असा अंदाज आहे. दिवाणी व फौजदारी कोर्टांची स्थळे बदलण्यांत येतील त्यांच्या अधिकारांच्या पायऱ्या लहान मोठ्या करण्यांत येतील व काही प्रस्तुती कोडेते बंदही करावी लागतील. सध्या या भावी चळवळी कडे लोकांची दृष्टी विशेष लागली आहे. उमरावतीचे हायकोर्ट बंद होणार असून नागपुराच्या हायकोर्टाकडे सर्व अष्टाधिकार सौंपण्यांत येतील असेही पक्के आहे अशी बोलना आहे. पूर्व वन्हाडाला एक डिविजन सेशन कोर्ट व पश्चिम वन्हाडाला एक डिविजन सेशन कोर्ट अशी योजना सध्याच अंमलांत आली आहे. फक्त दोन्ही सेशन जज उमरावतीस आपल्या अदालती परीत असतात तर त्यांचे फांटाफूट होऊन एक अदालत कायमचे आकोल्यास स्थापित व्हावयाचे आहे. जिल्ह्यानिहाय सेशन कचेरी भरून तेथेच सेशनचे फौजदारी खटले चालविण्यांत यावेत अशाविषयी हुकूम सुटले आहेत मुलकी व न्यायखाते ही दोन्ही मध्यप्रांताच्या खात्यांत नीटशी समीप झाली ह्मणजे नवीन अंमलाची बडबड पूर्णतेला पोचली असे होईल.

गदा

आह्मांवर आलेल्या नव्या अंमलाने आकोल्याच्या हायस्कूलावर गदा वसणार आहे असे ह्मणतात. येथील हायस्कूल मोडून वन्हाडासाठी एकच सरकारी हायस्कूल उमरावतीस ठेवावे असा विचार दिसतो. येथील हायस्कूल बंद होणार आहे ही बातमी देखील आमच्या मनाला धक्का देते ही गोष्ट आह्मांस अवडणार नाही तरी पण असे दुष्ट वर्तमानच खरे होण्याचा मोठा संभव दिसत आहे. मिडल स्कूलस मात्र मोठी होणार असून त्यांत जुन्या ९ वे इयत्ते पर्यंतचे अभ्यास शिकविण्यांत येतील. मिडल स्कूलासाठी जी नवी इमारत व्हावयाची आहे तेथे विद्यार्थ्यांची राहण्याची सोय होणार आहे. शालागृह व वसतिगृह ही दोन्ही एकाच स्थळां ठेवून त्यांची देखरेख शिक्षकाकडे देण्यांत येईल इतकेंच नाही तर शिक्षकाची राहण्याची सोयही त्याच इमारतीत करावयाची आहे. ही मिडल स्कूलाची योजना फार नामी आहे. पण या योजनेने हायस्कूल बंद केल्यामुळे होणारी अडचण नाहीशी होण्याचा संभवच नाही कोणतेच हायस्कूल बंद होऊ नये अशी सर्वांची मूळ इच्छा आहे. पण दोन हायस्कूला पैकी एकच सरकाराम ठेवावयाचे असेल तर उमरावतीचेच हायस्कूल बंद केल्यास चालण्या सारखे आहे. उमरावतीस खानगी हायस्कूल आहे, त्याची उत्तरोत्तर भरभराट होत आहे व या संस्थेकडे तेथील सरकारी हायस्कूलांतील वर्गीची बदली करून दिली तरी त्या पासून चांगलाच फायदा होईल. सरकारी पद्धतीवर खानगी हायस्कूल चालविण्यासाठी सरकाराने आपली मदत चांगली दिली ह्मणजे उमरावतीचे खानगी हायस्कूल उत्कृष्टपणे चालेल. अकोल्यास खानगी हायस्कूल स्थापित होण्याचा संभव फार कमी आहे तेव्हां अशा स्थितीत लोकांच्या गरजा लक्षांत आणून येथील हायस्कूलच मोठे टोलेजंग करण्याविषयी हुकूम होईल तर ही गोष्ट लोकांस फार फार आवडेण असे आह्मांस वाटते.

औद्योगिक शाळा

उमरावतीस औद्योगिक शाळा स्थापनाचा स्थानिक सरकारचा संकल्प इंडिया सरकारास पसंत पडला आहे असे कळते. ही शाळा नांव घेण्यासारखी होईल व तेथील अभ्यासक्रमही मध्यप्रांताच्या मोठेपणाला शोभेल असा ठेवण्यांत येणार आहे. या संस्थेला अनारमत्त आणणारे नामाभिधान द्यावयाचे ठरले आहे. कैलासवासी विहकटोरिआ यांच्या पवित्र नामाने 'विहकटोरिआ टेक्निकल स्कूल' या संज्ञेमध्ये या संस्थेची श्री चिरकाल नांदेल व त्या श्रीचा उत्कृष्ट लाभ आमच्या प्रांताला मिळणार आहे ही परम संतोषाची गोष्ट होय. विहकटोरिआ स्मारक-फंडाचा विनियोग या कार्याकडे होत आहे आणि ही सर्वांची दिशा त्या कार्याच्या महत्त्वामुळे लोकमान्य व राजमान्य झाले

आहे. या शाळेला ३० हजार रुपये इंडिया सरकार देणगी ह्मणून देणार असून कायमच्या उत्पन्नासाठी ११ हजार रुपयांची देणगी देणार आहेत. ही सरकारी कृपेची अमृतवृष्टी खरी, पण आह्मी ह्मणतो की आमच्या प्रांतावर जो इनकम-ट्याक्स नवीन वसला आहे हा जर सरकाराने माफ न करितां औद्योगिक शाळेकडे समर्पण केला तर आह्मी बरील देणग्या देखील मागणार नाही. परंतु ही मागणी सरकाराला रक्षण्यासारखी नाही, हे निराळें सांगायला नको. या शाळेत कायसाच्या कारखान्यांत लणणारे यांत्रिक कलाशिक्षण देण्याचा विचार केलेला आहे आणि तो फार चांगला असून सर्वमान्य आहे. एकंदरीने आद्यौद्योगिक शिक्षणासंबंधाने सध्या काही तरी चळवळ चालू आहे ही मोठ्या आनंदाची गोष्ट होय.

अपूर्व योग

(ब्रह्मवेत्ती वेशंट बाई यांची व्याख्याने)

तुकाराम बोवा ह्मणतात की, साधुसंत आपल्या घराला येतात तेव्हां तेच दिवस दसरादिवाळीचा समजला पाहिजे. अशी महोत्सवाची दिवाळी येत्या आठवड्यांत आकोल्यास होणार आहे. दीपोत्सव वाद्यदृष्टीला आनंद देणारा असते पण या चाईच्या सुश्रावण, मनोहर व हृदयगम व्याख्यानांनी अंतर्दृष्टीला परम आनंद होईल. यांच्या संभाषणाने ब्रह्मवेद्येची गोडी लागेल असे आह्मांस वाटते. ब्रह्मवेद्येंत या चाई मुख्य गुरुमुख आहेत असे ह्मटले तरी चालेल. यांची व्याख्याने इंग्रजीत होणार आहेत हा एक मोठा कमीपणा होय. तथापि इंग्रजी भाषा जाणणाऱ्या लोकांनी ही संधी अवश्य साधावी आणि त्यांच्या संभाषणाचा लाभ करून घ्यावा इतकेंच नाही तर या श्रीमती बाई सारखी परम पूज्य मूर्ती इंग्रजी विषयी अनभिज्ञ असलेल्या गृहस्थांनी देखील जरूर पाहावी. यांची वाणी फार गंभीर, सुनता व मोहक आहे. यांचे वक्तृत्व अलौकिक आहे आणि यांच्यावर सरस्वतीचा कृपाप्रसाद पूर्ण असून अद्यात्म विद्या त्यांस करतलमलका प्रमाणे अवगत आहे; किंबहुना हल्ली जो 'थिआंसाफिकल पंथ' ह्मणून सर्वत्र गमन आहे त्याच्या या अधिष्ठी देवता आहेत आणि बनारसच्या हिंदु कालेजाच्या मुख्य आधारस्तंभ आहेत. श्रोतृनर्तनी असा हा अपूर्व योग साधावा ह्मणून आह्मी दुसरीकडे सर्व सूचीपत्र निराळें छापले आहे.

पुढकांड.

पुढाचा पर्वकांड लागल्या पासून सर्व लोक हसो-मगानी पुढाचे चांगले चांळ अव्याय काढून त्यांचे पठण व श्रवण मोठ्या उत्कंठेने करित असतात. पोर्तगारचा गोड अध्याय संपला नाही तोच त्यांनी रशियातील बंडाच्या अपूर्व अध्याय प्रारंभ केला. रशियामध्ये येन केन वाणाने लोकांच्या असेतो वृत्तीची जी भयंकर ज्वाळा

चोहोंकडे मडकली होती ती साम धाम दंड या त्रिविध उपायांनीं विनू लागली. झार साहेबांनीं लोकांच्या मागण्यांचा विचार करण्याचें आश्वासन दिल्यापसून सर्वे लोक आपापल्या नित्य कार्यास लागू लागले. परंतु राष्ट्राच्या संकटकाळां असमंजस लोकांच्या चिंथावणी वरून लोकांनीं जो बंडाळीचा मार्ग आक्रमित तो झार साहेबांस बिलकुल आवडला नाही. ह्या अत्याचाराबद्दल ते लोकांस क्षमाच करणार आहेत. परंतु पुन्हां असा अनिष्ट प्रकार वडू नये ह्यापुढे बंडाच्या पुढारी लोकांना मात्र देहान्त प्रायःचित्त देण्याचा त्यांचा विचार आहे.

रशियन राष्ट्राची युद्धांत झालेली अपकार्ति दूर व्हावी ह्यापुढे सर्व रशियन लोकांनी मोठ्या एकीनें शत्रूशी लढण्यास ठीक कर बांधण्याचें सोडून देऊन आपसांतच घुनाकूळ घालावा ही फार वाईट गोष्ट होय. ही यादवी मानविण्यामध्ये दुसऱ्या राष्ट्राचा हात असावा असा संशयहि रशियन सरकारास अला आहे. लढाई आवडो वान आवडो प्राप्त कालाप्रमाणें ती करणें अवश्य आहे असें असतांना लोकांनीं आपला पाय मार्गें ध्यावा व राज्यांतच उलट बंडाळी मांडावी यावरून रशियन प्रजा फारच दुःखीकटी आहे असें अनुमान निघते. कारण दुःखाचा अतिरेक झाल्या खेरीज लोक अशा भयकर उपायांचा अवलंब करित नसतात. ह्या वरून जुलमी राजांनीं व त्यांच्या प्रजाजनांनीं मोठा बोध घेणें अवश्य होय.

गेल्या आठवड्यामध्ये भ्यांभुरियांत लढाईचें तोंड लागलें आहे. कांहीं चक्रमकी चांगल्या झडल्या व त्यांत पुष्कळ रशियन लोक प्राणास मुकले. या रणांगणांत एक दोन निकराचे सामने झाल्या खेरीज येथील लढाई बंद होणार नाही. येथील लढाई ती जाळधान लोकरच आटोपली असती परंतु तेथें अतिशय र्भक व थंडो पडत असल्यामुळे लढवय्ये शिपायांचा नाहलाज झाला आहे. अनुकूल हवामान झाल्या बरोबर लढाई जोरांत येईल. बाल्टिक छोट समुद्रांत हवा खात असल्यामुळे सध्या कांहीं दिवस तरी त्याची भिती जपानास उरलेली नाही.

पोटे आरधरचा किड्या शत्रूच्या स्वाधीन झाल्या पामून तेथील मानलेंलें रण अगदीं थंड झालें. हा किड्या, पराजित मोहरा जो जनरल स्टोअल त्यांनीं अगदीं निरुपाय होऊन शत्रूच्या स्वाधीन केला; तरी पुष्कळ दिवस पावतो त्याचें रक्षण करण्यांत त्यांनीं जें अप्रतिम शौर्य व जो निश्चय दाखविला त्या बद्दल प्रत्यक्ष त्यांच्या बैन्यांनीही त्यांचे गुण गाडले होते; परंतु आतां ह्या वीरांच्या गुणकीर्तीस काळे फासणारीं अशी गोष्ट ऐकू येऊ लागली आहे. ती गोष्ट ही की, ज. स्टोअल यांनीं किड्या शत्रूच्या हातीं दिला हें अगदीं मागु-वाईचें कृत्य केले. किड्या सोडून देण्याची बिलकूल जडरी नव्हती. त्यांच्या जवळ पुष्कळ माणसें असून लढाईचें साहित्याहि मुबलक होतें. आपल्या सैन्याच्या दुःखद स्थिती संवेधानें यांनीं मनास वाटेल तशा

खोऱ्या नाच्या गोष्टी कळविल्या. ह्याच्या इतक्या लंछनास्पद रीतिनें शरण गेल्याचें उदाहरण कोणत्याही इतिहासांत सांपडणार नाही. परंतु ज० स्टोअल सारख्या वीरावर लादलेला हा दारूण आरोप सर्वथैव खोटा असावा अशीच सर्वांची मनोदेवता सांगते. वीरास लाजविणारें, त्यास खाली पाहण्यास लावणारें, व त्याची मान खंडणा करून त्यास मरणप्राय दुःख देणारें असें कृत्य ज० स्टोअल यांच्या हातून चुकूनही घडेल असें संभवत नाही. खरे शूर व धीर पुरुष असल्या नीच कृत्या पासून किती पराङ्मुख असतात व थोर मनास असल्या कर्माचा विटाळहि नसतो ही गोष्ट एक तज्ञ पुरुषच ओळखू शकतील. हें मळत्याचें काम नव्हे!

* * *

जनरल स्टोअलच्या बरोबर जे रशियन लोक शरण गेले त्यांस जपानी सरकारानें दोन अटी कळविल्या होत्या. त्यांनीं एक कैदी होऊन तरी राहावें अगर पुन्हा लढाई करणार नाही अशी शपथ घेऊन स्वदेशीं परत जावें. बहुतेक रशियन शिपायांनीं कैदी होऊन राहाण्याचेंच पत्करलें. पुनः लढाई वर येणार नाही अशी शपथ घेणें त्यांस विषवत वाटलें. शूर सरदारांनीं

॥ धरीना शस्त्रांतें कदन समर्यामी निज करीं ॥

अशी शपथ घेणें ह्यापुढे जिवंत असून मेल्याप्रमाणें ह्या मृत्यु लोकांच्या वस्तींत दिवस काढणें होय. असले मेलेंलें जिवंत राहण्यापेक्षां शत्रूचा कारागृहवास किती तरी भूषणावड आहे. कारागृहवास, तलवार बंदुकींनीं अंगावर केलेलीं अक्षयीचीं क्षतें व वार हींच शूरांचीं अमोळ भूषणें होत. हीं भूषणें दाखवितांना त्यांस जो अवरिभित आनंद होतो व जी जीवाची यथार्थता वाटते ती शब्दांनीं सांगणें अशक्य आहे. लढाईच्या वेळीं मी शस्त्र धरणार नाही अशी भीष्मप्रतिज्ञा करणारे व ती तडीस नेणारे आपले एक हिंदुस्थानचेच लोक ! यांची सर त्या रशियन, जपानी, युरोपियन वा आफ्रिकन लोकांना कोठून येणार ?

वऱ्हाडवृत्त

हवामान— या सप्तकांत थंडी फारच कडक पडली. अंगाला शेंबणारा इतका तीक्ष्ण वारा क्वचित्च अनुभवला असेल. ही विळक्षण थंडी उत्तर हिंदुस्थानाकडून आली असून अलाहाबादेला उबड्या हवेंत पारा १८।१९ अंशापर्यंत उतरल्यामुळे पाणी गोठूं लागलें होतें. या वाऱ्याच्या लपटी मुळें रोगराई बरीच वाढली असून प्लेगाच्या रोगालाही जोर आला आहे. आकोला व बुलढाणा या दोन जिल्ह्यांत प्लेग वाढला आहे.

रा. रा. घोंडू हरी लळिगकर तहशिलदार, आकोट यांस आफि. एक्स्ट्रा असि. कमिशनर नेमण्यांत आलें अमुन त्यांस वाशिमास बदललें आहे. आणि

आकोटच्या तहशिलदारीवर रा. रा. शेख महमद अबदूल अजीज नायब तहशिलदार मेहकर यांस आकोटास नेमण्यांत आलें.

रा. रा. लक्ष्मण गोपाळ देशपांडे तहशिलदार केळापूर यांस आफि. एक्स्ट्रा असि. कमिशनर नेमून यवतमाळास बदललें आहे. व रा. रा. शही महमद हशक नायब तहशिलदार जळगांव यांस केळापूराला तहशिलदार नेमण्यांत आलें.

रा. रा. रामराव गोविंद तहशिलदार यांस खामगावाहून जळगांवास बदलण्यांत आलें.

—येथील भाटे राजश्री कर्सेनदास चारसी यांनवर तुरुंगांतिल चोरीचें सूत विकण्याबद्दल चौकशी चालू आहे. तुरुंगाचे माली जेथर आपल्या कर्माची शिक्षा भोगित आहेत व तुरुंगाचे सुपरिन्टेण्डंट डाफ्टर रेळी यांच्या माली कारभाराविषयी चौकशी चालू आहे. इतका भोंगळा कारभार चालू असतांना ज्या गोष्टी घडल्या त्याबद्दल त्या त्रिचान्या कर्सेनदासावर सरकाराची इतकी कर्डी नजर कां ! कर्सेनदासाला न्याय भेटेलच. पण शहाणपणा शिकावयाचा तो असा की वाईट गोष्टीतील भागीनदारी घातुक असतेच पण तिच्याशीं असलेला वाद्रायण संबंध देखील कधी कधी भोठा भोवत असतो !

—केळीवेळीला एक टुमदार वक्तृत्वेत्तेजक समारंभ होत असतो. यंदाचा हा समारंभ २० वा हेय. तेथील शाळा मास्तर रा. रा. सूर्यभान जानजी यांस या कामाचें सर्व श्रय आहे. यंदा येत्या १८ वे व १९ वे तारखेला ही सभा भरून तेथें विद्यार्थ्यांची संभाषणें व कसरती होतील.

रा० रा० रस्तुमजी फर्देनजी डेपुटी कमिशनर आकोला यांची स्वारी महागांव, पातुरनंदापूर, कुरणखेड व बोमगांव या गांवावरून आकोल्यास येऊन दाखल होईल. येथ्या सोमवारा पासून तीन दिवस अत्रिशान नामदार चौक कमिशनर यांच्या स्वागता निमित्त येथें खूप गर्दीच गर्दी उडणार आहे.

—'तुंदर शृंगार कार्यालय मद्रा' यांच्या जाहिराती आजच्या अंकाबरोबर पाठविल्या आहेत. त्यांचें यथायोग्य अवलोकन होईल असा त्या कार्यालयाच्या मालकांस भरोसा आहे.

आकोला बाजारभाव

हुंडी दर्शनी	९९।।
सोने १४।	चांदी ७६
नवारी ४२-४६	जवस ७४
गहू काठे ६०	वनशी ८६
सरकी ४।।।	
तूप	९. ६. ५५
तेल	४।। ६. ५५
हई	६. ९०
कपाशी	६. ३६।३०

विद्युपी अनी वेझंट वाई या तारीख ७।२।०५ मंगळवारी दुपारच्या गादीनें यथें येणार आहेत. आणि त्यांचा येथील कार्यक्रम येणेप्रमाणें आहे—

मंगळवार ता. ७।२।०५ रोजी सायंकाळी ६ वाजतां कादरभाईचे थिएटरमध्ये Education in India या विषयावर व्याख्यान होईल.

बुधवार—तारीख ८।२।०५ रोजी सकाळी ८ ते ९ पर्यंत लोकांशी संवाद व प्रश्नोत्तरें.

दुपारी १।। ते २।। सायंकाळी ६ वाजतां कादरभाईचे थिएटरमध्ये Exertion & Destiny या विषयावर व्याख्यान होईल.

गुरुवार ता. ९।२।०५ ब्रॅच मिटिंग. रा. व. भागवत यांचे घरी नाई उतरणार आहेत. तेथें भेटी घ्याव्यात. नाईच्या इच्छे वरून व्याख्यानांस ठिकठिकांशिवाय सर्व लोकांस येण्याची परवानगी आहे. मात्र खर्ची वर वसू इच्छिणाऱ्यांनीं सेक्रेटरीकडून फ्री पास घेतला पाहिजे.

आकोला } वा. ल. चिपळूणकर
थिऑसाफिकलॉज } सेक्रेटरी
ता. ४।२।०५ } थिऑसाफिकलॉज.

नोटीस

मेहेरजान रहीमखा वल्लद अमीरखा पठाण मुसलमान राहणार पेठ औरंगपूर तालुके आकोट. यांस—

खाली सही करणार याजकडून नोटीस देण्यांत येते की तुम्ही आमचे दुकानावर येऊन कापूस खंडी २९ पंचवीस दर ९९ रु. खंडी प्रमाणें तुम्ही घेतला, मिती कार्तिक शुद्ध १४ संमत १९६१ रोजी सवदा केला व लागलीच कापूस ८ दिवसांनी मोगून न्यावा असे ठरले त्या प्रमाणें तसे केले नाही या सवदांत तुम्ही आह्मास बयान्या बद्दल रुपये शंभर मात्र दिले आहेत. मिती कार्तिक वद्य १ रोजी ते वजा करून बाकी जे होतील ते आमचे कापसाचे दाम आणून द्यावे त्या प्रमाणें तुम्ही केले नाही सबब ही नोटीस तुम्हास करणे माग पडलें. तरी ही नोटीस पावल्या पासून ४ चार दिवसाचे आंत सदहू कापूस मोजून घेऊन जावे व आमचे राहिलेले रुपये आह्मास चुकून द्यावे. तसें तुम्ही न केल्यास ज्या तारखेस सवदा झाला त्या तारखे पासून रुपये येई पर्यंत व्याज आणि हल्लीच्या चालू बाजारभावा प्रमाणें कापूस विकेल त्या प्रमाणें विकून टाकून बाकी राहिलेले नुकसानीचे रुपये व व्याजाचे आणि या नोटीसांचे व कोर्ट खर्चासुद्धां तुमचे जवळून घेऊन घेऊ. कळोव तारीख २।२।१९०५ इ०

सही
शेडमळ बागमळ तर्फे वल्लिवाटदार
रामप्रसाद चुन्नीलाल औरंगपूर
दस्तुर खुद.

नोटीस

बेशमी रा. रा. सखारामजी पाटील
घाबकार राहणार इसापूर तालुका
आकोट यांसः—

खाली सही करणार याजकडून
नोटीस देण्यात येते की मीने इसापूर
प्रगणे अडगाव तालुका आकोट येथील
सर्व्हे नंबर ३१ यांतील सभाइकीतील
१/३ हिस्सा माझ्या माळकीचा असून
तो मी वाहिला परंतु यंदा तुम्ही
माझ्या हिश्याचे पीक घरी नेले. त्याची
मागणी अनेक वेळां केली असतां तुम्ही
कांहींच उत्तर देत नाही. तुम्हासारख्या
माणसाला ही गोष्ट शोभत नाही ही
नोटीस पोचल्या तारखे पासून आठ
दिवसांच्या आंत माळाचा हिशोब
देऊन आमचा माळ आमच्या स्वाधीन
करावा असें करण्यास चुकाल तर
तुम्हा वर दिवर्णीत दावा करून नोटी-
शीच्या व इतर खर्चापुढां सर्व नुकसानी
भरून घेतली जाईल. कळवें. ता. ३१
जानेवारी १९०५ इ.

सही

अची मर्द रघुजी तेली
राहणार, अडगांव निशाणी
दस्तुर खुद्द.

नोटीस

बेशमी जनी मर्द पैकू राहणार अय्याची
कोठी, खामगांव यांसः—

खाली सही याजकडून कळविण्यांत
येते की आज पांच सहा वर्षा पासून
तुं आपल्या माहेरीच राहतेस. तुला
घेऊन जाण्यासाठी पुष्कळां निरोप
व मूळ घाडले पण तुं आपल्या
आईच्या अयोग्य नादाने वागतेस व
त्यामुळे तुला घरी येऊन जनरीतीप्रमाणे
संसार करावेसे वाटत नाही असें
दिसते. ही नोटीस पांचव्या ताखे
पासून आठ दिवसांच्या आंत तुं चांगु-
लपणाने घरी येऊन रहावेस. असें
करण्यास चुकलीस तर तुझ्यावर व
तुझ्या आईवर दावा करून तुझा ताबा
केला जाईल. अशा लबाडीच्या रितीने
मी तुला फारकत तर देणार नाहीच
पण तुझ्या आईच्या घरीही राहूं देणार
नाहीं. कळवें तारीख २५ जानेवारी
१९०५ इसवी.

सही

पैकू वल्लद लक्ष्मण राहणार
आकोला निशाणी
हातोडा दस्तुर खुद्द

नोटीस

तीर्थरूप राजश्री लक्ष्मण वल्लद नारा-
यण पाटील राहणार लाखनवाडा तालुका
बाळापर यांसः—

खाली सही करणार नम्रपणाने कळ-
वितो की आपला वृद्धापकाळ झाला आहे
आपणांस दुसरे लोक फसवितात, व सावत्र
आईच्या नाना सांगासांगी मुळे व दाखच्या
व्यसनामुळे सर्व जिनगीची वाताहात चालूं
आहेतपण मी सर्व जिनगीची वाहिनाट स्वतांच
करूं लागलों आहे. आणि आपले सर्व खर्च
वेच मी चालवित असतो. फक्त विज्ञा-
पना एवढाच की आपण स्थावरजंगम
इस्टेट कोणाला गहाण विकी वगैरेने
देऊं नये. आपल्या मतीला देखील
वारंवार भ्रश पडतो. ह्मणून स्थावरजंगम
इस्टेटापर आपण कोणतीही गैर सत्ता
चालूं नये. तशी गोष्ट करण्यापूर्वी
माझा हिस्सायंदा अलग तोडून घ्यावा.
सर्व इस्टेट उभयंतांच्या मिळकतीची व
कांहीं वडिलोपार्जित अशी आहे. आपला
या पुढील व्यवहार माझ्या इस्टेटाला
कोणत्याही प्रकारे बांधू शकणार नाही.
हे ध्यानांत घ्यावे. कळवें तारीख २५
जानेवारी १९०५ इसवी.

सही

रामजी वल्लद लक्ष्मण पाटील
राहणार लाखनवाडा
निशाणी वस्तर

नोटीस

बेशमी तानी मर्द नारायण वंड रा.
आकोलखेडा हल्ली रा. सांगवी बाजाराची
ता. आकोला इसः—

खाली सही करणार याजकडून नोटी-
शीने कळविण्यांत येते की, तुं माझी
लग्नाची बायको आहेस सुमारे एक वर्ष
झाले तुं आपले आई वापाचे घरी
गेलीस. त्या अवधीत मी तुला तीन
चार वेळां नेण्या करितां आलों असतां
तुं येत नाहीस करितां ही नोटीस पाव-
तांच आठ दिवसांत माझे घरी यावे
मी तुला वागविण्यास तयार आहे. तुं
गेली नेव्हां तुझे अंगवर माझे असलेले
डागीने सोन्याची नथ एक तोळ्याची
व गुंडवाळ्या, हस व कोपर वाळ्या हे
तीन मिळून एकंदर ६० साठ तोळे
चांदीचे डागाने असलेले यासह तुं
माझे घरी यावे. असे मुदतीत न केल्यास
मी रीतशीर कोर्टांत फिर्याद करून
तुला कचजांत घेईन. तुं आपखुषीने आपले
आईवापाचे घरी राहातीस सचच मी खावटी
बद्दल जबाबदार नाही. माझे परवा
नगीशिवाय तुं दुसरा घरठाव केल्यास
तुला व तुझ्याशी गंधर्वे करणारा असे
दोबांस जबाबदार धरले जाऊन फौज-
दारीत फिर्याद करीन हे रूप समजावे.
कळवें. ता. ४।२।०५ इ०

सही

नारायण वल्लद हंजीरभी वंड कुणबी
रा. आकोलखेड ता. आकोट
दस्तुर खुद्द.

जाहिरात

म्युनिसिपल निवडणुकांचे नियमांतील
नियम १२ अन्वये जाहीर करण्यांत येते
की अकोले म्युनिसिपल कमिटीतील ज्या
मेंबरांच्या जागा सदर नियमांतील नियम
३१ अन्वये खाली होतील त्या भरण्या-
करितां ता० २१।२।२३ माहे फेब्रुवारी
सन १९०५ इसवी रोजी सकाळचे ७
वाजल्या पासून सायंकाळचे ९ वाजे पावेतो
निवडणूक होणार आहे. खाली लिहिलेल्या
तक्यांत वाडीपैकी मेंबर निघाले त्यांची
नावे, त्या वाडी करितां होणारे निवडणुकीची
तारीख, जागा, पोलिंग आफिसराचे नांव, उमे
दवार यांनी कोणत्या तारखेपर्यंत पोलिंग
आफिसरकडे म्युनिसिपल नियम १३
अन्वये आपले अर्ज द्यावे. वगैरे माहिती दिली
आहे. ता० ३-२-१९०५ इ०

A. Haidar Ali

व्हाईस चारमन
म्युनिसिपल कमिटी अकोले.

वार्ड नं.	विषणार मेंबरांची नावे.	निवडणुकीची तारीख.	निवडणुकीची जागा	पोलिंग आफिसरचे नांव.	उमेदवारांनी कोणत्या तारखेपर्यंत अर्ज द्यावे.
१	मि० महंमद जुसफ " रा. वि. महाजनी	२१-२-०५	पारील चावडा	मे. सा. एच. प्राईस साहेब ए० असि० कमिशनर	१४-२-०५
२	मि. महंमद अली दारोगे " कैशब गोविंद दामले " विठ्ठली नारायण	२२-२-०५	त्रेनमार्केट आफिस		१५-२-०५
३	मि. व० न० म्युयोळकर	२२-२-०५	टाऊनहाल		१६-२-०५

A. Haidar Ali
Vice-Chairman
Municipal Committee Akola.

NOTICE

Under rule 12 of the Municipal
Election rules, it is hereby published
for general information that the
election to fill up the vacancies caused
by the retirement of the members in
the Akola Municipal Committee under
operation of rule 31 of the said rules
will take place, from 7 A. M. to 5 P. M.
on the 21st 22nd. and 23rd. February
1905. The following table gives for
each Ward the name of the out-going
members, the date and place of
election, the name of the Polling
Officer and the dates before which
nomination papers under rule 13 of
the Municipal Rules shall have to be
delivered to the Polling Officer.

A. Haidar Ali
Vice-Chairman
Municipal Committee
Akola.

Ward	Names of out-going members	Date of election	Place of election	Name of the Polling Officer	Dates before which nomination papers should be delivered	Remark
I	Mr. Mohomed Usuf (Already resigned) Ranchandra Vishnu Mahajan	21st. February 1905	Patel's Chovri,	C. H. Price Esqir Extra Assistant Commissioner	14th. February 1905	
II	Mehd. Ali Anwar Ali. " K. Govind Darda " Yathoojee Narayan.	22nd. February 1905	Grain Market Office,		15th. February 1905	
III	" B. N. Mudholkar.	23rd. February 1905	Town Hall.		16th. February 1905	

चोहोंकडे भडकली होती ती साम धाम देड या त्रिविध उपायांनी विजु लागली. झार साहेबांनी लोकांच्या मागण्यांचा विचार करण्याचें आश्वासन दिल्यापसून सर्व लोक आपापल्या नित्य कार्यास लागू लागले. परंतु राष्ट्राच्या संकटकाळी असमंजस लोकांच्या विधावणी वरून लोकांनी जो बंडाळीचा मार्ग आक्रमिला तो झार साहेबांस बिलकूल आवडला नाही. ह्या अत्याचाराबद्दल ते लोकांस क्षमाच करणार आहेत. परंतु पुन्हां असा अनिष्ट प्रकार घडू नये म्हणून बंडाच्या पुढारी लोकांना मात्र देहान्त प्रायःचित्त देण्याचा त्यांचा विचार आहे.

रशियन राष्ट्राची युद्धांत झालेली अपकीर्ति दूर व्हावी म्हणून सर्व रशियन लोकांनी मोठ्या एकीने शत्रूंची लढण्यास ठीक करीत बांधण्याचें सोडून देऊन आपसांतच धुमाकूळ घालावा ही फार वाईट गोष्ट होय. ही यादवी मानविण्यामध्ये दुसऱ्या राष्ट्राचा हात असावा असा संशयहि रशियन सरकारास अला आहे. लढाई आवडो वान आवडो प्राप्त-कालाप्रमाणे ती करणे अवश्य आहे असें असतांना लोकांनी आपला पाय मागे घ्यावा व राज्यांतच उलट बंडाळी मांडावी यावरून रशियन प्रजा फारच दुःखीकष्टी आहे असें अनुमान निवते. कारण दुःखाचा अतिरेक झाल्या खेरीज लोक अशा भयकर उपायांचा अवलंब करीत नसतात. ह्या वरून जुलमी राजांनी व त्यांच्या प्रजाजनांनी मोठा बोध घेणे अवश्य होय.

गेल्या आठवड्यामध्ये म्यांजुरियांत लढाईचें तोंड लागलें आहे. कांहीं चक्रपत्ती चांगल्या झडल्या व त्यांत पुष्कळ रशियन लोक प्राणास मुकले. या रणांगणांत एक दोन निकराचे सामने झाल्या खेरीज येथील लढाई बंद होणार नाही. येथील लढाई ती जाळभाज लोकरच आटोपली असती परंतु तेथें अतिशय बर्फ व थंडी पडत असल्यामुळे लढवये शिपायांचा नाइलाज झाला आहे. अनुकूल हवामान झाल्या खेरीज लढाई जोरांत येईल. बाल्टिक छ्द्रीत समुद्रांत हवा खात असल्यामुळे सध्या कांहीं दिवस तरी त्याची भिती जपानास उरलेली नाही.

पाटे आरथरचा किष्ठा शत्रूच्या स्वाधीन झाल्या पामून तेथील मानलेंलें रण अगदी थंड झालें. हा किष्ठा, पराजित मोहरा जो जनरल स्टोअल त्यांनी अगदीं निरुपाय होऊन शत्रूच्या स्वाधीन केला; तरी पुष्कळ दिवस पावेंतों त्याचें रक्षण करण्यांत त्यांनी जें अप्रतिम शौर्य व जो निश्चय दाखविला त्या बद्दल प्रत्यक्ष त्यांच्या बैन्यांनीही त्यांचें गुण गाडले होते; परंतु आतां ह्या वीरांच्या गुणकीर्तीस काळे फासणारी शी गोष्ट ऐकू येऊ लागली आहे. ती गोष्ट ही की, ज. स्टोअल यांनी किष्ठा शत्रूच्या हातीं दिला हें अगदीं मागु-वाईचें कृत्य केले. किष्ठा सोडून देण्याची बिलकूल जडरी नव्हती. त्यांच्या जवळ पुष्कळ माणसें असून लढाईचें साहित्यहि सुबलक होतें. आपल्या सैन्याच्या दुःखद स्थिती संवेधानें यांनी मनास वाटेल तशा

खेल्या नाच्या गोष्टी कळविल्या. ह्याच्या इतक्या लंछनास्पद रीतिनें शरण गेल्याचें उदाहरण कोणत्याही इतिहासांत सांपडणार नाही. परंतु ज० स्टोअल सारख्या वीरावर लढलेला हा दारूण आरोप सर्वथैव खोटा असावा अशीच सर्वांची मनोदेवता सांगते. वीरास लानविणारें, त्यास खाली पाहण्यास लावणारें, व त्याची मान खंडणा करून त्यास मरणप्राय दुःख देणारें असें कृत्य ज० स्टोअल यांच्या हातून घडूनही घडेल असें संभवत नाही खरे शूर व धीर पुरुष असल्या नीच कृत्या पासून किती पराङ्मुख असतात व थोर मनास असल्या कर्माचा विटाळहि नसतो ही गोष्ट एक तज्ञ पुरुषच ओळखू शकतील. हें मळत्याचें काम नव्हे!

* * *

जनरल स्टोअलच्या खरोबर जे रशियन लोक शरण गेले त्यांस जपानी सरकारानें दोन अटी कळविल्या होत्या. त्यांनी एक कैदी होऊन तरी राहावे अगर पुन्हा लढाई करणार नाही अशी शपथ घेऊन स्वदेशी परत जावे. बहुतेक रशियन शिपायांनी कैदी होऊन राहाण्याचेंच पतकरलें. पुनः लढाई वर येणार नाही अशी शपथ घेणें त्यांस विषवत् वाटलें. शूर सरदारांनी

॥ धरीना शस्त्रातें कदन समर्थीमी निज करीं ॥

अशी शपथ घेणें म्हणजे जिवंत असून गेल्याप्रमाणें ह्या मृत्यु लोकींच्या वस्तीत दिवस काढणें होय. असले मेल्लें जिवंत राहण्यापेक्षा शत्रूचा कारागृहवास किती तरी भूषणावह आहे. कारागृहवास, तलवार बंदुकींनी अंगावर केलेली अक्षयीची क्षतें व वार हीच शूरांची अमोल भूषणें होत. ही भूषणें दाखवितांना त्यांस जो अपरिमित आनंद होतो व जी जीवाची यथार्थता वाटते ती शब्दांनी सांगणें अशक्य आहे. लढाईच्या वेळीं मी शस्त्र धरणार नाही अशी भीष्मप्रतिज्ञा करणारे व ती तडीस नेणारे आपले एक हिंदुस्थानचेच लोक ! यांची सर त्या रशियन, जपानी, युरोपियन वा आफ्रिकन लोकांना कोठून येणार ?

वऱ्हाडवृत्त

हवामान— या सप्तकांत थंडी फारच कडक पडली. अंगाला झोंबणारा इतका तक्षिण वारा क्वचित्च अनुभवला असेल. ही विलक्षण थंडी उत्तर हिंदुस्थानाकडून आली असून अलाहाबादला उषड्या हवेंत पारा १८।१९ अंशापर्यंत उतरल्यामुळे पाणी गोठूं लागलें होतें. या वाऱ्याच्या लोपटी मुळे रोगराई खरीच वाढली असून प्लेगाच्या रोगालाही जोर आला आहे. आकोला व बुलढाणा या दोन जिल्ह्यांत प्लेग वाढला आहे.

रा. रा. धोंडू हरी लॉजिंगकर तहशिलदार, आकोट यांस आफि. एक्स्ट्रा असि. कमिशनर नेमण्यांत आलें असून त्यांस वाशिमास बदललें आहे. आणि

आकोटच्या तहशिलदारीवर रा. रा. शैल महमद अबदूल अजीज नायब तहशिलदार मेहकर यांस आकोटास नेमण्यांत आलें.

रा. रा. लक्ष्मण गोपाळ देशपांडे तहशिलदार केळापूर यांस आफि. एक्स्ट्रा असि. कमिशनर नेमून यवतमाळास बदललें आहे. व रा. रा. शहो महमद इशक नायब तहशिलदार जळगांव यांस केळापुरास तहशिलदार नेमण्यांत आलें.

रा. रा. रामराव गोविंद तहशिलदार यांस खामगावाहून जळगांवास बदलण्यांत आलें.

—वेदीठ भाटे राजश्री कर्तदान चारसी यांनवर तुरुंगातील चोरीचें सूत विकण्याबद्दल चौकशी चालू आहे. तुरुंगाचे मानी जेडर आपल्या कर्माची शिक्षा भोगित आहेत व तुरुंगाचे सुपरिन्टेण्डंट डाक्टर रेडो यांच्या माजी कारभाराविषयी चौकशी चालू आहे. इतका भोंगळा कारभार चालू असतांना ज्या गाष्टी घडल्या त्याबद्दल त्या विचान्या कर्तनदासावर सरकाराची इतकी कडी नजर कां ! कर्तनदासाला न्याय मिळेलच. पण शहाणपणा शिकावयाचा तो असा की वाईट गोष्टीतील भागीनदारी घातुक असतेच पण तिच्याशी असलेला वादायण संबंध देखील कधी कधी भोठा भोवत असतो !

—केळीवेळीला एक टुमदार वक्तृत्वोत्तेजक समारंभ होत असतो. यंदाचा हा समारंभ २० वा हेय. तेथील शाळा मास्तर रा. रा. सूर्यभान जानजी यांस या कामाचें सर्व श्रय आहे. यंदा येत्या १८ वे व १९ वे तारखेला ही सभा भरून तेथें विद्यार्थ्यांची संभाषणें व कसरती होतील.

रा० रा० रस्तुमजी फर्दूनजी डेपुटी कमिशनर आकोला यांची स्वारी महागांव, पातुरनंदापूर, कुरणखेड व बोरगांव या गांवावरून आकोल्यास येऊन दाखल होईल. येथ्या सोमवारा पासून तीन दिवस अलिशान नामदार चौफ कमिशनर यांच्या स्वागता निमित्त येथें स्तूप गर्दीच गर्दी उडणार आहे.

—‘ सुंदर शृंगार कार्यालय मदुरा ’ यांच्या जाहिराती आजच्या अंकाखरोबर पाठविल्या आहेत. त्यांचें यथायोग्य अवलोकन होईल असा त्या कार्यालयाच्या माळकांस भरोसा आहे.

आकोला वाजारभाव

हुंडी दर्शनी	९९।।
मोने २४।	बांदी ७६
जवारी ४२-४९	जवस ७४
गहू काटे ६०	बनशी ८९
सरशी	४।।
तूप	९ व. मण
तेज	४।। व. मण
रई	६. ९०

विद्युषी अनी बेझंट वाई

या तारीख ७।२।०५ मंगळवारी दुपा-रच्या गाडीनें यथें येणार आहेत. आणि त्यांचा यथील कार्यक्रम येणेप्रमाणें आहे:—

मंगळवार ता. ७।२।०५ रोजी सायं-काळी ६ वाजतां कादरभाईचे थिएटरमध्ये Education in India या विषयावर व्याख्यान होईल.

बुधवार—तारीख ८।२।०५ रोजी सकाळी ८ ते ९ पर्यंत लोकांशी संवाद व प्रश्नोत्तरे.

दुपारी १।। ते २।। खाजगी भेटी. (भेटीची व्यवस्था रा. सखाराम गणेश पंडित या सवळ अगोदर करावी.)

सायंकाळी ६ वाजतां कादरभाईचे थिएटरमध्ये Exertion & Destiny या विषयावर व्याख्यान होईल.

गुरुवार ता. ९।२।०५ ब्रॅच मिटिंग.

रा. व. भागवत यांचे घरी वाई उतरणार आहेत. तेथें भेटी घ्याव्यात. वाईच्या इच्छे वरून व्याख्यानांस टिकिताशिवाय सर्व लोकांस येण्याची परवानगी आहे. मात्र खर्ची वर वसू इच्छिणाऱ्यांनी सेक्रेटरीकडून फ्री पास घेतला पाहिजे.

आकोला } वा. ल. चिपळूणकर
थिऑसाफिकलॉज } सेक्रेटरी
ता. ४।२।०५ } थिऑसाफिकलॉज.

नोटीस

मेहेरवान रहीमखा वल्लद अमीरखा पठाण मुसलमान राहणार पेठ औरंगपूर तालुके आकोट. यांस:—

खाली सही करणार याजकडून नोटीस देण्यांत येते की तुझी आमचे दुकानावर येऊन कापूस खंडी २९ पंचवीस दर ९९ रु. खंडी प्रमाणें तुझी घेतला, मिस्ती कार्तिक शुद्ध १४ संमत १९६१ रोजी सवदा केला व लागलीच कापूस ८ दिवसांनी मांगून न्यावा असे ठरले त्या प्रमाणें तसे केले नाही या सवदांत तुझी आह्मास बयान्या बद्दल रुपये शंभर मात्र दिले आहेत. मिस्ती कार्तिक वद्य १ रोजी ते वना करून बाकी जे होतील ते आमचे कापसाचे दाम आणून द्यावे त्या प्रमाणें तुझी केले नाही सचच ही नोटीस तुह्मास करणे भाग पडलें. तरी ही नोटीस पावल्या पासून ४ चार दिवसाचे आंत सद्दहू कापूस मांगून घेऊन जावे व आमचे राहिलेले रुपये आह्मास घेऊन द्यावे. तसें तुझी न केल्यास ज्या तारखेस सवदा झाला त्या तारखे पासून रुपये येई पर्यंत व्याज आणि हल्लीच्या चालू बाजारभावा प्रमाणें कापूस विकेल त्या प्रमाणें विकून टाकून बाकी राहिलेले नुकसानीचे रुपये व व्याजाचे आणि या नोटीसचे व कोर्ट खर्चासुद्धां तुमचे जवळून पळून घेऊ. कळोव तारीख २।२।१९०५ इ०

सही
शेडमळ बागमळ तर्फे वल्लिवाटदार
रामप्रसाद चुन्नीलाल औरंगपूर

नोटीस

वेशमी रा. रा. सखारामनी पाटील वारुकार राहणार इसापूर तालुका आकोट यांसः—

खाली सही करणार याजकडून नोटीस देण्यात येते की मीने इसापूर अगणें अडगाव तालुका आकोट येथील सर्व्हे नंबर ३१ यांतील समाईकीतील हिस्सा माझ्या मा कीचा असून तो मी वाहिया परतु घेदा तुझी माझ्या हिश्याचें पीक वरी नेळें. त्याची मागणी अनेक वेळां केली असतां तुझी काहीच उत्तर देत नाही. तुह्यासारख्या माणसाला ही गोष्ट शोभत नाही ही नोटीस पोचल्या तारखे पासून आठ दिवसांच्या आंत मालाचा हिशोब देऊन आमचा माल आमच्या स्वार्धान करावा असें करण्यास चुकाल तर तुह्या वर दिवाणीत दावा करून नोटीशीच्या व इतर खर्चातुडां सर्व तुकसानी भरून घेतली जाईल. कळवें. ता. ३१ जानेवारी १९०५ इ.

सही
अंबी मर्द रघुजी तेली
राहणार अडगांव निशाणी
दस्तुर खुद.

नोटीस

वेशमी जनी मर्द पैकू राहणार अथ्याची कोठी, खामगांव यांसः—

खाली सही याजकडून कळविण्यांत येते की आज पांच सहा वर्षी पासून तू आपल्या मोहेरीच राहतेस. तुला वेऊन जाण्यासाठी पुष्कळदां निरोप व मूळ घाडले पण तू आपल्या आईच्या अयोग्य नादानें वागतेस व त्यामुळे तुला घरी येऊन जनरतीप्रमाणें संसार करावें वाटत नाही असें दिसते. ही नोटीस पोचल्या तारखे पासून आठ दिवसांच्या आंत तू चांगुलपणानें घरी येऊन रहावेंस. असें करण्यास चुकलीस तर तुझ्यावर व तुझ्या आईवर दावा करून तुझा तावा केला जाईल. अशा लबाडीच्या रितीनें मी तुला फारकत तर देणार नाहीच पण तुझ्या आईच्या घरीही राहूं देणार नाही. कळवें तारीख २५ जानेवारी १९०५ इसवी.

सही
पैकू वल्लद लक्ष्मण राहणार
आकोला निशाणी
हातोडा दस्तुर खुद

नोटीस

तीर्थरूप राजश्री लक्ष्मण वल्लद नारायण पाटील राहणार लाखनवाडा तालुका

खाली सही करणार नम्रपणानें कळविता की आपला वृद्धापकाळ झाला आहे आपणांस दुसरे लोक फसवितात, व सावत्र आईच्या नाना सांगासांगी मुळें व दाखच्या व्यसनामुळे सर्व जिनगीची वाताहात चालूं आहेहाणून मी सर्व जिनगीची वाहिवाट स्वतांच करूं लागलों आहे. आणि आपले सर्व खर्च वेच मी चालवीत असतो. फक्त विज्ञापना एवढीच की आपण स्यावरजंगम इस्टेट कोणाला गहाण विक्री वगैरेनें देऊं नये. आपल्या मतीला देखील वारंवार भ्रंश पडतो. हाणून स्यावरजंगम इस्टेटावर आपण कोणतीही गैर सत्ता चालवूं नये. तशी गोष्ट करण्यापूर्वी माझा हिस्सावाटा अलग तोडून द्यावा. सर्व इस्टेट उभयतांच्या मिळकतीची व कांहीं वडिलोपार्जित अशी आहे. आपला या पुढील व्यवहार माझ्या इस्टेटला कोणत्याही प्रकारें बांधूं शकणार नाही. हें ध्यानांत घरावें. कळवें तारीख २९ जानेवारी १९०५ इसवी.

सही
रामजी वल्लद लक्ष्मण पाटील
राहणार लाखनवाडा
निशाणी वखर

नोटीस

वेशमी तानी मर्द नारायण वंड रा. आकोलखेडा हल्लीं रा. सांगवी बाजाराची ता. आकोला इसः—

खाली सही करणार याजकडून नोटीशांन कळविण्यांत येते की, तू माझी लग्नाची बायको आहेस. सुमारे एक वर्ष झाले तू आपलें आई वापाचे घरी गेलीस. त्या अवधीत मी तुला तीन चार वेळां नेण्या करितां आलों असतां तू येत नाहीस करितां ही नोटीस पावतांच आठ दिवसांत माझे घरी यावें मी तुला वागविण्यास तयार आहे. तू गेली तेव्हां तुझे अंगवर माझे असलेले डार्गानें सोन्याची नथ एक तोड्याची व गुंडवाळ्या, हस व कोपर वाळ्या हे तीन मिळून एकंदर ६० साठ तोळे चांदीचे डार्गाने असलेले यासह तू माझे घरी यावें. असे सुदतीत न केल्यास मी रीतशीर कोर्टांत फिर्याद करून तुला कचजात घेईन. तू आपलुपीनें आपले आईवापाचे घरी राहातीस सबब मी खावटी बदल जवाबदार नाही. माझे परवा नगीशिवाय तू दुसरा घरठाव केल्यास तुला व तुझ्याशी गंधर्वे करणारा असे दोघांस जवाबदार धरले जाऊन फौजदारीत फिर्याद करित हे खूप समजावें. कळवें. ता. ४।२।०५ इ०

सही
नारायण वल्लद हंवीरजी वंड कुणबी
रा. आकोलखेड ता. आकोट
दस्तुर खुद.

जाहिरात

म्युनिसिपल निवडणुकांचें नियमांतील नियम १२ अन्वये जहीर करण्यांत येते की अकोले म्युनिसिपल कमिटीतील ज्या मेवरांच्या जागा सदई नियमांतील नियम ३१ अन्वये खाली होतील त्या भरण्याकरितां ता० २१।२२।२३ माहे फेब्रुवारी सन १९०५ इसवी रोजी सकाळचे ७ वाजल्या पासून सायंकाळचे ५ वाजे पावेतो निवडणूक होणार आहे. खाली लिहिलेल्या तक्रयांत वाडीपैकी मेवर दिवाले त्यांची नावें, त्या वाडां करितां होणारे निवडणुकीची तारीख, जागा, पोलिंग आफिसरांचें नांव, उमेदवार यांनी कोणत्या तारखेपर्यंत पोलिंग आफिसरकडे म्युनिसिपल नियम १३ अन्वये आपले अर्ज द्यावें. वगैरे माहिती दिली आहे. ता० २-२-१९०५ इ०

A. Haider Ali
व्हाईस चरमन
म्युनिसिपल कमिटी अकोले.

बार्डे नं.	निवणार मेवरांची नावें.	निवडणुकीची तारीख.	निवडणुकीची जागा	पोलिंग आफिसरचें नांव.	उमेदवारांनी कोणत्या तारखेच आत नावें कमाद घावण्याचें.
१	मि० महम्मद युसफ रा. वि. मल्लानी	२१-२-०५	पाटील चावडा	मे. सा. एच. प्रह्लिष साहेब ए० असि० कमिशनर	१४-२-०५
२	मि० महम्मद अली दारोगे केशव गोविंद दामले वित्तोजी नारायण	२२-२-०५	त्रेनमार्केट आफिस		१५-२-०५
३	मि० व० न० मुखोलकर	२३-२-०५	टाऊनहॉल		१६-२-०५

A. Haider Ali
व्हाईस चरमन म्यु. कमिटी अकोला.

NOTICE

Under rule 12 of the Municipal Election rules, it is hereby published for general information that the election to fill up the vacancies caused by the retirement of the members in the Akola Municipal Committee under operation of rule 31 of the said rules will take place, from 7 A. M. to 5 P. M. on the 21st 22nd. and 23rd February 1905. The following table gives for each Ward the name of the out-going members, the date and place of election, the name of the Polling Officer and the dates before which nomination papers under rule 13 of the Municipal Rules shall have to be delivered to the Polling Officer.

Akola 3-2-05 } A. Haider Ali
Vice-Chairman
Municipal Committee
Akola.

Ward	Names of out-going members	Date of election	Place of election	Name of the Polling Officer	Dates before which nomination papers should be delivered	Remark
I	Mr. Mohammed Usaf (Already resigned) Ramechandra Vishnu Mahajanani	21st. February 1905	Patel's Chovari,	C. H. Price Esqur Extra Assistant Commissioner	14th. February 1905	
II	Mohd. Ali Anwar Ali, K. Govind Dumbre Vithoojee Narayud.	22nd. February 1905	Grain Market Office,		15th. February 1905	
III	B. N. Anandhar.	23rd. February 1905	Town Hall.		16th. February 1905	

A. Haider Ali
Vice-Chairman
Municipal Committee Akola.

बेराडसमाचार

THE BERAR SAMACHAR

VOL XXXIX AKOLA MONDAY 13 FEBRUARY 1905 NO 7

वर्ष ३९ आकोला सामवार तारीख १३ माहे फेब्रुवारी सन १९०५ इ० अंक ७

नोटीस

वेदधा (१) रा. रा. मोतीलाल वल्लभ
बधीराम मारवाडी राहणार उमरावती.

(२) आसाराम व. लक्ष्मणदास मारवाडी
राहणार अडगाव ता० दर्यापूर पोस्ट-ता-
तेगांव जि.इ.च.पूर उमरावतीसः—

साली सही कारणा यंत्रकडून कळवि-
ण्यांत येत की आधी तुष्णाम सुमारे
एक वर्ष झाले मुकत्वार दिले होते ते
तुष्णी नवकरी होण्यापासूनच रद्द आहे.
नोकरी सोडल्यापासून तुष्णीची आर्थिकसंबंधाने
देवबंदीची कामे केली असतील अगर पुढे
कराल त्याची जबाबदारी सर्वस्वी तुमचे
इशार वर राहिल. आधी व आमची इच्छे
जबाबदार होणार नाही. नोकरी सोडल्या-
पासून ओ काही तुष्णी आमचे संबंधाने देव-
बंदीचा व्यापार केला असेल अगर कराल
त्याची नुकसानी तुमचे पासून भरून घेऊं.
कळवि ता. ७ फेब्रुवारी सन १९०५.

(सही)

नवनी बाई ज.जि. निमनलाल तर्फे
मु. त्यार जुळीलाच वल्लभ केवळ इ
राहणार आकोली जाहगिर
ता. आकोट दस्तुर खुद.

इच्छिचपूर

ता. १०/२/०५

हवामान,— हल्ली थंडी फार पडते.
चिखलदरा येथे तारीख ३४ रोजी बर्फ
पडते.

कपास— येथेबाट तासुरयांतून आज
पर्यंत थंडा इतका कपास कधी विकण्यासाठी
येथील बाजारांत आला नव्हता. कारण
पुष्कळ पाऊस पडल्याने नेहमी रबीचे
फार शेत असते. परंतु गेल्या साली कमी
पाऊस झाल्याने कपाशीचे उत्तम फार
झाले.

आंगणवाद्या कारखाना— येथे सध्या
कारखान्या करता एक कंपनी उभा-
रली आहे. त्या कंपनीचे मांडवल एक
हस रुपये आहे. एक एक हिस्सा पाचशे
रुपयांचा आहे. त्या प्रमाणे सर्व शेतार भरले
गेलें झाले तरी थाले कारण १९१२०
शेतार रारिळे आहेत हणजे विशेष नाहीत. त्या
हवाची मागणी झाल्यासारखी आहे. मुख्य
गोष्ट लक्षांत ठेवण्यासारखी ही आहे. की,
सर्व मांडवल इच्छिचपूर जि.इ.च.पूर लोकांचेच
आहे. अद्यापपर्यंत दुसऱ्या जि.इ.च.पूर शेतार
येतां कां हणण्याचा प्रसंग आला नाही.
हे श्रेय येथील पुढागी मंडळीना आहे कार-
खाना मुळ करण्याची येथे आणविण्यासाठी
येथे व रुपये वर्षांत पाठविले आहेत. कोस्ट
साठ्यांतून पांच वर्षासाठी साली वगैरे

उपयुक्त लांकडाबद्दल सवलती कांहीं मिळाव्या
आहेत. इमारताचे कामास सुरवात झाल्या
सारखाच आहे. इच्छिचपूर—उमरावती
रस्त्यावर हा कारखाना होणार आहे सामान
सुनान येऊ लागलें आहे. या बाबतीत रा.
रा. बापूबाव पेंडते भादि कळून मंडळीनां
फार पुढाकार घेऊन काम करून दाखविलें
आहे. कारखान्या करितां रा. रा. कामकार
एकपट्टी जागेल आहेत.

सभा—तारीख १७ रोजी येथे सभा
करणार आहे त्या वेळी कापसाची सुधारणा
कशी करता येईल या प्रश्नाचा निकाल
होणार आहे. सरकार या पिकाबद्दल फार
खूप पटकरण्यास तयार आहे. व जर सरकारने
दिलेल्या वियार्ती शेत परेळी व कदाचित
शेतारच्या शेतारपेशां दिलेल्या सरकारी पिक
कर्मी आले तर पंच ठरवतील तितकी खरोखर
नुकसानी देण्यास तयार आहे वगैरे अनेक
प्रश्नांचे निकाल होणार आहेत.

येणार—अजिंकान चिक कमिशनर
साहब हे तारीख १९ रोजी इच्छिचपूर
जिल्ह्यांत येणार आहेत.

पिंपळगांवराजा

दैनंदिन—या गांवी मातीचा एक
सुई कोट किंवा आहे. बांधे काम
झाले असता त्याचा वुज वर चढना
हणून येथील एका 'राजा' नांवाच्या
अतिहूदाने या विच्छाचे पायांत निवत
समाधी घेतली व तेव्हापासून या गांवास
'राजा' चे पिंपळगांव असे हणूं
झाले.

तुखद मृत्यू— येथील सुप्रसिद्ध
श्रीमती लक्ष्मी बाई देशमुख यांम गेल्या
२० तारखेस देवाज्ञा झाली. यांचे वय
७० वर्षा जवळ जवळ होते. बाई फार
साध्या, सुस्वभावी व मनाच्या मोठ्या
दिलदार होत्या. ह्या गरिबगुरिवांचा मोठा
परामर्ष देत असत व यांचा दानधर्म मोठा
असे. यांच्या प्रेतयात्रेबरोबर गांवातील
हिंदू, मुसलमान व ख्रिया मिळून तीन
हजाराने मनुष्य जोरले होते. सर्व लहान
थोर मंडळी यांच्या मृत्यूबद्दल हळहळत
आहेत. बाईच्या थोर आत्म्यास ईश्वर
सहजि देवो ! बाईच्या मागे त्यांचे
लोकप्रिय चिंजोव आपल्या घराब्याचा
जुना नांवाळीक चांगला राखतील असा
सर्वास भरवसा आहे.

जामिनीची मशागत व अ उतें.

देशी नांगर — या नांगराने एकदां
जमीन नांगरल्या वेत उरवून पाहिले
असतां मातीचे मोठमोठा डकळें जामि-

नीतल्या जामिनीत हळदळी दिसतील.
यावरून असे दिसते की एकदां नांगरी
केली असतां शेत अर्धेच गिरले जाऊन
नांगरी अगुरी होते. पहिल्या नांगरीच्या
वेळी राहिलेले डकळें नाहींशां करण्या-
कारतां आतां नांगर आडवीकडून फिर-
विला पाहिजे. अर्थात् या नांगरीच्या
वेळी कांही बिन नांगरलेली जमीन
राहिलेच. व असे प्रत्येक वेळी नांगर-
तानां होण्याचा संभव आहे. पण खरे
पाहिले असतां पांच चार वेळ जमीन
नांगरी हणजे सर्व जमिनीतील कण
परस्परापासून विछग होतात. पहिल्या
नांगरीच्या वेळी सर्व जमीन नांगरी
जात नाही. तत्रापि वरचा पृष्ठभाग सर्व
नांगरल्या सारखा दिसतो. असे होण्याचे
कारण हें आहे की आपल्या नांगराने
केलेला तास वर पासून खाली निमुळता
गेल्या असतो, व त्याचा परिच्छेद इंग्रजी
अक्षर वही प्रमाणे दिसतो. ह्या प्रकारच्या
दोन तामामवळि नी बिन नांगरलेली
जागा दिसते तिचा ह्या परिच्छेद पाळण्या
वही सारखा दिसला पाहिजे.

नांगराचा जो भाग जामिनीत शिरतो
त्याचा वरचा भाग सपाट असून खालच्या
कडेला वरील वार असते. नांगर खाल-
विळा हणजे त्याच्या सपाट बाजूस माती
चिकटते व मोठमोठी डकळेंच मुटू लागतात.
त्या मुळें नांगर ओढण्यास त्रास पडतो.
दक्षिण कानड्यांत एक प्रकारचा नांगर
आहे त्यांत ह्या उणेपणा नाही. हा
नांगर मध्ये पोकळ असून जो भाग
जामिनीत शिरावयाचा असतो तो त्रिकोणा-
कृति असतो त्यामुळें जमीन लवकर फाटून
नांगरलेली माती समसमान दोन्ही बाजू
निमागळी जाते. लोखंडापेशां लांकडास माती
फार चिकटते आणि आपल्या नांगराने इतर
भागापेशां लांकूडच फार मोठे असते. त्यामुळें
नांगर ओढण्यास ऋड जातो.

देशी नांगराने काम—देशी नांगरसावा-
रणपणे फार खाल जात नाही त्यामुळें त्याला
ओढण्यास बेलही फार लागत नाहीत. साधारण
चिकण मातीची जमीन असली हणजे त्यामध्ये
पडलेला तास वर पांच इंच रुंद व खाली
अर्धा इंच रुंद व त्याची खोली चार पांच
इंच असते. तामची साधारण मानाने रुंदी
पावणे तीन इंच प्राली. यास खोलीने गुणलें
हणजे तामाच्या परिच्छेदाचे क्षेत्रकळ अकरा
आठव्या कांही वाह्या कळून सर्व जमीन
नांगरले हणजे किती जमीन नांगरी गेली
हें पाहण्याचे असल्यास नांगरलेल्या जमी-
नाच्या स फळास खोलीने हणजे या उदा-
हरणातून लोखंडापेशां मुळेंच या नांगराने एका
एकरातील ५३८ घन बाई जमीन चाळविली शकते.

नाते. तास जरी जवळ जवळ असले तरी
तासाची उंची वरच्या बाजूस कायती पांचच
इंच असल्यामुळें एक एकर जमीन नांग-
रणाला बैलानां वीस मैल लांबी इतके
चाळावे लागते. इतके अंतर चालण्याला
बैलानां कर्मांत कमी हाटले तरी बारा तास
लागतील, व नातां जातां त्यांच्या कडून
सुमारे ३०० घनबाई जमीन नांगरी नईल.
पंतु देशी नांगराने सर्व जमीन चांगली
नांगरण्याची हणजे तिजवरून नांगर निदान
तीनदां फिरविला पाहिजे तेव्हां त्यांस साठ
मैल चाळावे लागून रोज नऊ तास प्रमाणे
काम केले असतां चार दिवस पाहिजेत.
परंतु शेतांत प्रत्यक्ष नांगरताना प्रत्येक
तासांत थोडी तरी बिन नांगरलेली जागा
राहतेच तेव्हां एक एकर जमीन नांगरण्याला
कायते चाळीस मैल चाळावे लागून तीन दिवस
पुरण्या सारखे आहेत.

पुष्कळ शेतकऱ्या जवळ स्वतःचे नांगर
नसतातच पण असतात त्याजपार्शी एखाद
असतो. एखादा धनवान शेतकरी असला
तर तो आपल्या ऐपती प्रमाणे व पिकाच्या
मानाप्रमाणे तीन चार नांगर ठेवतो. निर-
निराळ्या जमिनीपही निरनिराळ्या प्रकारचे
नांगर लागतात. एका नांगराची किंमत दोड
दोन रुपये असते. पण ते एक दोन वर्षांतच
निरुपयोगी होतात. त्यांचे वजन दहा बारा
शेरा पासून पाऊणशें ऐशी शेरा पर्यंत
असते. हळक्या जमिनीत लहान व हळक्या
नांगर चालतो पण चिकण मातीत मात्र नड
व मोठा नांगर लागते.

नांगराचे निरनिराळ्या भागांस १ फाळ,
दांत, किंवा कुशा; २ ओढका किंवा
डोकें; ३ दांडी; ४ रमणें अशीं नांवे
आहेत; पण सर्व प्रकारच्या नांगरांत
फाळ व ओढका हे दोन भाग मुख्य
आहेत. त्यांचे उपयोग खाली लिहिल्या-
प्रमाणे होतः—

फाळ— नांगर सुळ केला हणजे
हाच भाग प्रथम जमिनीत शिरतो
फाळ लोखंडी किंवा पाळादी असून
त्याला जमीन नांगरतां येईल अशी वार
जमिनीत शिरला हणजे पुढील जमीन
सहज दृभागली नावी हणून फाळाची
वरची बाजू त्रिकोण कृती असावी. कठीण
जमिनीला बांसून फाळ बांधत किंवा निरुप-
योगी होते तो वाटून पुस्त वरितां येतो;
किंवा त्याच्या मागीं दुसरा चांगला फाळ
कोणत्याही मनुषास बसवितां येतो. फाळ
लोखंडाच्या सुच्या वेदणीने एके जागी वस-
वितां येतात. व नांगर उलगडावयाचा
वेदणी काढली हणजे

ऑडकां अगर डोकें-नांगर नड व्हावा ह्मणून हा एक लांकडाचा टोकळा फाळाच्या पाठीमागच्या बाजूस बसविळा असतो. त्या मुळें नांगर चाळवितांना ते दोन्ही भाग विलगलेले दिसतात. नांगर मुळ केल ह्मणजे मानी फाळा वरून ऑडक्यावर येते व ऑडक्याची पुढील बाजू गोल केलेली असल्यामुळे हळकेंच पाठी मागे जाऊन पडते.

या शिवाय प्रत्येक नांगरमास एक लांकडाचा लांब बासा लावलेला असतो त्यास दांडी असे ह्मणतात. ह्याच्या एका टोकामस जू लावून त्यास बेल कुंपतात व दुसऱ्या टोकामस ह्मणजे फाळाच्या पाठीमागे नांगर फिरविण्यासाठी किंवा नांगर खाली वर करितां याचा ह्मणून हातांस धरण्यासाठी एक वांकडे लांकूड असतें त्यास रुमणें असे ह्मणतात. दांडाळा पुढच्या बाजूस कवरता सारखे दांत कर्मी कर्मी असतात या पैकी कोणत्याही एका किंवा दुसऱ्या दात्यांत जू बांधले ह्मणजे नांगर जमिनीत ज्यास्त किंवा कमी खोल घालतां येतो.

लोकोत्तर व अतिवचनाय पुरुषकारच होय. अशा कर्मांचा अग्रस्थान वस्तुतःच मिळते. पण व्यवहारांत कर्मांचा दुसरा अर्थ असा घेतात कीं, भोक्त्रय कुकृत्य वाही वा कर्मरुची देवापुढे किंवा नशिवापुढे कोणाचे गतो नाही. या दृष्टीने मनुष्य कर्मव्यापासून पराडमुख होता, त्याला सर्वत्र निराशा वाटते आणि कर्मांच्या प्रचंड ओवावंगार तो परवशतेनें वाहूं लागतो. कर्मांचा हा अर्थ मनुष्याच्या प्रगतीला मोठा धातुक आहे. त्याचे प्रयत्न सर्वे बंद पडतात व तो क्रियाशून्य होतो. कर्मवादानें इंदियांत अशा प्रकारचें नैराश्य फारच प्रसृत आहे. हें औदासिन्य सर्वे सुधारणेला बाधक आहे. हा कर्मांचा कायदा प्रयत्नालाच तिलांजली देतो. कर्मांवर ह्मणजे नशिवावर ह्मणजे सोंप-वितात तेव्हां कर्मांचा खरा अर्थच चुक-लला असतो. जसा एखादा कायदा असतो तसेच नशिवा समजतात. चोगी करूं नये किंवा मातापितरांनीं अर्भकाचा प्रति-पाल केलाच पाहिजे इत्यादि आज्ञा जशा कायद्यानें घालून दिलेल्या असतात तशीच नशिवाची आज्ञा आहे असें लोक समजतात. पण माणसांनीं प्रणीत केलेला कायदा व सृष्टिशास्त्रा प्रमाणें निर्णित झालेला कर्मांचा कायदा या मध्ये फार अंतर आहे. मानवी कायदा जो मोडील त्याला राजा शासन करितो. शासनाच्या भितीनें मनुष्याचा कायदा पाळला जातो. पण असें शासन सृष्टीच्या कायद्याला लागू पडत नाही. सृष्टीचें शास्त्र सदा सर्वकाळ अबाधित आहे; सृष्टीचा कायदा मोडलाच जात नाही. जो सृष्टीचा नियम तोच कर्म-वादाला लागू पडतो. सृष्टीचे नियम मनुष्याचें शरीर, बुद्धि, अंतःकरण व जीव या सर्वांसही सारखेच लागू पडतात. सृष्टीचा मुख्य नियम हा कीं इतर सर्वे उपाधि व परिस्थिती सारख्याच असतील तर ज्या कारणानें जें कार्य घडतें तें कारण व तें कार्य याची जोड गोळी सृष्टीमध्ये सदा सर्वकाळ तशीच दिसून येईल. समान परि-स्थितीतील कार्यकारणभावाचा हा परिवर्त ह्मणजे सृष्टीची मुख्य गुरुकिल्ली होय. रसायन शास्त्रज्ञ हायड्रोजन व आक्सिजन यांच्या विशिष्ट मिश्रणांनं पाणी केव्हांही उत्पन्न करूं शकतो. रसायन शास्त्रज्ञाला त्याची विद्या शिकविते कीं सर्वे दृश्य सृष्टी पुनः पुनः तयार करण्याची त्याच्या जवळ एक किमिधाच आहे. सृष्टीचा हा अबाधित नि-यम ह्मणजे कार्यकारणाचा परंपराच होय. ही परंपरा कर्मांचे चुकावयाची नाही. एका मागून दुसरा अशा गोष्टी कार्यकारण भावा-च्या परंपरेनें चढतच जातील. हीच कार्य-कारण परंपरा कर्मवादाला देखील सारखीच लागू पडते.

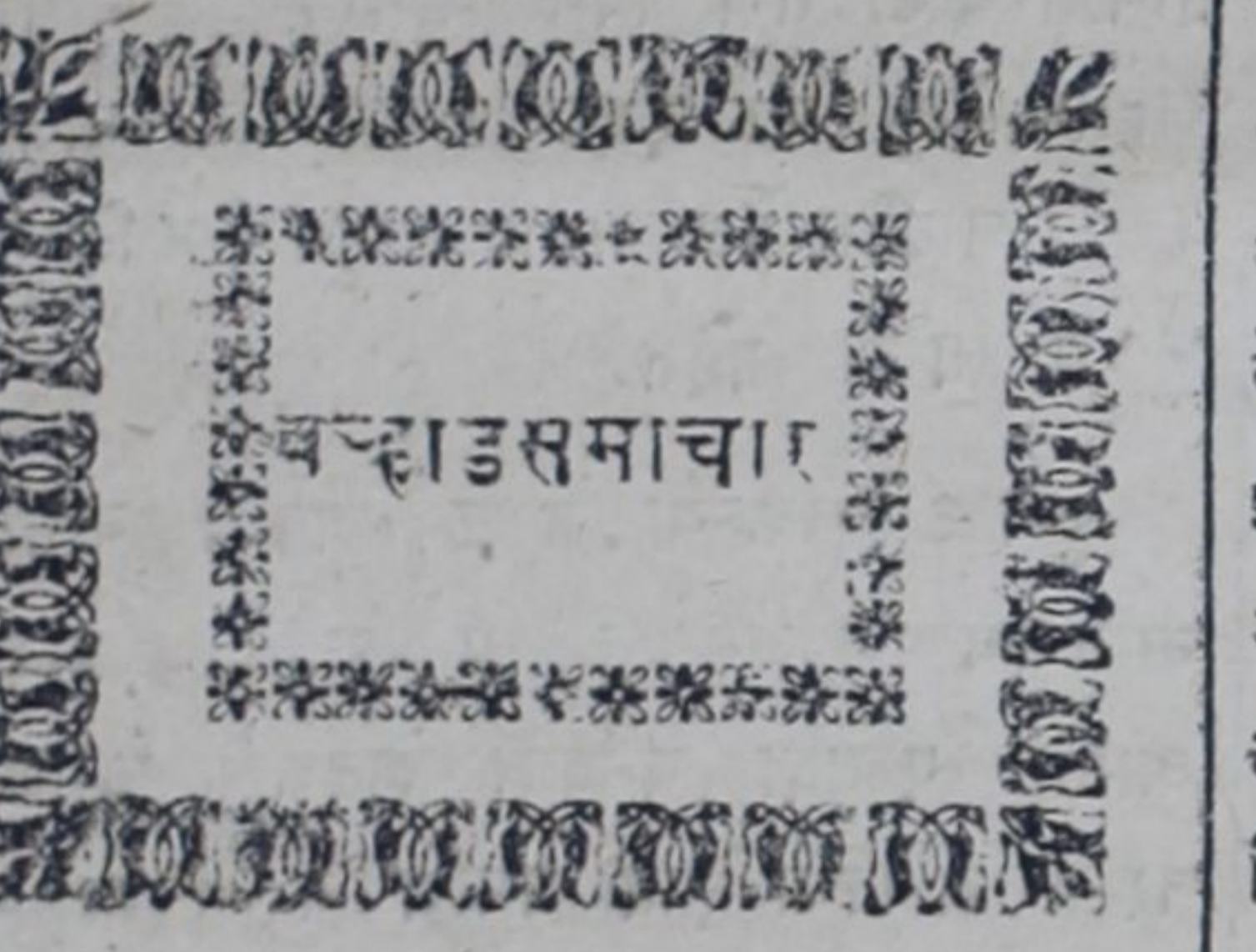
कर्माविषयी कार्यकारणाचा हा समवायी संबंध प्रथम समजून घेतला पाहिजे ह्मणजे प्रालब्धाहून प्रयत्न चलवतार आहे असें करून घेईल. कर्मांमध्ये मुख्य अंगें तीन आहेत. पहिलें अंग ह्मणजे जो त्याचे विचार तशीच त्याची अहंभुती असते. दुसरें अंग वासनेचें होय. पूर्वीक वासनादात्म्या प्रमाणें त्याला

कूल, गृह, ग्राम, राष्ट्र इत्यादि जन्मतःच उपलब्ध होतात. तिसरें अंग क्रियेचें होय. जशी त्याची चांगले वाईट क्रिया असते तसेच उलट चांगले वाईट परिणाम त्याच्याच वडत असतात. क्रियेच्या आघाता योग्यच प्रत्याघात होत असतो. आपण दुसऱ्यास गुस्स दिलें तर त्या क्रियेचा प्रत्या-घात मुखपरिणामी होतो. व दुःखकारक क्रिया दुःखदायक प्रत्याघाताला कारणाभूत होत असते.

मनुष्याच्या उपलब्धतांचे विशिष्ट अहंभुती प्राप्त होत असते. कांहीं मुळें धांड, उदार, उतावळी व सत्यवादी असतात; त्याच्या उलट कांहीं मुळें भित्री, कृपण, विचारी व असत्यवादी असतात. पूर्व जन्मांच्या सात्विक रजोमय व तामसी कल्पनांचे परिणामभूत सार ह्मणजे जन्मतःच प्राप्त असलेली अ-हंभुती होव. जसे पूर्वीचे विचार असतात तशी वृत्ती बनलेली असते. मनुष्याच्या वृत्ती मध्यें जेव्हां तामस गुणांचें प्राबल्य असतें तेव्हां त्या तामसी दुर्गुणां विरुद्ध जो सात्विक शुद्ध सद्गुण तो प्रत्यक्ष जर थोडा वेळ आपण आठवीत गेलों तर दुर्गुणांचा ढोव होऊन त्या ठिकाणी सद्गुणांचा उदाम होऊं लागतो असा अनुभव आहे. बुद्धीच्या स्फूर्तीला चालव देतां येते; त्या तामसी असल्या तर त्या सत्वगुणी बनवितां येतात. अशा रीतीनें सुविचारांतों हळू हळू व क्रमाक्रमानें अहंभुती फार शुद्ध, प्रेमळ व मोहक बनवितां येते. भित्रीं मूळ धैर्यवान होतें, लहानपणींचा कृपणपणा उदारबुद्धीत मिसळून जातो, उतावळपणा जाऊन विरुद्ध दिशेचा दूरदर्शीपणा अंगीं येतो, आणि अप्रामाणिकपणा लोपून त्या ठिकाणी सत्यशाक्त वृत्ती हेते. इतक्या सर्वे गोष्टी त्या त्या दुर्गुणांच्या विरुद्ध असलेल्या सद्गुणांच्या स्मरणीनें व चिंतनेनें तो तो सद्गुण अंगीं वसूं लागतो. संशोधन ज्ञान अज्ञान, सुखदुःख अंधार प्रकाश इत्यादि द्वंद्वे आहेत. ही द्वंद्वे परस्पर विरोधी आहेत. तेव्हां ज्या विरोधी गोष्टीकडे बुद्धीचा पूर्ण भर होईल त्याचा तेथें विकास होत जाईल हें उबड आहे.

मनुष्याचे विचार बदळण्यापूर्वी त्या त्या विचारांना स्फूर्ती देणाऱ्या वासनांचा संगम लक्षत घेतला पाहिजे. वासना ह्मणजे विचारांची पूर्व बीजे आहेत. जी वासना प्रचळ असते ती विचार व कृती यांच्या प्रांतांमध्ये आपल्याला अनुकूल असे अंतरंग तयार करिते. पूर्वीक जन्मांतिल सर्वे वासनांचा संचय जेवढा फलेन्मुख झालेला असते, त्या मानानें आपणांस जन्म पृथ्वीवरील चांगल्या किंवा वाईट परिस्थितीत हात असतो; आणि ह्मणूनच आपण जो दड आज्ञा धरून वसूं व जिच्याकडेच आपले सधेसव खर्चू तीच आज्ञा फलेन्मुख होत आणि तीच फलेन्मुख वासना आपले सर्व आयुष्य प्रचलित करित असते. वासना ही लोहचुंबका प्रमाणें आहे. ती सर्वेच आपलेसें करित. तिचें साम्राज्य अबाधित चालतें या कारणांमुळे सद्वासना नेहमीं जागृत व प्रचलित ठेविल्या पाहिजेत. ह्मणजे तिच्यामुळे विचार पवित्र राहतात आणि कृतीहा शुद्ध शुद्ध होत जातात. आपल्या क्रिया देखील पदोपदी शिक-

वीत असतात कीं, आपण लोकांस आनंद दिला ह्मणजे त्याचा मोवदला आपणास आनंदांतच मिळतो. ज्या कृतीनें दुसऱ्यास दुःख होतें ती कृती दुःखपरिणामी असते. वासना, विचार व क्रिया यांचे परस्परांवर आघत व प्रत्याघात होत असतात. एकमेकांचा चांगुलपणा किंवा वाईटपणा परस्परास संस्कृत व दूषित करित असतो. याच कारणासाठीं सत्वासना, सत्बुद्धि व सात्त्विक्या हीं जागृत ठेविली पाहिजेत. जन्मतःच प्राप्त असलेल्या दोषांचें परिमार्जन हीं कळू शकतात आणि परिणामी हीं परस्परांस पारिपोषक होतात एवढ्याच दृष्टीनें प्रय-त्नांचें वर्चस्व भोव्मांनीं प्रतिपादन केलेलें आहे. पण कांहीं कर्म इतकीं परिणामा-भिन्नुल असतात कीं तेथें प्रयत्न चालतच नाही. ती गोष्ट अपरिहार्य असते. ती आपल्या प्रयत्नाच्या प्रांतावोहरची असते. व ती तशीच घडून येते. उदाहरणार्थ, एखादा संतापी पुरुष. तो सद्गुणी असतो, तो लोकांस फार आवडतो व तो उदार व धैर्यवान असतो. पण तो तामसी असल्यामुळे त्याला राग आला व तो मोघाधीन झाला ह्मणजे त्या आवेशांत त्याच्या हातच्या काठीनेंच दुसरा मनुष्य गतप्राण होतो. अशा वधाच्या गोष्टींत त्याचें कर्म अनिवार्य होतें असें ह्मणावें लागेल. जेथें विचाराला अवसरच मिळत नाही, विचाराला जेथें स्थळ मिळतच शकत नाही व जेथें विचाराला स्फुरण मिळ-ण्यापूर्वीच ती गोष्ट आकस्मिकपणें घडून जाते. तेथें संचित कर्म परिणामाला पोचतें व प्रयत्न कांहीं करूं शकत नाही. तथापि या अपरिहार्य गोष्टी विषयां देखील एक मोठी शंका आहे. अपरिहार्य गोष्ट कोणती याचा निर्णय होणेंच मोठे दुर्गप्राप्त किंवा हुना, अम-भवनीय आहे. उदाहरणार्थ, दोन सारखीं वजनें तराजून समतोल आहेत. दोन्हीचें गुस्त्वाकर्षण परस्परांस तोलून धरित आहेत. तराजूनच्या कोणत्याही बाजूला नुसत्या अंगुलीचा स्पर्श झाला तरी तराजूनचा कांडा त्या बाजूला तात्काळ झुकता होतो. तद्वत् कर्मांची गोष्ट आहे. दोन माणसांचीं कर्म उभयतांस धातुक व विच्छेदक अशीं बनलीं असतां पण अशा प्रसंगी क्वचित् क्षणांघांत विचारांचें स्फुरण एकदम त्या दोन कर्मांचें पारडें वर खालीं करून साडिल. तेव्हां सारांश हा निबतो कीं, मनुष्याच्या बहुविध व भ्रगम्य कर्ममाले मध्यें अमूक एक कर्म अपरिहार्य आहे असें कर्मांचे निश्चयानें सांगतां येणार नाही. मनुष्याची बुद्धि अगदीं कोती पडते. आणि ह्मणूनच प्रयत्न हा सर्वेथे केलाच पाहिजे. प्रयत्न चालू असतानां एखाद्या अपरिहार्य कर्मानें उचळ घेतली तरी देहाळ त्या प्रयत्नाच्या संस्कारानें पुढली सिद्धता फार मुखप्रद होत असते. प्रयत्नानें आपलें ज्ञान वाढतें, आणि ज्ञान ह्मणजे कर्मांच्या नाना कार्यकारणशृंखला आपणांस सम-जतात ज्ञानाने कर्मांवर आपलें साम्राज्य होतें. आपण कर्माधीन रहात नाही. आणि कर्मांची परंपरा कळल्यामुळे आपण कर्मांज-दास्यत्व आणितों व कर्मांची सृष्टी ह्मणजे आपल्या प्रयत्नचीच सृष्टी बनते.

मिनी भाव शुद्ध ९ शके १८२६

प्रयत्नवाद.
 प्रयत्न चलवतार कीं प्रालब्ध चलवसत असा फार जुना प्रश्न आहे. या प्रश्नाचें उत्तर पितामह भीष्मांनीं महाभारतांत फार समर्पक दिलें आहे. प्रयत्न व प्रालब्ध या दोन्ही वादांची भीमांसा करून त्यांनीं असा निर्णय केला कीं, प्रयत्न चलवान आहे व प्रयत्नच प्रालब्धाचा पुरुषकार आहे. प्रालब्धालाच देव, नशीब किंवा कर्म अशा अनेक संज्ञा आहेत. कर्म ह्मणजे कृती हा धात्वर्थ झाला. परंतु त्याचा व्यवहारिक अर्थ दोन प्रकारचा आहे. पहिला अर्थ असा करितात कीं, कर्म ह्मणजे कांहीं देवी अद्भुत शक्ती. मोठमोठे शकते राने, पराक्रमी विजयी योद्धे, लोककल्याणकारी सहान् ब्रह्मवेत्ते, राज्यक्रांती करणारे अलौकिक सुप्तसही इत्यादिकांच्या चरित्रांमध्ये अशा देवी संपदेच्या गोष्टी दिसून येतात. त्यांच्या सर्वेच क्रिया जयश्रीनें अलंकृत असतात. असे पुरुष जेव्हां कार्ये करितात तेव्हां त्यांच्या कृतीमध्ये कांहीं अद्भुत प्रभाव दिसून येतो. कांहीं पूर्वे संचिताचा ओष, पूर्व पुण्याचा प्रताप किंवा ईश्वरी कृपेचा प्रसाद त्यांच्या चरित्रामध्ये पदोपदी व्यक्त होत असतो. यां भूलोकोत्तर कारण समुदायाला पूर्व पुण्याई किंवा पूर्व कर्म असें ह्मणत असतात. कर्माची ही प्रेरणा इतकी विदग्ध असते कीं, त्या कर्मांच्या प्रभावापुढे सर्वे गोष्टी शरण येतात. या दृष्टीनें पाहतां कर्म ह्मणजे

कर्माचा पारंपाक होणे व ती सुख व दुःख उत्पन्न करितात तेव्हा त्यांचा सुखदुःखा किंवा दुःखदुःखा तात्विक दृष्ट्या इतका तीव्र रहात नाही; कर्माची घटना समजण्या मुळे व त्यांची यथितवता प्रयत्नाच्या मार्गात ध्वनित होत गेल्यामुळे सर्व जगाची राहणी पाहून दुःखांतही मनाचें समाधान नाहीसे होत नाही आणि संसारातील दुःखाचा डोंगर वलाडून सुखाच्या नदी तीराला पोहोचण्याचा युक्ति प्रयत्नांचे व तदनुगामी तात्विक दृष्टीने चांगली करून येते.

शिक्षण

मनुष्य जन्मला शिकतो तसता तो उत्तम होत जातो. शिक्षणाने त्याचें शरीर पूर्ण वाढीला पोचते. शिक्षणाने त्याची बुद्धि विकसित होत शिक्षणाने त्याच्या मनोवृत्ती संस्कृत बनतात व शिक्षणाने तो धार्मिक व शीतमान होतो. असें हें शिक्षणाचें चतुःग कार्य आहे. खरें शिक्षण हाटले ह्मणजे मनुष्याची या चाऱ्ही अंगांनी उत्तरी झाली पाहिजे. जेव्हां शिक्षण एकदेशीय होतें तेव्हां मनुष्याचा पूर्ण विकास होत नाही. शिक्षणाचें कार्य या रितीने चुकले ह्मणजे मनुष्याच्या पूर्ण विकसनांत मोठा दोष उत्पन्न होतो. शरीर, बुद्धि, अंतःकरण व आत्मा या चार अंगा पैकीं कांहीं लंगडी पडतात इतकेंच नाही तर एकाच अंगाचा परिणाम अतिरिक्ताला पोहून दुसऱ्या अंगाच्या विकासाची हानी होत.

शिक्षणाचा विषय अत्यंत महत्त्वाचा आहे. मनुष्य सर्व जन्मभर शिकतच असतो, परंतु लहान वयामध्ये शिक्षणाचे ह्मणून जे कांहीं संस्कार त्यास घडतात त्यांवरच त्याच्या सर्व आयुष्याच्या इमारतीची उभारणी होत असते. आपल्या हिंदुस्थानांत शिक्षणाचा प्रांत फारच संकुचित व मर्यादित असा आंखलेला आहे. शिक्षण या शब्दाने मुलांचेंच शिक्षण असा अर्थ समजतात; पण शिक्षण या शब्दाची व्याप्ती मोठी आहे. त्यांत मुलींच्या शिक्षणाचा अंतर्भाव होतो. शिक्षण जसें मुलांना तसेंच मुलींनाही अत्यंत आवश्यक आहे, आणि अलीकडे आपले लोक आपल्या मुलींच्याहि शिक्षणाकडे थोडेंसे लक्ष पुढे लागले आहेत ही मोठी आनंदाची गोष्ट होय.

सांप्रत काळां आपल्याकडे शिक्षणाचा एकच धोपट मार्ग चालू आहे. शिक्षणाचा सर्व भार व सर्व जबाबदारी एकाच सरकारावर येऊन पडली आहे सरकारी शाळा गृहांतून जें एका ठरीव कित्या वर हुकूम शिक्षण मिळतें तेंच संपूर्ण शिक्षण होय असा लोकांचा पक्का ग्रह झालेला आहे. सरकारी शाळेंत वातल्या नंतर आपल्या मुलामुली संबंधाने आपणावर कांहीं जबाबदारी आहे असें लोकांस वाटत नाही. शाळेंतील लेखनवाचनादि व्यवसायापलीकडे शिक्षणाची कार्यभूमि फार विस्तृत आहे ही गोष्ट लोक अनिवात विसरून गेले आहेत. शाळेंतील पुस्तकी परीक्षा पास होण्या मध्येच सर्व शिक्षणाचें सारभूत तत्त्व एकवटले आहे अशा वेळ्या मनुष्यांचे लोक स्वऱ्या शिक्षणाचा अनादर

व अवेहर करितात. परंतु सव्यांची क्रमिक शिक्षणपद्धती ह्मणजे केवळ अपरिमित ज्ञान मांडारण्यांत शिरण्याची एक किडी होय. ह्या साधनांचे सर्व ज्ञानाची सिद्धी प्राप्त झाली असें समजू नये. खऱ्या शिक्षणाच्या सीमांत रेखा झटल्या ह्मणजे एका बाजूस बुद्धिबळाची रेखा, दुसऱ्या बाजूस शरीरबळाची रेखा, तिसऱ्या बाजूस मनःप्रवृत्तीची रेखा, आणि चवथी कडे आत्मोन्नतीची धार्मिक रेखा होय. ह्या चतुःसीमितेतील शिक्षणाच्या प्रान्तभर आपल्या मुली व मुलगे फिरविले पाहिजेत. सव्याच्या शिक्षण पद्धतीने बुद्धिमामथ्याच्या दिशेकडेच फार ओढ घेतली आहे. व बाकीच्या दिशेकडे शिक्षणाने पाठ फिरविली आहे. जशा एकतंत्री बुद्धिशिक्षणाने शरीर-शिक्षणाची फारच आवाळ होत आहे. मुलांना बुद्धिशिक्षणाची कातणी सहन करण्याचा शक्तीच उरली नाही. मुले अक्षय, दुबळी, फिकट व निस्तज निपटू लागली आहेत. मुलांची शरीरकाठी धटपुष्ट होण्यासाठी, त्यांची शरीरकाठी सतेज बनण्यासाठी व मुले पराक्रमी, धिप्पाद, व शूर व्हावी ह्मणून त्यांस शारीरिक शिक्षण दिले पाहिजे. विद्यापठण जोरयत चालू आहे तें पात्रेती मुलामुलींनी ब्रह्मचर्य व्रताने राहावे हें फार इष्ट आहे. लहानपणा लघ्न होऊं नयेत कारण गृहसंसाराने शिक्षणावर पाणी पडतें असा अनुभव आहे.

हल्लीच्या शिक्षण पद्धतीमध्ये पुष्कळसें मुलांचे व थोडेसें शारीरिक ह्या दोन अंगांचेच शिक्षण मिळते. नैतिक व धार्मिक ही दोन्ही अंगे वगळली आहेत. आणि ह्या दोन्ही अंगांचे शिक्षण मिळाल्या खेगिज विद्यार्थीजन सुशिक्षित झाला असें ह्मणणे मोठी काती विचारदृष्टी होय. चतुर्विध शिक्षणा शिवाय शिक्षणाची परिपूर्णता होत नाही. पहिल्या दोन अंगांपेक्षाहि दुसरी दोन अंगे फार महत्त्वाची होत. परंतु त्या शिक्षणाचा श्रीग मुलां शिकविला जाऊं नये ही फार वाईट गोष्ट होय. राष्ट्राचा उत्तरी शरीर शक्तीवर व बुद्धि सामर्थ्यावर जितकी अवलंबून आहे तितकीच किंवा जितकी लोकांच्या नीती मतेवर व धार्मिकपणावर अवलंबून आहे; राष्ट्रांत रणशूर शिपाई पाहिजेत, बुद्धिवान व कल्पक विद्वान पाहिजेत, तसेंच नीतिमान व धर्मनिष्ठ महात्मे पाहिजेत. ह्या सर्वांच्या जोरावर राष्ट्राचा जोर, शक्ती व सामर्थ्य वाढत असतें हिंदुस्थानातील पूर्वीचे इतिहास-प्रसिद्ध शूर गडी नामशेष झाले आहेत. त्या पूर्वीचाचें रक्त आपल्या अंगांत खेळतें आहे असें ह्मणण्याची मुळां आपणास लाज वाटत आहे अंगांत पुरुषार्थ नाही, व स्वदेशभक्तिहि नाही इतके हिंदुस्थानचे लोक खालाबल आहेत. बुद्धिशिक्षणाने संबंधाने पहातां, सर्वांची उडी इकडेच पडत आहे. डाक्टर, बी. ए. व वकील हे अतोनात झाले आहेत. ही दिशा सोडून दुसऱ्या औद्योगिक व यांत्रिक गोष्टीकडे लोक आपलीं मुले घालू लागतात तर धनोत्पादक धंदे नांवारुपास येऊन राष्ट्र संपन्न बनेल. पण इकडे लोकांनी अगदी कानाडोळा केला आहे हें बरे नव्हे.

कापसाची लागवड
बुलढाणे जिल्ह्यांत कुमार श्रीहरामजी साहेब यांनी चांगल्या प्रतीचा कापूस लागवडीत यात्रा ह्मणून सधन लोकांकडून प्रयत्न चालविला आहे. हाच उपक्रम आमचे डिपुटी कमिशनर रा. रा. रस्तुमजी साहेब यांनी चालू केला आहे. गेल्या शनिवारी त्यांनी आकोल्यास या जिल्ह्यांतील प्रमुख शेतकरी लोकांस मुद्दाम बोलाविले होते आणि प्रत्येक तालुक्यांतून दोन ठिकाणी पन्न स पन्नास एकर जमिनीत जडी व बनी जातीच्या उत्कृष्ट कापसाचे बी पेरण्याची योजना ते करवीत आहेत. हा अनुभव घेऊन पहावा आणि नंतर लोकांस चांगल्या कापसाच्या लागवडीची गोष्टी लावावी असा त्यांचा हेतु आहे. या संघाने सरकारांतून शिक्षण सवलती देवविण्यांत येतील तर हा उपक्रम चांगला पिडीस नाईल असा आह्वांस मरवसा आहे.

सत्कालक्षेप

गेल्या मंगळवारी विदुषी विशांत चाई येथील थिआसाफिक लॉजच्या निरीक्षणासाठी मुद्दाम आल्या होत्या. त्यांच्या या भेटीचा थोडो मोठा आनंदप्रद झाला. त्यांनी मंगळवारी सायंकाळी येथील नाटकगृहांत 'इंडियाची शिक्षण पद्धती' या विषयावर फारच सुरस, बोधप्रद व रमणीय असे व्याख्यान दिले. दुसरे दिवशी सायंकाळी 'प्रालंब व प्रयत्न' या विषयावर त्यांचे सुश्राव्य साक्षात् झाले. भाषणाचा विषय गहन होता तथापि या नाईच्या यालक्षे विचार सरणीने, हृदयंगम वाणीने व मनोरम शब्दालित्याने हा विषय फार सुगमसा करून दिला. या ब्रह्मवेत्त्या नाईच्या निव्हात्रावर वक्तृत्व जणू काय खेळत आहे असे वाटते. थिआसाफिक पंथाच्या या नाई एक महात्मा आहेत व त्यांच्या ग्रंथांनी ब्रह्मविद्या सर्वांस समजण्या सारखी सुलभ करून ठेविलेली आहे. बुधवारी सकाळी या नाईंनी लोकांच्या निरनिराळ्या प्रश्नांची उत्तरे देऊन त्यांचे समाधान केले.

गुरुवारी विदुषी नाई उमरावतीस गेल्या व त्याच संध्याकाळी त्यांचे हातून तेथील ब्रह्मविद्यालयाच्या मंदिराचा प्रवेशसमारंभ करविण्यांत आला. या मंदिराचा उपयोग प्रभु कार्याकडे, करण्या विषयी त्यांनी फार कळकळाचा बोध केला. ईश्वरभक्तीचा सर्व निव्हाळा भूतदयेंतच आहे. मनुष्यमात्रा-विषयी दया नागृत ठेववी ह्मणजे ईश्वरसेवा घडते. ईश्वर सर्व मुखांचा दाता आहे तेव्हां अशा सेवेने तें मंदिर पवित्र होते आणि असें मंदिर ही एक आनंदाची मूमी बनते. येथे लोकांच्या मनांला गायनादिकांनी आनंदा वाटावा, येथील पुस्तकांच्या वाचनाने ज्ञानवृद्धि होत जावी, येथील समारंभाना लोकांमध्ये सहनुभूतीची प्रेरणा व्हावी, येथील वादविवादा पामून शान्ति व समाधान ही लोकांस प्राप्त व्हावी आणि या मंदिराच्या वातावरणामध्ये मुख्य विचार सदेवित भरल्या मुळे येथील पुंवककारिणाने सर्व लोकसमूह ईश्वरी सच्चिदानंदाला प्राप्त असे नाईंनी

आपल्या सैमापणांत चांगले व्यक्त करून सांगितले. काल व आज भिलून दोन व्याख्याने नागपुरास होणार आहेत. विदुषी नाईच्या या सफरीने मध्यमांतील या भागाच्या लोकांचा एक आठवडा फार आनंदांत गेला. इतक्या विद्वद् गोष्टी कश्चित ऐकण्यास मिळताना कारण । सतां सद्धिः संगः कथमपि हि पुण्येन भवति ।

वऱ्हाडवृत्त

आगमन— अलिशान नामदार चौफ कमिशनर सर लेली साहेब यांचा मुद्दाम चार दिवस आकोल्यास आहे या मुळे हें शहर अगदी गजबजून गेले आहे. व अधिकारी मेडळी आदरसत्काराच्या कार्यचक्रांत अगदी गडून गेलेली आहेत.

येत्या एप्रिल १ ले तारखेपामून इंग्ली-मराठी शाळांतील १ ला व २ री या इंग्ली इयत्तांचा अभ्यासक्रम मध्यमांतील म्यानुअल प्रमाणे सुरू करण्याविषयी हुकूम झाला आहे.

कडक थंडी

गेल्या दहा बारा दिवसां पामून फार कडक थंडी पडत असते. इतकी थंडी गेल्या तीस चाऱ्हीस वर्षांमध्ये पडली नव्हती असे सांगतात. थंड व झोपणारा वारा सुटतो व त्याने सर्व अंग फुटून जात. अंगाला या थंडीने एका प्रकारची फूट लागली आहे; कितीही वस्त्रावरणे अंगावर असली तरी त्यांच्या आंतून शरीराची रेंवे थंड झालेली उलत आहेत की काय असा मास होतो. गेल्या दोन दिवसापामून हें हवामान पालटत आहे. या हवामानाचा संवंध सध्या सूर्यावर दृश्यमान होऊं लागलेल्या डागाशी लोक लावीत आहेत. उत्तर हिंदुस्थानांत ही थंडी फारच विलक्षण असून पाणीही गोठत असतें.

कापसी येथे व तसेंच कांहीं खेच्चा पाठ्यांतून वेगाचा वृद्धि होत आहे. जानेवारीच्या शेवटील सप्तकांत वऱ्हाडां-तील वेगाचे प्रमाण येणे प्रमाणेः—

जिल्हा	वेगाचे मृत्यु
आकोला	७८
बुलढाणा	४२
उमरावती	७
हळिचपूर	२४

१३१
या वरून सध्या आमच्या जिल्ह्यांत या रोगाचे मान जोरावर आहे.

आकोला बाजारभाव

हुंडी दर्शनी	९९।।
सोने १४।	७। ७६
जवारी ४६-४७	जवस ८२
गहू काठे ६०	बनशी ८९
सरकी	६
तूप	९।। ६. ७ण
तेळ	४।। ६. ७ण
रई	६. ९४
कपाशी	३९।४०

नामी नोंद— व्हानपर्णी मुळांची

खेपे करण्याची अतिष्ट चाल बंद करण्याच्या उद्देशाने हेरूर सरकारने एक कायदा केला. मुळांची वाळवणी खेपे करून देणाऱ्यास ह्या कायद्याने दंडाची शिक्षा सांगितली आहे पण ह्या कायद्याने ती अपायकारक चाल बंद न पडता बालविवाहांचा क्रम ह्या संस्थानांत सपाच्याने चालूच आहे जे लोक अशी खेपे करून देण्यास तयार होतात, त्यांनी कायद्यांतून सुटण्यासाठी दंडाच्या रकमा लक्ष-सत्ता आशिया निरव्या काढून देण्याचा क्रम सुरू केला आहे. व दंडाचे प्रमाण कमी असल्यामुळे दंड खूपीने मरून लोक पूर्वीप्रमाणेच अशी खेपे करण्यांत कायद्याचे भय मुळांचे मानितनासे झाले आहेत.

अंगास खिळे बोंचन नाहीत—

दान्मन्हापातीळ एक तरुण मनुष्य चारिकी वीकाचे खिळे उने करून ठेवून त्यांचे ह्या तितका तो लेवतो, परंतु त्याची कातडी कासवासारी असल्यामुळे खिळे त्यांत रुत नाहीत; एवढेच नव्हे, करकोचा देखील सामोरील पडत नाहीत !!!
सूर्यावर डाग—सूर्यावर एक फार मोठा डाग हळीं दृष्टीस पडतो व तो साध्या काजळ धरलेल्या काचेतूनही सकाळी ९ वाजण्यापूर्वी सहज दिसतो असे पुण्याच्या वेवशाळेंने प्रसिद्ध केले आहे.

जुक नव्हे मोठा खिळा आहे—

एक विशयती नवविवाहित तरुण दंपत्य आगगाडीत बसून जात होते. वाटेत एका स्टेजनावर कोणी एक तरुण स्त्री त्याच हड्यांत येऊन बसली. या दंपत्यापैकी नवरा एक गमतीचे पुस्तक पाचण्यांत गर्के होऊन गेल्यामुळे त्याला ती परकी स्त्री कोठे येऊन बसली हे समजले नाही. पुढे एक मोठा बोगदा आला. गाडी बोगद्यांत शिरतांच चहुंकडे अंधार झाला, तेव्हां सहजच त्या राजश्रीने हातांतले पुस्तक खाली टेऊन अंधार आहे तोच गमतीने आपल्या बायकोचे चुंबन घेण्याचा प्रयत्न केला. पण जागा चुकून बायको ऐवजी त्या परक्या स्त्रीचेच त्याने चुंबन घेतले ! अर्थात ती अतिशय संतापरी. तो प्रकार पाहून बायकोहि मत्सराने लाल झाली. शेवटी नाकधुऱ्या काढून देवाची समजूत घालता घाता त्या गृहस्थाला पुरेवाट झाली !

मोटार गाडीची क्रांती— लंडन शहरांत मोटारगाड्यांचा प्रसार इतका झाला आहे की, काही दिवसांनी तेथे बोझ्याची गाडी पाहण्यास तुडां मळक्याची नाही असे लोक हसू लागले आहेत.

संध घट उचलून दुसरेकडे नेले

—अमेरिकेंत नुकताच एका कारखान्याची मोठी इमारत पहिल्या जमिणातून उचलून सुमारे तीन चार मैल दूर नऊन उभी करण्यांत आली. हे करितांना मध्ये नदी आली, ती ओलांडण्यासाठी ते घर एका कोळशाच्या जहाजावर चढविण्यांत येऊन उरलेल्या ठिकाणी नेण्यांत आले. अमेरिकन लोकांच्या बुद्धिचातुर्याची कमाळ झाली.

दुष्ट हवाभान

—सिंधप्रांतांत अतिशय थंडी पडत आहे. गेल्या २२ साय्या तारखेस जाकोबाबाद येथे पारा बावीस डिग्रीवर उतरला होता. ह्या शहराच्या उत्तरेकडील प्रांतांत तर ज्यास्तच थंडी पडली होती. बरातील भांड्यांतील सर्व पाण्याचे बर्फ बनले होते. व अग्नीच्या साक्षाशिष्याय पाण्याचा बिंदूही कोणास लभ्य नव्हता. बर्फ पडल्याच्या योगाने पिकाची अतिशय नासाडी झाली आहे व थंडीने पुष्कळ पक्षीही मरून पडलेले आढळण्यांत आहे.

—गेल्या आठवड्यांत पडली थंडी कोठे वाडांत इतकी कडक होती की, उघड्यावर निजलेले शेतकरी वगैरे लोक सकाळी मेल्ले आडळले ! आग्रयाकडे तर ओढे डबकी गाठून गेली. माणसेही वरीच दगावून थंडीच्या कडाक्याने गहू, हसरे ही पिके निसे नाश पावली आहेत ! शेतकऱ्यांस सायलीसुद्धे देण्यावांचून आतां गत्यंतर नाही असे समजते !

—येदा सर्व हिंदुस्थानभर भयंकर थंडी आहे. गेल्या आठवड्यात पारा अशाच्या खाली १९ अंशावर होता व सिमल्यास ० अंशाखाली १४ अंश होता.

— काश्मिरांत सुमारे पंधरा मैल पर्यंतचा सगळा रस्ता बर्फाने झांकला गेला आहे.

नवी टार पेढी— निकोळा टेस्ला नांवाच्या प्रसिद्ध विद्युत् शास्त्रज्ञान एक नवी टारपेढी शोधून काढली आहे. ती सध्याच्या अतिशय मोठ्या तोकेपेक्षाही जास्त नाश करणारी व विनचुक नेम मारणारी असून तिला कशांनेही अडथळा येऊ शकणार नाही अशी आहे.

दैदीप्यमान दिवा.

युनायटेड किंगडममधाल आइल आफ वाइटच्या सेंट कॅथेरीन लाइट हौसमध्ये एक अत्यंत मोठा प्रकाश पाडणारा दिवा ठेवण्यांत आला आहे. या दिवाच्या प्रकाश पांच पांच सेकंडांनी १५०००००० मेणवत्यांच्या प्रकाशा इतका पडतो.

नागाशी झटापट—सोलापूर येथे अण्णा राव महालिंगप्पा दंगे हा रात्री आपल्या दुकानांत निजला असता, एका नागाने त्याच्या गळ्यास विळखा घालून त्याच्या डोक्यावर त्याने आपली फणी धरली होती. आणखीही बराच प्रकार त्या नागाने केला व अन्ना कोणास दुखापत न करताच तो नाग निघून गेला.

मोठा परिवार

—थसे नांवाच्या एका शहरा ८७ वर्षांचे एक वृद्ध गृहस्थ एका मोठ्या कारखान्याचे सुपरिन्टेण्ट आहेत, व याच कारखान्यांत त्यांचे सात मुले, सहा नावड, २९ नातू, चार नातजावडे, आणि दोन पणतू काम करित असतात या प्रमाणे एका वराण्यातील ४२ मनुष्ये एकाच कारखान्यांत एकत्र

घंडा करित एकाच ठिकाणी राहण असलेला पहावयास सांपडणे ही गोष्ट विशय आश्चर्याची आहे.

मंत्रांचे सामर्थ्य

वेळगांव येथे नुकताच एक चमत्कार घडून आला. तेथील माळार गुरे चार असतां त्यांपैकी दोन हसीस एका मोठ्या सर्पाने दंश केला. त्याबरोबर एक हास तत्काळ मरण पावलो. दुसरी संघकाळी परत घरी येत असतां अर्घ्या रस्त्यांत तोंडाप फेस झेडून पडली. हे वर्तमान हाशीच्या माळकांस समजतांच त्याने एका मंत्र्यास बोलावून आणले त्याने तरतडाचा षाळा आणिला व तोंडांने मंत्र ह्मणत दंश झालेल्या ठिकाणी त्या पावत्याचा माा आणिला. या प्रमाणे सुमारे अर्धा तास चाळण्यावर ह्यास चांगली सुडीवर येऊन तेथून पळत आपल्या घरी गेली या वरून अद्याप आश्चर्या लोकांत मंत्रसामर्थ्ये प्रसंगी दृष्टोत्पत्तीत येथे.

नवे युक्ति—राशियांत प्रेत जपून देण्याचा एक नवीन युक्ति निवडली आहे ती ही की, प्रेतावर कापच्या रसा एक पूड ठेऊन त्याच्या आजूबाजून कापच्या रस ओततात त्या योगाने आंतीळ प्रेत दिसून आंत हवेचा प्रवेश न होतां ते ज्यास्त दिवस तसेच रहाते.

लवाड कंपनी—जमिनी मशाग ठेवून कर्जाऊ पैसा देणारी एक कंपनी कलकत्यास निघून तिने इकडील कित्येक वर्तमानपत्रांत जाहिराती दिल्या होत्या. जेवढे कर्ज पाहिजे असेल त्यांवर शेंकडा ५ प्रमाणे व्याजा घेण्याचा या कंपनीचा परिपाठ होता. त्या प्रमाणे पुष्कळ पैसा कलकत्यास रवाना झाला हल्ली असे बाहेर आले आहे की ही कंपनी राय नांवाच्या एका बंगाली बाबूची लोकांत ठकविण्याची युक्ति होती. बाबू साहेबांचे दोन एजंट खाडीलकर उपनांवाचे सांगली येथील तरुण गृहस्थ होते, त्यांवर हल्ली खटला चालू आहे.

कोहिनूरपेक्षा मोठा हिरा

दान्स्वाल्मधील प्रिमियर नांवाच्या खाणीत एक मोठा हिरा सांपडला असून तो कोहिनूरच्या हिऱ्यापेक्षा मोठा आहे. ही खाण सर्व जगांत मोठा असून तीत मोठ्यांन हिरे सांपडतात. ह्या नवीन हिऱ्याचे वजन ३०३२ कॅरेट आहे. ज्योवेटी कोहिनूरचा हिरा साफ करण्यांत आला त्यावेळी त्याचे वजन १८६॥ कॅरेट होते. पण जशा तिथीत तो सांपडला तशा स्थितीत त्याचे वजन केले असतें तर तो ३०० पासून ३०० कॅरेट वजनाचा भरला असता असा अंदाज आहे. ह्यावरून कोहिनूर हिऱ्यापेक्षा ह्या नवीन हिरा सेळा पथीने अधिक वजनाचा अज्ञात असे दिसते.

लांकडाच्या टोप्या—जपानांत एक प्रकारचे चमत्कारिक लांकूड सांपडते. त्याचा तेथील लोक स्त्रियांस घालण्यासाठी उत्तम टोप्या बनवितात. ह्या टोप्यांचा उपयोग अमेरिकेंतील लोक फार करितात. प्रत्येक वर्षी जपानांतून १९ लक्ष ५० हजार रुपयांच्या टोप्या अमेरिकेला निर्यात होतात. जपानांत ह्या टोप्या तयार करण्याचे कारखाने १२० असून तेथील माळ सर्व युरोपमर सपते.

एक नवाच पदधर झाले.

कनेड निवडणोळे नवाच सत्यद फक्त-अल्ली खानबहादूर ि.एम. आय. यांनी उधळपट्टीने खर्च करून कर्ज करून ठेविले, त्यावरून सरकारांनी त्यांस न रंवार इषारा केला असतांही त्यांचे वर्तन सुधारले नाही. सचब मन्नास सरकाराने हिंदुस्थान सरकारच्या संमताने सदर नवाचाम पदधर कले आहे. त्यांच्या राज्याचा कारभार हिंदुस्थान सरकाराने आपल्या हाती ठेविला आहे. नवाचाला त्यांच्या राज्याच्या उत्पन्नातून काही नेमणूक मिळणार आहे.

एक अपूर्व चमत्कार

काश्मीरांत तिबेटांतून दोन लामा आले आहेत ते लामात की, आमचा गुरू तिबेटांत होता. त्याने मरणापूर्वी आह्मांस बोळावून सांगितले होते की मी अमत्या दिवशी मरणार आहे. व त्यानंतर लामा अवतार काश्मीरच्या राजवराण्यांत हल्लीच्या महाराजाचे पोथी शरणार आहे. तेथे गुरी घेण्यास यांचे म्हणजे मी तुमच्याशी बोलन बोळ्या दिवसांनी काश्मीरांत गुवाजाचा जन्म झाल्यावर ते दोष शिष्य लामा का. श्मीरास आले व त्यांनी महाराजांच्या भेटीची इच्छा दर्शविल्यावरून महाराजांनी भेट दिली. रामपुत्र हा आपला गुरू आहे. व याची खण ते दोन महिन्यांचे मूळ आयुष्याची भोळू लागेले असे त्यांनी सांगितले. महाराजांनी त्यांनी आणखी चार महिने यांजव्यास सांगितले आहे. हे दोन लामा महिन्य बरोबर सांगतात असा काश्मीरच्या लोकांचा विश्वास बसला आहे ही गोष्ट खरी होईल तेव्हा होवा पण मोठेच आहे खरीत.

रेडीयमचा विलक्षण गुण—रेडियमचा विलक्षण गुण आहे की नापुरामाखा रोग त्यासमून बरा हातो इतकेच नव्हे परंतु अंधेळारणाही जातो असे राबर्टे जॉन्स नांवाच्या एका बुगोपियन डॉक्टराने प्रयोग करून पाहून प्रसिद्ध केले आहे.

नाण्याचा गुण

—तऱ्याच्या बांध्यांत पाणी मरून ठेवल्याने ते शुद्ध रहाते; व रोगकारक जंतूचा नाश हातो असा नुकताच शाय युरोपच्या शास्त्रज्ञांनी दाखवला बाहेर आला आहे.

टुम्याची कसे बोळावे—बोळतांना दोन वार्णे तोंड करूं नये. सुमरा मनुष्य बोळत असतां आपण त्याच्या परांतील निनसाकडे दृष्टी फिरवूं नये. आपण थोडे बोळावे व दुसऱ्याचे पुष्कळ ऐकावे, ते मूर्खपणाचे असले तरी चिंता नाही. बोळतांना प्रश्न पुष्कळ करावेत, पण उत्तरवाचक शब्दांचा उपयोग कमी करावा.

आनंदाचे वृत्त—साताराच्या छत्रपतींचे वंशज श्रीमंत अण्णासाहेब महाराज व श्रीमंत माऊसाहेब महाराज ह्यांस त्यांच्या केल्यासवानी वडिलांची दरमाहा २५०० रुपयांची नेमणूक तेव्हाहयात देण्याचे इंग्रज सरकाराने ठरवित्याचे आनंदवृत्त प्रसिद्ध झाले आहे.

Below 10 lines ..... 2 Rs Per line over 10.....3 as Repetitions Per line...2 as

बहाडसमाचार

THE BERAR SAMACHAR

VOL XXXIX AKOLA MONDAY 20 FEBRUARY 1905 NO 8

वर्ष ३९ आकोला सामवार तागिख २० माहे फेब्रुवारी सन १९०५ ३० अंक ८

श्रीमंत रा. सा. महापाअण्णा वारद सोलापूर-यांनी अनुभव घेऊन पसंत केलेल्या वझेकृत कफनाशक गोळ्या.

इतान हुलास कफ दाखून भास छानतो, खोकला येतो, कफ पुंकतायेत नाही, दूध किंवा अन्न खावेनासें होऊन सुटें घाळ पडतात, ज्याला-

पोटांतलें, डबा, सुशी,

घसें छानतात, त्यांवर अगदी रजा न होतां खातरीनें

दोन तासांत सुग देणाऱ्या

थानेक डॉक्टर, वैद्य यांच्या बीस वर्षांच्या अनुभवांनीं आपापसांमध्वादि सर्वजास सारख्या उपयोगी ठरलेल्या.

अनुमान काढतातच } रोमीनें अवर ज्वा. पे. फार्मलिन मिळवीत. }
५ गोळ्यांचि कुडीस १ रु. } ग्राहकांना पत्रा पोष्टाचे नाचामळ - मुका-प }
२५ " " " " १ रु. } असाया. व्यायान्नांग कापिसन निळें तयाच }
१०० " " " " १ रु. } टराव सपस असा पत्रद्वारे काग. }
} भायक-नि. शि. बहा, सावंतराठी.

नोटीस

रा. रा. पंढरी वडद मानजी मांके कुमारी राहणार सयामपुर ताळुके नळगांव निवहा आकोला यमः—
नोटीस देणार देवकरण गिरधारीदास साहू दुकान धिपळगांव काळेसा, नळगांव गाजकडून नोटीस देण्यांत येते की आमची शेती मीने पळशी येथील सवे नंबर १३५ व नीरो येथील सवे नंबर २४. अशी दोन्ही शेती तुम्हास मी बाहणपास संमत १९९८ साला पासून वहीतीस दिली असून त्याचे स्वधित्व द्यासाळ १९९९ घेण्याचे ठरले असून त्या प्रमाणे संमत १९९८ सालचे रुपये १९५ तुम्ही वसूल दिला वार्काचे संमत १९०९ ते संमत १९६१ पावेतो तीन वर्षांची रक्कम रुपये ५८५ व शिवाय व्याज तुमचे करून येणे असून अद्यपि दिले नाहीं करिता ही नोटीस यावल्या तारखेपासून साठ दिवसांचे आंत रकम घ्याजालुदां न पडविल्यास तुमचेवर क्रियाद करून या नोटीसिचे खर्चासुद्धां रकम वगुल केली जाईल. व आमची शेती आमचे ताब्यात घेऊं करावे ता. १६/२/०५ इ० सहो

धर्मार्थ

विचवावर औषधी वृश्चिकु दंशावर रामबाण व झटपट गुण देणारे १२ मनुष्यांस पुरेल इतके औषध धर्मार्थ. ड. ड. अर्षी आप्याचे तिकिट पाठवा. कुडकर्णी कंपनी. गिरगांव बँक रोड मुंबई.

जमिनी संघर्षांनी माहिती

मशागत व नांगणी यांतील फरक—हे दोन शब्द अगदी पिस आहेत नांगरणी हणजे नांगराने जमीन नांगरून नांगच्या जार्गीच हलवून टाकणे. मशागत या शब्दाचा अर्थ उघास्त व्यापक आहे. नांगरणी हणजे मशागतीचा एक प्रकार जाहला. उवरणे, खणणे, मांगलेणे वेगळे मशागताचे किंवा लागवडीचे अनेक प्रकार आहेत त्यांस नांगरणी असें हणतां येत नाही ह्याच्या योगाने जमीन साफ व मऊ होते मशागत चांगली केली असता ती जमीन खालपर्यंत मऊ, साफ व आद्र राहते

जमिनीची मशागत खोल केल्या पासून फायदे—जमिनीची मशागत खूप खोल करणे क्षार फायदेशीर आहे. अशा जमिनीत पिकांची मुळे पुष्कळ खोल जाऊन त्यांना आपली पोषकद्रव्ये व जमिनीतील आर्द्रता शोषून घेण्यास ठीक पडते मशागत अगदी खोल पर्यंत केल्याने जमिनीतील वनस्पतिपोषक द्रव्याचा मांडा वाढविला जातो व अधोभूमिकेत हवा शिरून तिची क्रिया अद्राव्य पदार्थावर होते व ते वनस्पति पोषणास योग्य अशा द्राव्य रि तीत येतात. शिवाय नस्पतीस अपायकारक जे क्षार जमिनीच्या पोतांत असतात ते जमिनीच्या कणांतील केशाकर्षणशक्ती मोडल्यामुळे वर येत नाहीत. जमिनीवर जो पाऊस पडतो तो सर्व अधोभूमिकेत जिरतो आणि चांगली नांगली सवरलेली जमीन हवेतून अधिक आर्द्रता व हवा शोषून घेते त्यामुळे वनस्पती व पिके यांना पाणी मळकामळें व त्यामुळे ती सूर्याच्या अति प्रसर उष्णतेपासून सुद्धां बचावतात.

खोल नांगरणी केल्यापासून नोटे—जमिनीची खोल नांगरणी करणे वाईट नाही हे खरे तथापि वरच्या जमिनी पासून सर्व

पत्तारें भित अति माती नांगरून एतद्वन वरच्या सुपीक अशा जमिनीत विचळणे करीही हितावह होणार नाही. अधोभूमिक (जमिनी खालचा मर) कारव हटली आतशय चिकण, अगदी मोकरी अंतर्त केवा तीत वनस्पतीनां अपायकारक अने काही पदार्थ असतील तर ती खोल नांगरून वर आणण्यांत शेताच्या सुकितेस पुष्कळ वळा वसण्याचा संभव आहे. अशी जमीन दरसाळ अर्चा अर्चा इंच या मानाने खोल नांगीत नाही, ह्यागने करा क्रमाने तीत सुपीकता येत.

शिक्षण

सभ्यां पश्चिमेकडील सर्व गोष्टींचे आंचड्या डष्टीनें अनुकरण करणांचा सपाटा चाडवा आहे. परंतु हिंदुस्थानाळा त्यांच्या काळदेश वर्तमाना प्रमाणे जें इष्ट असेल तेंच घेतलें पाहिजे. आपलेपणा हणून जो एक अभिमान पाहिजे आहे तो हिंदुस्थानच्या लोकांस अगदी परका झाला आहे. स्वत्व व राष्ट्रीयत्व त्यांच्यांतलें लोसत नाळलें आहे. पश्चिमात्य गोष्टींनीं त्यांस इतकें आपलेपे करून सोडलें आहे की, आपली स्वकीयताची खूणच ते विसरले आहेत. दुसऱ्याच्या चांगल्या गुणांचे अनुकरण करणे इष्ट आहे परंतु ज्या प्रमाणे दुसऱ्या राष्ट्रातील रुवे असले तरी त्यांवर आपल्या राष्ट्राचा शिक्षापेतेन पडल्यावर ते रुपये चलनी होतात त्याचप्रमाणे दुसऱ्यांचे आपण कांहीडे घेतलें तरी ते मशाचे तने कोरें न वेतां त्यांवर आपल्या राष्ट्रीयत्वाचा लाव मारून नेतर आपल्या व्यवहारांत ते आणावे. हे युक्त होय.

शिक्षण कर पाहिजे, कोणचे पाहिजे वेगरे गोष्टी राष्ट्राच्या स्थितीपरिस्थितीवरून ठरवाव्या लागतात. इंग्लंडाकडे स्त्रियांना व पुरुषांत एकच शिक्षण दिलें जातें आणि तेंच वळण आपल्याकडे ओढलें आहे. पण तिकडे स्त्रियांना पुरुषा प्रमाणेच आपल्या पराक्रमावर पोट मागे लागतें आणि यामुळे स्त्रिया व पुरुष हे जीवनयात्रेंत एकमेकांचे प्रतिस्पर्धी बनतात. परंतु तशी स्थिती इकडे नाही. पुरुषांची व बायकांची कर्तव्ये निरानिळाळी असून दोवेही परस्परांचे सहाय करीत असतात. सर्व संसाराची मांडणी दोांच्याएक विचाराने कावयाची असते. पुरुषांची कार्यभूमि बाह्यमृष्टी होय. व स्त्रियांची गृहमृष्टी होय, नुसतें जिहें पावणे शिकल्या हणजे त्या सुशिक्षित झाल्या असें नव्हे. हिंदुस्थानांतील स्त्रिया पाकशास्त्रांत अज्ञान्या पाहिले. त्यांना वैद्यशास्त्राची धमडी पाहिती पाहिजे; त्यांना

गृहकर्मांचे ज्ञान पाहिजे. मुळाबाळाची जोपासना कशी करावी हें त्यांस समजलें पाहिजे. सारांश स्त्रिया मातृपदवीला योग्य होऊन त्या घोरपदाची कृत्ये करण्याची पात्रता त्यांच्या अंगीं जाली पाहिजे. त्या चांगल्या बायका होतील, चांगल्या आया होतील. चांगल्या मुली होतील व चांगल्या बहिणी होतील असेच शिक्षण त्यांस पाहिजे. सभ्यांच्या स्त्रियां व पूर्वीच्या स्त्रियांत महदंतर दृष्टीस पडतें. सभ्यांच्या स्त्रिया अक्षरज्ञान नाहींत पण सुशिक्षित आहेत असें हणतां येत नाही. पूर्वीच्या आयाबायांना लिहितां वाचतां येत नसेल पण त्या खरोखर सुशिक्षित होत्या यांत शंका नाही. पूर्वीच्या स्त्रियांचा धार्मिक, नैतिक, मानसिक व शारि. त्रिक चाऱ्ही वाऱ्नी परिणती होत असे, आणि त्या गृहसंस्ारांत आपल्या पतीस वापास, मुलास, मावांस कार्यकर्त्री मंत्री असत. आपल्या कडील पोष्यापुराणांतून व कथाकार्तांतून जें उच्च शिक्षण स्त्रियांना मिळत असे त्याचा आतां छोप झाला आहे. तसलें शिक्षण आपल्या स्त्रियांना पाहिजे आहे. खरे पाहतां सभ्यांचे स्त्रीशिक्षण हणजे शिक्षणच नव्हे.

शिक्षणाची जबाबदारी भार्वापांनी हणजे व च्या कर्त्या मनुष्यांनी ओळखली पाहिजे. सरकारी शाळांच्या यंत्रद्वारे स्त्रिया शिक्षणाची प्राप्ती होणे अशक्य आहे. युरोपांतील प्रत्येक शाळेत आपापल्या धर्माचे शिक्षण मुलांस मिळत असतें. परंतु हिंदुस्थानांतील मुलांना धर्मशिक्षण विलकुलच मिळत नाहीसे झाले आहे. या मुळे लोकांचा कळ नास्तिक होण्याकडे फार वळला आहे. धर्माची वंधने मनुष्यास मोठा नीतिमान, सद्गुणी व सद्दतीनी करितात. धर्माचा शास्ता नसला तर नुसतें नीतिशिक्षण सुफलदायी होत नाही असा फ्रान्सांत चांगला अनुभव आलेला आहे. धर्माच्या सत्वांनी नीतितत्वे चांगली ठसतात. धर्मशिक्षण देताना एक गोष्ट मात्र विशेष दक्षांत ठेविली पाहिजे की, दुसऱ्याच्या धर्माबद्दल अनुगदारता किंवा द्वेष उत्पन्न होऊं नये. बनारस येथील सेंट्रल हिंदू कॉलेज व अठो-गर येथील मुसलमानी कॉलेज ह्या दोन संस्थांनी हें धार्मिक शिक्षणाचे कार्य मनावर घेतलें आहे. व त्यांत त्यांस चांगले यश येत आहे- अशा तऱ्हेने धार्मिक शिक्षण देण्याचे काम सर्वांनी आपण होऊन आरंभिलें पाहिजे. धर्मशिक्षणांत हात घालावयाचा नाही असें सरकारी घोरण आहे, अर्थात सरकारावर अवलंबून न राहतां या धर्मशिक्षणाच्या कार्यास सर्वांनी दृष्टणें अडून आहे.

वऱ्हाडसमाचार

मिती मास वद्य १ शके १८२९

राजदर्शन

राजपुरुषांचा समागम रयतेला मोटा कल्याणप्रद होत असतो. अलिशान नामदार सर लेली साहेब हे सध्या आमच्या प्रांतांत फिरत आहेत तेव्हा त्यांच्या या सफरीचा लाभ बहुत प्रकारेण आम्हांस होईल असा अंश आहे. प्रत्यक्ष पाहणीने पुष्कळशा गोष्टींचा सहज उलगडा होतो. आमच्या प्रांताच्या कारभाराची जी मोठी क्रांती चालू आहे तिची पूर्णता होण्यापूर्वी असा प्रत्यक्ष भेटीचा योग आला आहे हे मुचिन्ह होय. पण सरकारी मोकळ्या अशा समागमाचा हेतु किंचितही सिद्धीस आऊं देत नाही; आणि तशीच निराशा लोकांस वाटू लागली असेल तर त्यांत लोकांचा मोटासा दोष नाही.

मौन्यताची दोषा सर लेली साहेबांनीं झगळून दिलेली नाही, तथापि ते फार सदगुणी, मनमिळाऊ व प्रेमळ अधिकारी दिसतात. रयतेशीं सुखसंवादाच्या गोष्टी करायला अशी त्यांची मनापासून इच्छा आहे. लोकांचे मनोरथ समजून घेण्याची त्यांस मोठी होस आहे आणि या संबंधने गुमराथेंत जो त्यांचा चांगला लौकिक आहे त्याची प्रचिती आमच्या येथेही आली. सर लेली हे लवकरच पेनशनदार होणार आहेत तरी देखील त्यांस वऱ्हाडाची पूर्ण माहिती मिळविण्याचा व नव्या स्थानिक सरकाराचे संकल्प मुग्धतेने विदित करण्याचा कंटाळा तिळमात्र नाही.

सुखसंवाद.

येथील मुक्कामाला सर लेली साहेबांनीं भिल्ल्यांतील प्रमुख वतनदार मंडळी बोलावून आणविली होती ठळक ठळक अधिकारी एकत्र जमविले होते. व्यापारी, वकील व इतर सुखवस्तु रयत यांच्यापैकीं निवडक गृहस्थांच्या निरीनाराख्या रीतीनें भेटी वेतल्याः रा. रा. रस्तुमजी साहेब यांनीं मुद्दाम आमंत्रणें पाठवून सर्व भिल्ल्यांतून नानाविध धंद्यातील अग्रणी लोक एकत्र केले व सर्वांच्या भेटी करून दिल्या. गेल्या बुधवारी रात्री ९॥ वाजतां चीफ कमिशनर साहेबांच्या तंबूर ही सर्व मंडळी जमली होती. सर लेली साहेब त्यांच्याशीं बोलत बोलत पुष्कळांस व्यक्तिशः कुशलप्रश्न विचारित असत, हवामानाच्या गोष्टी करित, दुष्काळांत मदत देणाऱ्या सदगृहस्थांचे अभिनंदन करित, व्यापार उदिमाच्या गोष्टी काढून या प्रांताची माहिती मिळवीत, कपाशीच्या व्यापारावर असलेला या भिल्ल्याचा सर्व श्रेष्ठपणा निदर्शनास आणित आकोल्याच्या मुनसिपलिटिंत करांची योजना करण्या संबंधानें आपला अभिप्राय व्यक्त

करित; आणि अशा प्रकारे संभाषणाचा क्रम चालू देवून वरील वर्णनाच्या नानाविध गोष्टी त्यांनीं सरासरी एक तासपर चाविल्या होत्या. हा सुखसंवाद फार गोड व मनोरंजक वाटला; पण अशा संभाषणामुळे लोकांस त्यांच्या दर्शनाचा चांगला लाभ झाला पण सरकारी बाजूच्या गोष्टी अगदी काळजीपूर्वक वगळण्यामुळे लोकांच्या उतावळ्या मनाचा मोठाच हिरमोड झाला. या सुखसंवादाचा खरा लाभ लोक स नितका व्हावा तितका झाला नाही हे कळविण्यास आम्हांस संकोच वाटतो.

शिष्टाचाराचा स्तोत्र.

सरकारी पुरुषांच्या दर्शनाला लोक जातात तेव्हां त्यांस आपला पूर्ण सन्मान व्हावा असे वाटत असते. लौकिकी भेटेपणा, दरवारी शिष्टाचार व राजमान्य संप्रदाय हे अक्षरशः पाळले जावेत अशा विषयी सर्व राष्ट्रांचे एक मत आहे. पण या संबंधाने वरील सुखसंवादाच्या प्रसंगीं एका विवक्षित गोष्टींत मोठे न्यून दिसले. अलिशान नामदार चीफ कमिशनर यांनीं आमंत्रित मंडळीच्या करमणुकीसाठीं व्यांड मुद्दाम आणविला होता व उपहाराची देखील योजना करविली होती. या उपहारांत चहा, काफी, दारू धगेरे पदार्थ मांडले होते व हे पदार्थ हिंदु लोक खेरीज इतर जातीवाल्यांस चालण्या सारखे होते. पाहण्या मध्यें पुष्कळजण हिंदु होते पण त्यांच्या संबंधानें कांहींच योजना नव्हती इतकेंच नाही तर त्यांस साहेबी उपहाराच्या तंबूकडे जाण्यास विनंतीही करण्यांत आली तेव्हां अपमानावर दुःशास्त्रांचे ताडण केल्यासारखे बहुतजणांस वाटले हा जो अन्याय झाला तो रा. रा. रस्तुमजी साहेब यांस बिलकूल अवडला नसला पाहिजे. तो अन्याय झणजे त्यांनीं निमंत्रण केलेल्या पाहण्यांचा होता. हिंदु गृहस्थांसाठीं निराळी फळकटावळीची योजना करितां घेण्यासारखी होनी. साहेबांच्याही उपहाराची योजना नसती झणजे कोणीच कांहीं एक उदार काढला नसतां वरील प्रकारची चूक फार मोठी आहे आणि ती चूक याच दृष्टीने क्षम्य आहे. उपहाराची गोष्ट सोडा, पण सामान्य पानमुपारी, अत्तरगुलाच, व पुष्पगुच्छ हीं देखील निरोप देण्यापूर्वी वाटली नाहीत झणून मोठी दिलगीर वाटते. नामदार सर लेली साहेब या शिष्टाचाराच्या गोष्टी कसे विसरले याचें नवल वाटतें; कदाचित् हाताखालील लोकांच्या विस्मरणांमुळे किंवा नजरचुकीमुळे हा प्रकार वडला असावा असे आम्ही अनुमान करितो. हा शिष्टाचाराचा दोष इतरत्र पुनरुक्त होऊं नये झणून आम्ही वरील दोष दाखविण्याचें धाष्ट्र केले आहे. आमचा संप्रदाय अशा गोष्टींचा उद्देश करण्याचा नाही पण भावी सुधारणेवर दृष्टी देऊन हे संमोडवून आम्ही केले आहे.

सलाम

सलामा विषयी अलिकडे फार दंडले दिसते. ही दंडेले शाळातील मुलांवर होऊं लागली आहे. विद्यार्थ्यांस चांगली रीत चायावी झणून तेव्हां तेव्हां शिष्टाचाराची

गोष्ट रा. रा. क्यांडी साहेब मुद्दाम करवितात असा अनुभव आहे. पण विद्यार्थ्यांने सलाम केला नाही झणून त्यास वेत्रदेडाची शिक्षा करावी असा नवा नियम त्यांनीं नुकताच घालून दिला आहे. हा नियम त्यांनीं कोठें लिहून ठेविलेला नाही पण शिष्टाचाराच्या इतर नियमा प्रमाणे सलामाच्या नियमाचा बोध सर्वत्रांनीं करून घ्यावा असा त्यांचा मानस दिसतो. या नियमाची व्याप्ती सर्वत्र कळावी झणून आमच्या येथील एका गृहस्थांनीं एक वडलेली गोष्ट इंदुप्रकाशांत प्रसिद्ध केली आहे. त्या गोष्टीचा भावार्थ इतकाच की, रा० रा० क्यांडी साहेब हे रस्त्याने चालले होते व त्यांच्या बाजूने दोन विद्यार्थी जात होते व त्यांनीं इनस्पेक्टर साहेबांस सलाम केला नाही झणून त्यांनीं रागानें उडीचा उपयोग केला व त्या मुलांस हेडमास्तराकडे पाठवून त्यांस शिक्षा करविली. खानश्री क्यांडी साहेब यांना स्वतांस सलामाचें महत्त्व नाही असे आम्ही समजतो. पण विद्यार्थ्यांच्या कल्याणासाठीं त्यांचा भगीरथ प्रयत्न चालू आहे हाणून आम्ही त्यांचे आभार मानावे तितके थोडेच. विद्यार्थ्यांस सद्गीती लावण्या संबंधानें त्यांचा संकल्प फार स्तुत्य आहे.

पण वरील प्रकारांत चूक मोठी होत आहे. याचें कारण खानश्री क्यांडी साहेब यांचें अज्ञान होय. विद्यार्थ्यांनीं सलाम केला नाही ही त्यांची चूक नाही. तो त्यांचा पिढीनाद सम्पपणा होय. आपल्या समाजाचा असा कायदा आहे की, गुरुस्थानाच्या मंडळीचे पादवंदन करावे. पादवंदन प्रसंगानें व स्थळ महात्म्यांन करावे आणि नित्याच्या परिपाटांत मौनवंदनाचा प्रकार चालू ठेवावा. मौनवंदनाचा प्रकार असा की विद्यार्थ्यांने मर्यादेच्या अंतरावर तटस्थ राहावे, थोर वडील माणसाला पुढें चालू देऊन नंतर मागून चालावे, दक्षिण भागाला त्यास वेऊन बाजूस सरावे. नेत्रादि संकेतांने आदर प्रदर्शित करावा, मुखाची किंचित् लीनता ठेवावी इत्यादि श्रेष्ठजनांचें वंदन करण्याचे प्रकार पुष्कळसे मुग्ध आहेत. ते अनुवीशक रीतीनेच व्यक्त होत असतात व विद्यार्थी मंडळी मध्यें उपमर्दाचा प्रकार आम्हांस निदान दिसत नाही.

शिवाय आमच्या समाजाच्या रूढीप्रमाणे सलाम करण्याचा अधिकार विद्यार्थ्यांस बोजतच नाही. जो नमस्कार करितो त्याला नमस्कृत माणसानें नमस्कार केलाच पाहिजे असा नियम आहे. तेव्हां विद्यार्थ्यांने नमस्कार केला तर आशीर्वाद देण्याच्या अधिकारी गृहस्थाला आशीर्वाचनाच्या स्थळीं नमस्काराचा पवित्रा स्वीकारावा लागेल. ही गोष्ट नमस्काराची अनवस्था करील झणून विद्यार्थी सलाम किंवा नमस्कार करित नाहीत. हा गढ शिष्टाचार रा० क्यांडी साहेबांस कळत नाही हे आमचें दुर्भाग्य होय. पश्चिम व पर्वश्रेकडील कल्पना व पूर्वकडील कल्पना अगदीं भिन्न व विपरीत आहेत शिष्टाचाराच्या प्रकरणांत निदान पश्चिमेला पुढें पावून पुष्कळशा गोष्टी

शिकल्या पाहिजेत असें आम्ही पुनः पुनः राजश्री क्यांडी साहेबांस विनयपूर्वक कळवितो.

मातापितर, विद्यागुरु, अन्नदाता, इत्यादिकांस तीर्थाचा महिमा देत असताना पण त्या गुरुस्थानाची मंडळी जेव्हां स्थानास्थित असतील व जेव्हां त्यांचा आशीर्वाद मागण्याचा योग असेल तेव्हांच लहान मंडळी गुरुचरणीं नमस्कार घालतात. परंतु नित्यशः कोणी आह्नापाला नमस्कार करित नाही. बघूवर गृहप्रवेश करितात तेव्हां गुरु जनांचें पादवंदन करून त्यांचा आशीर्वाद घेतात. तसेंच विद्यार्थी जेव्हां वक्षीस मिळवितो तेव्हां तो गुरुचरणीं लीन होतो. हे शिष्टाचार सलामाचा हात फिरवितांना कधीही पाळले जाणार नाहीत. सलामाच्या दंडेलेनें सद्गीतीचे अंकूर मात्र नष्ट होतील.

व्यवहार हा मोठा खोटा आहे. तो उभय पक्षामध्ये फार वितुष्ट आणितो. जी जीवस्य कंठस्य अशी प्रेमी मंडळी त्यांच्यांतच तो न भूतो न भविष्यति असें बरे मांडतो. जो स्नेहसंबंध अंतःकरणाच्या प्रेमपाशानें आपण जोडतो तो एका व्यवहाराच्या सुरीनें कापला जातो. व्यवहाराच्या या असल्या घातकी कृत्यांचें प्रदर्शन नित्यशःचें आपल्या बोळ्यापुढें आहे. ती व्यवहार हा अनाधित व अनादिअनंत असल्या कारणानें तो नाहीसा झणून काळांतरीही व्हावयाचा नाही. व्यवहार हा चाडलाच पाहिजे व्यवहार दुनियेचें कर्तकांडच होय. त्याच्या अंगांत लोकांचीं मनें तेंडण्याचा नसा दुर्गुण आहे तसाच त्यांचीं मनें जोडण्याचा सदगुणही त्याच्या ठिकाणीं वास करित आहे. व्यवहारामुळे दोषांची एकत्र भेट होते, स्नेहभाव मडतो व परस्परांची मनें इतकी तन्मय होऊन जातात की त्यांच्यातील भिन्नभाव नष्ट होता. सारांश व्यवहार ही जगाची चाडक शक्तीच होय पण व्यवहार हा किती दुष्ट आहे पहा ! एकीकरणाचें काम साध्य होतां क्षणींच तो आपल्या प्रतिक्रियेचा उपचार करण्यास प्रारंभ करितो. हळू हळू परस्परांच्या मनांत संशयवृत्ती उठतात व तदनुसंगानें एकमेकाची सर्व कृत्ये विपरीत मासू लागतात. थोड्याच काळांत कडीचा उद्वेग होतो व शेवटीं कलुषित झालेल्या मनांची अखेर परस्परांचे अहित चितण्यांत व वैर साधण्यांत होत. असला हा चमत्कारिक व्यवहार आहे. याच्या उद्वेगानें मनुष्यास उपरती होऊन ती बैतागून गेलेली आहेत. व्यवहारांत फरसें लक्ष्य नसावे असें झणतात त्याचें हेंच कारण असावे व्यवहार मनानेगा झाला नाही झणजे जो दुःखावेग होतो तो फार अल्प असतो व्यवहारामुळे मुखाची झोंप अंतरते, नित्य जीव काळजीत राहातो आणि मुखानंदासाठीं जी मांडणूक मांडावी ती अखेराम दुःखाची सांठवण होते. व्यवहार हा अमृताचा पेडा आहे पण त्याचें प्राशन यथाकाळ व यथाविय न होईल तर मात्र त्याच अमृताचें विष बनतें. या व्यवहाराची मीमांसा आजपर्यंत कित्येक तत्वज्ञ करित आले आहेत पण त्यांचा निर्णय स्पष्टसा कोठेंच दिसत

नाहीं. परंतु सरासरी त्या निर्णयाची दिशा अशी दिसते की, मनुष्याने आपण होऊन सडावावे वागावे ह्याने व्यवहार परिणामी सुखद, गोड व आनंददायी होतो. एतदर्थ व्यवहार हा फार संभाळून व जपून करावा हेंच मुख्य शिकवें पाहिजे.

मनुष्य जेव्हां एखादा व्यवहार करितो तेव्हां तो अमर्दा मोकळ्या मनाने, सटक हाताने व सरळपणाने करितो. प्रथमार्भी विश्वासावर सर्व गोष्टी घडून जातात. पण पुष्कळ प्रसंगी त्या विश्वासाचा दुरुपयोग फार होतो आणि मग मनुष्यास त्या व्यवहाराबद्दल पश्चात्ताप करावा लागतो. असा प्रसंग सहसा येऊं नये ह्याणून प्रारंभालाच सावधगिरी ठेवावी. व्यवहारास आरंभ करण्याच्या वेळेस भीड सोडून घ्यावी. व्यवहारास रतनिरती चोख असोवें. त्यांत भीड मुरवत कामाची नाहीं. ज्यांच्याशी आपण व्यवहार करणार ते आपले पळे शत्रू आहेत, निदान ते शत्रू होण्याचा संभव आहे, अशा समजुतीने व्यवहाराच्या कार्याची उठावणी करावी. प्रसिद्ध वेंकन तत्ववेत्ता असे ह्याणत असे की, आपल्या स्नेहाजवळ देखील गोष्टी करिताना तो आपला कधी काळी शत्रू व्हाईल तेव्हां त्या गोष्टी भाड येणार नाहींत अशा ध्याणाने आपले माप्रणही निश्चित ठेवावे आणि हाच नियम सर्व व्यवहारास चांगला लागू पडतो. पूर्वीच्या काळी नुसत्या शब्दावर व बिनबोपाट माठभोठ व्यवहार घडत असत. पण तसा विश्वास ठेवून व्यवहार करण्याचा सांप्रतचा मनु नाहीं. इंद्रजी राज्यातील न्याय मंदिरांमध्ये तर तोंडाच्या शब्दास किमानच येत नाहीं. लोकांची नैतिक विचार दृष्टी अलीकडे जरी मोठी प्रवृत्त झाली आहे तरी कांहीं पाच-तीत ती फार कोतीच आहे. खरे बोल हाटल्याने मनुष्य खेे बोलत नाहीं इतकेंच नाहीं तर पुष्कळसे लोक देवाच्या शपथेवरहि बिनघडक जाणून घुनून खोटे सांगण्यास प्रवृत्त होतात. कित्येकांचा तर हा खोटी साक्ष देण्याचा पंदाच झाला आहे. थोड्याशा त्याभा साठी व द्रव्याच्या लोभाने हे पाप करण्यास मनुष्य धजावतो व परमेश्वराच्या नुसत्या स्मरणाने पाप वासना ज्या दुरावत असत तो पाप-भीरूपणा नाहींसा झाला आहे. पूर्विय धार्मिक शिक्षणामुळे पापमार्गीत पाप टाकण्यास उचलतां क्षणींच जो अविचारी मनास अंकुश टोचत असे तो नाहींसा झाल्यामुळे मनःपूत आचरण करण्या इतकी लोकांची मने खालवली आहेत अशा परिस्थितीत व्यवहार कमून व नियमानुसार असावा हें वरें. नुसत्या वचनावर विश्वासून उपयोगाचे नाहीं. आपणांस पुढे ह्या व्यवहाराची शहानिशा न्याय मंदिरांत यथासांग व यथा-शास्त्र करावी लागेल हें धोरण लक्षांत ठेविलें पाहिजे. आपले लोक इतके कलहप्रिय झाले आहेत की, न्याय दरवारी जाऊन तिसऱ्याच्या हाताने पुरे माप पदरांत बांधून वेतल्याखेरीज त्यांस कधीहि समाधानी वाटत नाहीं. आपणांत, सलोख्याने, चार चौवांच्या सहायाने एखादे प्रकारचे मिष्टें वेतिले अशी

गोष्ट होणें नाहीं. मनुष्यप्रणीत कायद्याच्या मंगलपुत्राच्या जोरावर ते आपल्या योग्य हाविभागा पेशां जास्त वाटा मिळावा व दुसऱ्याचा भागहि त्यांस न मिळतां तो आपणांसच लाभार्ह ह्याणून आपल्या सहासना बाजूस सरतात. न्यायासना पुढे नेहमी न्याय्यच मिळतो असे नाहीं. पुष्कळ वेळां कायद्याच्या तराजुंत खोऱ्याचे खेरे व खऱ्याचे खोटे माप पडते. ह्याणून कायद्याच्या शास्त्रप्रमाणेच आपण व्यवहार केला पाहिजे. सर्व व्यवहार इत्यंभूत कागदोपत्री सहीसुभांनी मंडित असा असावा ह्याणून न्यायदरवारीहि तो बाधत नाहीं. इतक्या गैर विश्वासाने कामे करावी असे सांगणें फार कटु वाटेच पण तोच विहित मार्ग होय हें विसरूं नये.

व्यवहार ज्या इच्छेने आपण करितो तो सुखदायी व्हावा या साठी तो शास्त्रोक्त झाला पाहिजे. कायदेशास्त्र नको असल्यास एका गोष्टीची मनार्शी पक्की गांठ मारलि पाहिजे की, आज जो व्यवहार मी करित आहे. तो मला लाभो वा न लाभो, त्याचा पुनश्च उच्चार मी करणार नाहीं व त्या व्यवहाराचा न्याय मागण्यास न्यायमंदिरापुढे उभे राहणार नाहीं. अशाच मनाने व्यवहार केला ह्याणजे परिणामी मनास हलकत्व लागत नाहीं.

शास्त्रोक्त व्यवहार केल्याने किंवा उदारबुद्धीने केल्याने, व्यवहारांत विबाड आला असताहि मनास शुभव होण्यास कारण राहत नाहीं. व्यवहारदक्षता ती हीच होय. व्यवहारांत पडले असतां मार्गांत जे तीक्ष्ण धारेचे कांटे लागतात ते लागू नयेत ह्याणून व्यवहार हा चांगला करण्यास प्रत्येकांने जपावे.

रा. रा. गणेश बापूनी उदगोकर एक्स्ट्रा असिस्टंट कमिशनर, वाशीम यांनी आपल्या कामाचा चार्ज रा. रा. भोंडू ही लॉकिंगकर आफि. एक्स्ट्रा असि. कमिशनर यांस दिला व या आठवळ्या पासून त्यांनी सरकारी कार्याची कळम खाली ठेविली व पेनशनीच्या काळाला प्रारंभ केला. त्यांची चाकरी एकंदर साडेतीस वर्षे झाली. सन १८७४ साली जुळे महिन्यांत प्रथम यांस बुळढाण्यास डिपुटी ज्हाक आफ कोर्टाची जागा मिळाली. त्याच रजावर उमरावती व इलिचपूर येथे त्यांची बदली झाली. पुढे सहा वर्षांनी ते ज्हाक आफ कोर्ट झाले. कांहीं दिवस ते मुळकी शिरस्तेदार व मुडिशिअल कमिशनरचे डिपुटी ज्हाक होते. १८८१ च्या एप्रिलमध्ये ते तहशिलदार झाले व त्या ह्यावर ते बाळापूर, दर्यापूर, इलिचपूर व अकोट या ठिकाणी पांच सहा वर्षे पर्यंत होते. पुढे ८६ साली ते एक्स्ट्रा असिस्टंट कमिशनर होऊन चार वर्षांनी येथील स्मालकान कोर्टाचे न्यायधीश झाले. मध्यंतरी १८९६ च्या मार्च पासून तीन वर्षे पर्यंत हे हेदराबादेला वन्हाडच्या कारभाराचे हेड ज्हाक होते व कांहीं दिवस ट्रान्सलेटरही होते. त्यानंतर अलिक्वडची सहा वर्षे ते वाशीम, मलकापूर, इलिचपूर व उमरावती येथील विवाही कार्याचे न्यायधीश होते. एकंदरीने

हे आपल्या चाकरीत स्वतांच्या कर्तव्यगरीने चंगल्या हुद्याला चढले व सरकारदरवारांत चांगल्या वजनदारीने व दक्षतेने ते आपली कामे करित असत. यांचे वडील कै० वापूजी रंगनाथ हे एक्स्ट्रा असि० कमिशनर असल्या मुळे प्रारंभाला यांस वयाचे २४ वे वर्षीच डिपुटी ज्हाकची जागा मिळाली. जसा चाकरीचा प्रारंभ चांगला झाला तथा तिचा शेवटही चांगला उत्कृष्ट झाला हें त्यांस भूषणावह होय. चाकरीवर असतांना यांनी सरकारी अधिकाऱ्यां जेरा कोठे दाखविला नाहीं व गोडीगुळाचीने सर्वांवर वागून आपल्या वडिला प्रमाणेच त्यांनी लौकिक संपन्न केला आहे हें कळविण्यास मेठा आनंद वाट.

साकारी माणसाची चाकरी संपली ह्याणजे ते निरुपयोगी होतात व त्यांचा नित्याचा अमळदारीचा उद्योग सुटला ह्याने त्यांस निरुद्योगामुळे कांहीं करमत नाहींसे होतें व खरा विश्रांतीचा काळ जड व कंटाळवाणा होत असतो असे ह्याणतात पण तस प्रकार राजश्री गणेश बापूजी हे होऊं देणार नाहींत असा आह्मांस पूर्ण भरंवसा आहे. विश्रांतीच्या काळाचा चांगला विनियोग करण्यासाठी त्यांनी पूर्वीच कांहीं स्वतंत्र उद्योग योजून ठेविला असला पाहिजे असे आमचे अनुमान आहे. विश्रांतीचा काळ सुखाने व आनंदाने जाण्या इतका मनापुढे निराळा व्याप व कार्यक्रम उभा पाहिजे व तो ज्याचा त्यानेच शोधून काढला पाहिजे. आह्मी मात्र इतके सूचितो की ही सरकारी मंडळी अधिकारावर असतांना कोणत्याच सार्वजनिक कार्याला फारशी मदत करित नसतात, व त्यांच्या कडे हें ऋण पुष्कळसे सांचलेले असतें तेव्हा त्या कर्मीची फेड करण्याचा प्रयत्न पेनशनदार मंडळीने अवश्य करावा. आमच्या या सूचनेचा आमचे मित्र चांगला आदर करतील व स्वतां कृतकार्य होतील अशी आह्मांस उमेद आहे.

वन्हाडवृत्त

हवामान— थंडी चांगली आरोग्यकारक अशी पुनः पडत आहे पण मध्यंतरी जो वारा सुटतो व अंगाला झोवतो तो नकोसा वाटतो. किरकोळ दुःखणी वाटली असून भेगाचे पाऊल पुढे आहे.

नवीन दवाखा— मुंबईच्या ग्रंथांत मेडिकल कॉलेजांत विकलेले डक्टर विश्वंमर प्रवाकर लिनये एल. एम अड एम. यांनी येथे नवीन दवाखाना काढला आहे.

आलिशान नामदार चीक कमिशनर सर लेडी साहेब यांची स्वारी १६ वे तागखेला येथून निघून उमरावतीस गेली तेथे त्यांचा मुक्काम एकंदर पांच दिवस होता. उद्यां साहेब बहादूर इलिचपुरास जाऊन दोन दिवसांनी परत येतील व रेल मार्गाने जवळपास आतील रा. रा. हनुमती फुडूननी, डिपुटी

कमिशनर यांची स्वारी बाळापूर तालुक्यांत फिरत असून पुढील मुक्काम येणें प्रमाणे होतील.

तारीख	मुक्काम
२० फेब्रुवारी.	पातूर
२१	आळराजुरा
२२	ओलेगांव
२३	निखळवाडा
२४	
२५	चावी
२६	विपळगांव
२७	व्याळें

रा. रा. गोपाळ वामन बापट एक्स्ट्रा अभि. कमिशनर हेही बाळापूर तालुक्यांत वार्षिक पाहणी निमित्त फिरत असून सस्ती वाहळें, लाखनवाडा, चानी, आळगांव, पातूर या मार्गाने मार्च ३ रे तागखे पर्यंत अकोल्यास परत येतील.

रा. रा. बाळकृष्ण धंधुजी चौखळ बी. ए. एल. बी. नायब तहशिलदार मंगळूळ-पीर यांस वाशीमास बदलेले असून रा. रा. रामचंद्र नारायण साठे नायब तहशिलदार, वाशीम यांस मंगळूळस आफि. तहशिलदार नेमण्यांत आले.

४ फेब्रुवारीला संपणाऱ्या आठ डळ्यांत भेगाचे मान या प्रांतांत वाढले असून जिल्हे वारीने आंकडे येणें प्रमाणे:—

जिल्हा	भेगाचे मूल्य
अकोला	३१
बुळढाणा	११९
उमरावती	१६
इलिचपूर	११
	एकूण १७७

आकोला बाजारभाव

हुंबी दर्शनो	९९।।।
सोने १४।	चांदी ७६
जवारी ४६-४९	मसत ८२ ते ८४
महू काडे ६०	बनशी ८९
सरणी	९६२
तूप	९।। ६. मण
तेळ	४।। ६. मण
रई	६. ९४
कपाशी	३९।४०

जाहीर नेटिस.

वन्हाड हायस्कूल मानी विद्यार्थी समान यंदा आकोले येथे तारीख २२ व २३ एप्रील सन १९०५ शनिवार व रविवार इसवी रोजी मरणार आहे. तरी सदर समजाचे सभासदांनी आपली वर्गणी यंदाचे स्थानिक सेक्रेटरी यांचेकडे परस्पर अगर आपले गांवासाठी एन्ट मुकर केले असल्यास एन्टचे मार्कित लवकर रवाना करण्याची कृपा करावी. रा० रा० शंकर नारायण डांगे, (५) रायचंद्र विष्णू नहाननी, (३) वासुदेव लक्ष्मण चिपळूणकर यांस यंदाचे स्थानिक सेक्रेटरी भेमळेले आहेत. कळायें. ता० १८।२।०५ इ०

रशियन राजाची विधावगी—
“सर्व युरोपियन राष्ट्रांनी लक्ष द्यावे।
अद्याप विळ आहे. जपानाला विरुद्ध
टाकणे अत्यंत जरूरीचे आहे. हें काहीं
एकल्या रशियाचेच काम नाही. सर्वांनी
हक्के लक्ष पुरविले पाहिजे.”

संपत्त्याचे उद्धार— “निःशस्त्र
व गरीब मजुरावर हत्यार घालविण्याच्या
शेवट शिपायानो, जपानी वीरापुढे मात्र
मुष्ठी पाठमोरे होऊन कां पळून नाती?
त्यांच्यापुढेही येथल्यासारखाच पराक्रम कां
गाजवीत नाही?”

बंदुकीचा टप्पा— आधुनिक बंदुकीची
गोळी १९० बाटांवर एकापुढे एक उभे
असलेल्या तीन घोड्यांच्या शरीरांतून पार
जाऊ शकते याच्या निम्त्या अंतरावर
असलेल्या चार घोड्यांना चीत करते किंवा
मध्ये असलेल्या झाडांच्या बुध्यांतून पार
घुसून पलीकडे उभ्या असलेल्या मनुष्याला
ठार मारू शकते.

—एका सहामार्हींत अमेरिकेतील पांच
शहरांतल्या शाळांतले, आठ वर्षांपासून
श्वदा वर्षांच्या आंतल्या बयाचे १६०००
विद्यार्थी एकदम होके फिरल्यामुळे किंवा
पुढे अभ्यास रेटत नाही ह्या सवचीवर
शाळेतून काढून घेण्यांत आले. हें पाहून
तिकड्या अभ्यासक्रम सोपा करण्याची
खटपट सुरू आहे. आमच्या दृष्टीने कसा
प्रकार आहे ?

राक्षसी लोक— आर्थिक महासाग
रांत एक वर्षभर सफर करून जेसेन
नांवाचा एक गृहस्थ परम आला आहे.
तो ह्मणतो, ‘आमचे गलबत प्रीनलंडच्या
नेक्रत्यकोनास लागले असतांना त्या वेळाच्या
अंतर्भागांतून एक राक्षसी मनुष्याची टोळी
आमच्या गळबतापाशी आली; यांतील
अगदी खुना प्राणी सात फूट उंचीचा
अमून सगळ्यांत उंच नऊ फूट उंचीचा
होता ! त्यांचा वर्ण तांबडसर अमून
आकृति अमेरिकेच्या जुन्या रहिवाशांप्रमाणे
होती.

उदार स्वार्थत्याग— लडाईमध्ये
बाप मरून जी जपानी मुले पोरकां
झाली आहेत त्याची जापासना करून
त्यांना शिक्षण देण्याचे काम जपानी सर-
दारांच्या स्त्रियांनी आपल्या अंगावर घेतले
आहे. या कार्याकरिता त्यांनी आपले
सर्व पैसाचे खर्च बंद केले असून दाग-
दागिनेही विकून टाकिले आहेत.

जनादरगाचा फट्या— हळी खान-
देशांतून आगगाडीने डबेचेडेभे भरून गाई,
बैल वगैरे गुरे सुबईच्या कसायखान्या-
करिता रवाना होत आहेत. निर्जीव झाडांचा
संहार होऊं नये ह्मणून फारेस्टचा कडक
कायदा सरकाराने केला. तसा शेतकीस
लागणाऱ्या सजीव गुरांच्या रक्षणार्थ सर-
काराने एखादा कायदा करावा.

पत्रकारांचे उद्धार— गेल्या आठ-
वड्यांत पास झालेल्या युनिव्हर्सिटीसंबंधाच्या
विलाविषयी लिहितांना इ. म. कर्ते लिहितात
‘ही विलक्षण शिला या नांवाने जन्ते-
वर आदळी हें ऐकून श्री विवाद वाटला

तरी निदान आश्रये वाटण्याचे कारण
नाही. कर्तेनशाहाच्या दुसऱ्या हप्त्याची
सूचक अशी ही नोंदीच आहे आणि
युनिव्हर्सिटीच्या कायद्याशी तुलना करून
पहातां पालादाचम शस्त्राला रूपेंग मुला-
माच होय असे आझांस वाटते.

✓ भयंकर मनुष्य— सुंदरनाथ वानरी हा
एक मेठा भयंकर मनुष्य आहे; सत्तावन
साठ पुनः बडवून आणण्याची त्याची खटपट
आह, असें विचारयेंत एका बऱ्या अधिकार्यानें
बोलून दाखविले!

दृष्ट गोळी— चुकून गोळी लागून हिंदी
मनुष्याचा प्राण तिघून गेल्याचें तारें वर्तमान
मिदनापुराहून आले आहे. मि० घुड नांवाचे
एक युरोपियन आपल्या एका सवंगड्यास
घेऊन शिकारीस गेले होते त्या सवंगड्या-
जवळ एक भरलेली बंदुक होती; ती फुट-
दिशी उडाली आणि गोळी जी निघाली
ती तिच्या मार्गांत एक गरीब ‘नेटिव्ह’
आल्यामुळे त्याच्या अंगांत घुसून तिने त्याचा
प्राण घेतला ! पुढे ठरल्याप्रमाणे माजि-
स्ट्रेटसहिबांपुढे खटला जाऊन आरोपीस
१९० रुपये दंड करण्यांत आला. या
रुपयांपैका शंभर रुपये मयताच्या बायकोस
देण्यांत आले आहेत. नेटिवाच्या प्राणाची
किंमत १०० रुपये धरली, ती कांहीं
थोडी नाही !

चमत्कारिक यंत्रे.
—एक पत्र पाठविण्याचे मजेदार यंत्र
निघाले आहे. त्यांत एक आणा टाकावा
व आपल्याला काय मजकूर कळवावयाचा
असेल तो त्यांत बोलवा; ह्मणजे त्यांत
ठेवलेल्या फोनोग्राफांत पत्र घेतें व ते त्या
यंत्राच्या कंपनी मार्फत इच्छित ठिकाणी
पाठविले जाते तेथे ती वांगडी फोनोग्राफवर
लावून बोललेला मजकूर जशाच्या तसा ऐकतां
येतो.

—एक नवीन तारेचे यंत्र निघाले आहे
त्याचे योगाने एका मिनटांत २००० शब्द
पाठवितां येतात, व मौज ही की तारयंत्रा-
नेच टारिप रायटर लिहिले जाते.

—एक समुद्राचा तळ दिसणारे यंत्र
निघले आहे. त्याचे योगाने पाण्याचे आंत
३६० फूट ठेवलेले वर्तमानपत्र वाचतां येते.
या यंत्राचे योगाने समुद्रांत बुडालेले वायुकर
वगैरे पुष्कळ निजसा काढल्या.

साहेब नो साहेब— इंग्लंडांत बेक
नांवाच्या साहेबांवर खटला करण्यांत आला
होता. या खटल्यांत पुढे असें दिसून आले
की, मि. बेक यांस विनाकारण कैद-
भोगावी लागली, आणि त्रास झाल. ही
गोष्ट सरकारच्या नजरेस आल्यावरोंवर
ब्रिटिश ट्रेझरींतून त्यांना २००० पौंड
नुकसान बद्दल देण्याचे ट्रेझरीनें ठरविले. परंतु
ही रकम फार थोडी असल्यामुळे बेक साहे-
बांनी ती देण्याचे नाकारिले. यानंतर पुनः
ट्रेझरीनें विचार करून बेक साहेबांस ५०००
पौंड देण्याचे ठरविले आहे. आपल्या नाम-
दार टिळकांवीही अशीच गोष्ट होती. पण
टिळक हे साहेब साहेबां तें कसे करितां ?

एका विद्वान स्त्रीचे उद्धार— सतां-
रांत पुरुष व स्त्री हें एकाचें जोडीदार
आहेत. पुरुष ह्मणजे ज्ञान स्वरूप होय
व स्त्री ह्मणजे प्रेम स्वरूप होय. देन्ही
स्वरूपांचा मिलाफ व्हावा असा ईश्वरा संकेत
आहे. पुनर्विवाह, वैषम्य, व वेष या सर्व
गोष्टी प्रत्येकाच्या मर्जेवर असल्यात. परंतु
योग्य मार्ग ह्मणजे जन्म मृत्यु प्रमाणें विवा-
ह ही एकवारच होणे रास्त.

साहेबाची आख्यायिका—
एकदां मुंबईस एक प्रतिष्ठित एतद्देशीय गृहस्थ
आपल्या बलास घोड्याच्या गाडींतून पुढे
चालले होते व पाठी मागून एक गौरकाय
'साहेब' आपल्या रुतुवटू चालण्याच्या
घोड्याच्या गाडींतून येत होते. पुष्कळ बडपड
केली तरी 'साहेबां' ची गाडा पुढें जाईना;
त्याबरोबर 'नेटिव्ह' माणसांची गाडी
'साहेबां' च्या गाडीपुढें रहावी हा अय-
मान सहन न होऊन लागलीच त्या तळख
गौरकायाने त्या देशी सभ्य गृहस्थांस त्याच्या
या असभ्य वर्तनानेचल शासन करण्याकरितां
ह्मणून चाबूक उगारला ! हे गौरकाय
दुसरे कोणी नसून खुद्द सर छी डॉन हेच
होत.

पक्का प्रौढ विवाह— नॉरफोक मधील
पुलहॅम सेंट मेरी चर्चमध्ये नुकताच एक
जरठ वधुवरांचा विवाह झाला. वधुचे वय
७८ वर्षांचे व वराचे वय ७२ वर्षांचे
होतें.

विलक्षण कायदा— मोराव्हिया-
मधील वेस्टन नांवाच्या गांथा म्युनिशि-
पालिटीकडून रस्त्यांत विडा ओढण्याची
मनाई करण्यांत आली आहे व जो
कोणी रस्त्यांतून विडी ओढित माईल
त्यास जबर दंड करण्यांत येतो.

झियांचे कर्तव्य— प्रेसिडेंट ब्रूक-
वेल्ट यांचे असे ह्मणणे आहे की, झियांनी
आपल्या मुळाची उत्तम प्रकारची काळजी
घेणे एवढेंच त्यांचे कर्तव्य आहे. पुढ-
चाप्रमाणें सतरा घेते करण्याची त्यांस
जरूर नाही. त्यांनी एवढें आपले कर्तव्य
षांगल्या रीतीनें बजाविले ह्मणजे झालें.

जोड्यांच्या दुकानानील गित—
जपानांत जोड्यांच्या दुकानांत एक मोठा
छेफामे केलेला असतो, त्यावर गिन्हाई-
काम प्रथम बसवितात. नंतर एक मुलगी
चहाचा वेला मरून आणिते व तो
गिन्हाईकापुढें ठेवते. तो चहा बेत घेत
गिन्हाईक आपल्यास जो माळ पाहिजे
असेल तें दुकानदारास कळवतो. त्या-
प्रमाणें माळ काढण्याविषयी नोकरास
सांगून दुकानदार गिन्हाईकाजवळ येऊन
बसतो, व गोष्टी सांगू लागतो. एखादा
मनुष्य, स्त्री अगर मुलगी यांच्या पायांत
ज्या तऱ्हेची नोरा दिसेल त्यावरून
त्यांची जात ओळखतां घेते.

रुक्मिणी हरण — एक अंबलदार
एका नाटकांतून मुख्य काम कणाच्या
झावर फार आपक होऊन रंगभूमीवर
तो स्त्री काम करीत असतां एकदम
स्टेजवर चढला. व तिला देन्ही हातांनी
उचलून मोठ्या चडाखीने बाहर तयार
ठेवलेल्या गाडींत पाहून सवाखाणें गाडी

हाकीत घेउन गेला. हक्के नाटक कर-
णारी व प्रेक्षक मंडळी घुरघुरे झाले
साहेली !

—एका स्कॉटिश प्रयकाराने मुक्तताच असा
एक उल्लेख केलेला आहे की, छंदनमच्ये
जे लोक राज्य हाकीत आहेत त्यांच्या
गोड गोड बोलण्याला कोणीही साळतां
काढा नये. साम्राज्यविस्ताराची अनिवार
हांव हें आपल्या सर्वांच्या स्वतंत्रतेचा एक
मोठें मय आहे. साम्राज्य ह्मणजे जुद्धाची
सुखात होय.

That the Irish people should be a
free people, with a natural right to
govern themselves; that no Parliament
is competent to make laws for Ireland
except an Irish Parliament sitting
in Ireland, and that the claim of any
other body of men to make laws for
or to govern Ireland is illegals and
unconstitutional, and a grievance
intolerable to the people of this
country. आयरिश लोक हे स्वतंत्र असोवत.

स्वतःचा राज्यकारभार स्वतः चालविण्याचा
त्यांना नैसर्गिक हक्क आहे, आयर्लंडमध्ये पर-
पान्त्रा ऐरिश पार्लिमेंट खेीन आयर्लंडवरितां
कायदे करण्याला योग्य कोणी नाही, सव
आयर्लंडवरी कायदे करण्याकरितां माणि जा-
यर्लंडवर राज्य करण्याकरितां दुसरी जर एखादी
संस्था आपला हक्क बजावित असेल, तर तो
हक्क बेकायदेशीर असून आयर्लंडमधील
लोकांना असह्य आहे.

✓ केंद्रितच्या पागण्या इंग्लिशांकडून पुण्या
केड्या जात नाहीत या गोष्टीचा अनुसरून
'सरिड' सारली पत्रे ह्मणत आहेत की,
We shall never see Justice for
India until there is a revolution in
India. परंतु डेमोक्रेटिक लोकांचे प्रतिकारा
गेळे हे अदमास आहेत. गयमर्जेच्या
हिंदुस्थानाला हे विचार लागू नाहीं. हिंदु-
स्थानातील लोकांचा स्वतःचा आळखार व
इंग्लिशांच्या बचनावर पूर्ण विश्वास आहे.

विलक्षण गप— न्यू तेन्गे मनाच्या
एका वीस वर्षाचे मुलाचें पोट वाडे झाले
कांही तरी रोग यंत्रेळ हागून वरच्या मड-
ळीने पुष्कळ थिबस पर्यंत औषधोपचार
करण पाहिले तथापि कांही गुण बढला
नाहीं. आधि दिवसेदिवस पोट मोठेच होत
गेले शेवटी वेदना फारच होऊं लागल्यामुळे
त्याला अंबदुळ मंशांतील मोठे हास्पिटलांत
आणल्यावर तेथे डॉक्टरांनी ऑपरेशन करून
पोट थिरून पाहिले तेव्हां पोटांतून मुळाचा
गर्भ निघाला ! हल्ली तो मनुष्य हास्पिटलांत
असून बहूधा वांचेल असें ह्मणतात.

विलायनेवर सरशी—रंगून येथे मेणब-
त्या करण्याचे कारखाने निघाले आहेत.
यांत या मेणवत्या विद्यायतेहून आले.या
मेणवत्यापेलां चांगल्या असतात. या वधापारी
स्पष्टत विद्यायती व्यापाऱ्यांचा टिकाव
लागणार नाही असें ह्मणतात.

साहेबांना अर्थचंद्र — आर्थिकत
सर्वत्र युरोपियन लोकांचे वर्चस्व झाले
आहे. फक्त मोगोकांचे संस्थान तेवढे
स्वतंत्र राहिले आहे. आतां आपलीही
घडगत नाही असें पाहून सुखानाने आपल्या
संस्थानांतल्या सगळ्या युरोपियन नोकरांना
काढून टाकून स्वतः सगळा कारभार
पशाव्याचा असे ठरविले आहे.

उपनामः श्रीगणेशाय.

आयुर्वेदनाथालय--मुर्डी

व्हाडिसराय व हिंदुस्थानचे गव्हारनर जनरल यांचे वडिल आनंदी अतिशय सर्जन माली अ० स० डॉक्टर विश्राम रायजी घोले यांनी आपची औषधे बरकाईने तपासून हल्लीं वर्तमानपत्रांतून ज्या काहीं नव्या जुन्या जाहिराती प्रसिद्ध होत आहेत त्याहून आपची औषधे त्या त्या रोगांवर अमंत गुणकारी असल्याचे सर्दिकिकेद आह्वांसच दिले आहे हे अवश्य लक्षांत ठेवावे.

ज्या अत्यंत खत्राच्या औषधांचा गण शंभरांतून एक दोन रोग्यांस कदाचित् आला नाही तर पैसे परत देऊनही त्यांचे आरोग्य अणखी एखादे औषध चावें लागल्यास ते फुकटही देऊं परंतु रोग्यास पुर्णपणे बरा करूं अशी प्रतिज्ञा आहे.

मदनामृत संजिवनी

धातुवर्धक, अमृत कामान्तक, व पौष्टिक, विपस्तरभक.

रक्त शोधक, मनोत्साहक, तिवृद्धिवर्धक, सुवर्ण.

मासिक, मौक्तिक, कस्तूरी व अनेक

बनस्पती मिश्र अद्रत गुटिका.

शरीरांतल मुख्य राजा जो धातु ती शुद्ध असेल तरच शरीर निरोगी राहून सर्व सौख्य प्राप्त होते, ही दृष्टी असेल तर शरीरांत नानाप्रकारचे रोगरुग्ण शत्रू उत्पन्न होऊन शारीरिक सौख्याचा खरा छाम मुळीच होणार नाही करितां धातु शुद्ध व पुष्ट होण्यास या गुटिका प्रत्येक वर्षी पाहिजे त्या दिवसांत एकदां तरी अवश्य सेवन केल्याने शरीर रोग रहित होऊन सौख्य प्राप्त होते, हे अवश्य लक्षांत ठेवावे. यांच्या सेवनाने नपुंसकत्व स्पन्दजल्प व इतर धतुपात, उन्हाळे इन्ध्रिय शिथिलता, कडकी, गर्भा संबंधी पुरलेले विकार, मुत्रसंकोच, धातुचा पातळपण, स्त्रियांची धुपणी, छातःतील रोग, हात, पाय, मुत्रमार्ग, व नेत्र यांचा दाह, क्षय पांडुरोग, मुळांची खर, कीर्णज्वर, अग्निमांद्य, मस्तकशुभ्रमुष्पाधो, वातरोग, निदान स्रु पिचावकर, बाळंतारोग, मधुमेह, जुनाट परमा मुष्टिमधुनाने आलेली रुग्णता, इत्यादि अनेक विकार खत्रेने बरे होऊन शरीर निरोगी मजबूत व सतेज बनते. पवनशक्ति व स्मरणशक्ति मारपूर वाढून धातु व रक्त यांची शाद्धि, वृद्धि, विपस्तरभन व मारपूर कामोद्दीपन होते, व भवास उत्साह देत. दुध व जटाल भरपूर पचू लागते. त्यांत उपयुक्त बनस्पतीचे मिश्रण गुणकारक आहेत. करितां गुणावदल असंख्य सर्दिकिकेद मिळाल्या व नि य मिळतात. पथ्य सेवनाची गरज मुळीच नसून स्त्रिय, पुरुष, मुळे व यांत पाहिजे त्या दिवसांत घ्यास अत्यंत उपयोगी आहेत. गुटिका रूप्याचे आंत मिळणार नाहीत एकदम ४ रूप्यांचावर कितीही वेणारांस टपाळखर्च माफ आहे चार रूप्याचे आंत वेणळा टपाळखर्च ९ आणे पडेळ अनुपान खर्चा सोबत किंवा व्ही० पी० ने खालील पत्त्यावर मिळतील.

दर:- एकदम ३९ गो० १ रु०, ७९ गो० २ रु०, ११९ गो० ३ रु०, १६९ गो० ४ रु०, २०९ गो० ६ रु०, २५९ गो० १० रु०.

२ अपूर्व नेत्रांजन—याचे वडस, साहारा, फुल, खुबच्या, विंदू, काण, इत्यादि नेत्रांचे सर्व विकार खरित बरे होऊन दृष्टी तीव्र व थंडगार राहते. या रोगांस हे अमृत खरे रामबाण आहे. ११ तोळ्यांच्या डबीस १ रु०

३ पथ्यार अर्पुन मिश्रण— कोणत्याही नवा जुना पर्मा, व तज्जग्य दाह, तिडीक मुत्राची लाळी, संकोच, पुष्पाव, रक्तस्राव इ. विकार पथ्य नसतां सात दिवसांत जातात. तिडीक एका घटनेत जाते. असे रामबाण औषध कोठेच मिळत नाही. बा० किं० १ रु० १। भर वाटलास २ रु०

४ वृंतबलवर्धक पूड—दंतसंबंधी सर्व विकार उत्तम बरे होतात. द. ६ आणे.

५ विचूच विष— औषध लावतांच उतरते. मुळी ३ तो० ८ आणे.

६ गजकर्ण— खरुश, नायटे वगैरे विकार ३ दिवसांत जातात. द. ६ आणे.

७ सर्व हिमज्वारांवर— आपथ घेतांच कशाही प्रकारचे खर असले तरी ते औषध घेतांच जाऊन पुन्हा उलटत नाहीत. १२ पुड्या १ रु०.

८ ज्वर रामबाण औषध—आजपर्यंत आपचे औषधाने हजारों लोक बरे झाले आहेत करितां पत्रगु सुद्ध होतांच सर्वांनी जरूर संग्रह करून तापावर गोळ्या, गांठीस मलय, व बात चट्टू नये म्हणून वातावर मात्रा यांचा एकवार अनुभव घ्यावाच. गुमाचदळ खात्री पटलेच. परीपकारार्थ माफक किं. २ रु. अ. ख. सो.

९ सर्व सामानाचा मोठा वयाटलाय मागवा तो फकट पाठवू. औषधांत अपायकारक पदार्थ अगदी नसून पूर्ण खात्रांची असल्याबद्दल असंख्य सर्दिकिकेद आहेत. याशिवाय माडेमाडे रोगांवर अनेक औषधे, ग्रंथोक्त रसायने, मसणे, पाक, गुटिका, आसव, तैले, व सुगंधी अत्तरे वगैरे माफक दराने मिळतात. अनु० ख० सो० ट० ख० वे० पडेळ. रोधीने किंवा व्ही. पी. ने पाठवू. प्रकृति पान कळविण्यास रोग्यांचे निदान व चिकित्सा करवू.

अत्यंत अगत्याची विशेष सूचना.

हल्लीं वर्तमानपत्रांतून औषधांच्या अनेक जाहिराती पळेऊं असून प्रत्येक जाहिरात निवृत्त लेखांनी सुशोभित करून जा तो पुढे घेऊं पहात आहे, पापुळे खर. लोटेपणाबद्दल

आमचे अनेक ग्राहक सांशक ह्मितात व ससे हंणें रास्तही आहे. हा प्रकार केवळ आपला समान निरुधारी, आळशी व वेअकरी बनण्यापुढे एकाने जो धंदा सुरू करावा याचेच अनुकरण हुबहुन नकळ करून पाहिजे त्याने करावे यामुळे अशा जाहिरातीस कोण, वन्हाड, गुजराथ, महार प्रू इ० प्रांतात उत आलेला असून आमच्या आंजळ वगैरे गांभी तर ते पुणर्विखेत घेऊन आणताही नवीन जाहिराती सुरू होत आहेत. अशा जाहिराती किंवा ते लोक यांची आह्वांस निवा किंवा स्तुती मुळीच करणे नाही इंग्रजी राज्यांत आपली थोरवी गाण्यास ज्याचा तो स्वतंत्र आहे. आह्वांस ग्राहकांस सुचविणे हेच की ज्यांचा कारखाना आज सतत १९१२० वर्षे अद्यापत सुरू असून ज्यांच्या औषधास घेऊं डक्टरांनी सर्दिकिकेद दिले व ज्यांच्या औषधांनी कोठ्यावधी ग्राहक रोगमुक्त झाले व नित्य होत आहेत गांभीच औषध नेहमी उपयोगांत आणणे अमंत हितकारक आहे. यापुढे जरी हजारों जाहिराती प्रसिद्ध झाल्या तरी आमची जाहिरात न बदलतां व कोणाचीही निदान करितां अशाच कायम राहून हा सार्वजनिक वक्षणाकारक करित असलेला व्यवसाय नवीन नवीन उपयुक्त सुधारणा करून ऊर्जावस्थेस आणणेची खटपट करूं. आजपर्यंत आमचे खटपटीने यशही बरेच आले आहे, करितां सकळ आर्यबंधूस व ग्राहकांस हतकीच मार्थना आहे की रोगमुक्त होण्यास आमचीच औषधे अत्यंत गुणकारक आहेत. तीच सर्वांनी वापराची एकवार अनुभवानेच खात्री टाईल इतर जाहिरातींशी आमचा बिलकुल संबंध नाही हे लक्षांत ठेवून औषधे मागणे ती खालील बिनचूक सही व पत्त्यावरच मागवावी. हाणजे खरी गुणकारक औषधे मिळून हटकून व त्वरित आरोग्य होईल.

रुग्णशास्त्री पेंडसे वैद्य

पत्ताः--मु. मुर्डी, ता. दापोली. जि. रत्नागिरी

ORIENTAL
GOVERNMENT SECURITY
LIFE ASSURANCE COMPANY, LIMITED.
Established 1874,
Head Office--**BOMBAY**
Chief Agency for C. P. Berar & Khandesh
Head-quarters--Nagpur, C. P.
FUNDS EXCEED

TWO CRORES AND TEN LAKHS
Claims paid for over One Crore and Fifteen lakhs.
IMMEDIATE SETTLEMENT OF CLAIMS

IF there be one thing of more importance than another in connection with Life Assurance, it is, when Claims arise, that the amount due under the Policy be paid to the Claimants at the earliest possible date. This the Directors of the "Oriental" keep well before them, and act up to treating their clients with the utmost liberality

UNQUESTIONABLE SECURITY

IT is not sufficient to read that a Company's Funds amount to a given sum, but it is essential to know how such Funds are invested if in miscellaneous and risky investments or how secured

THE Funds of the "Oriental" are invested in Government Securities, and lodged with the Government Official Trustee of Bombay in terms of the Company's Trust Deed, as Security for Claims arising through decease of assured lives, and endowment policies matured

GOVERNMENT Officers, Professional men, Tradesmen and others, by employing a portion of their annual income or profits in effecting life policies, at once create a fund equivalent to the savings of many years.

CREDITORS who expect the repayment of debts at some future period, may protect themselves from loss by the failure of life in the intermediate period, by an assurance on the life of the debtor

NO man can be sure how long he will live; and although he may save money, yet if he die early, before he has had time to save much, his wife and family may be in distress. Life Assurance, is a means by which this danger is got over. Life being so uncertain, the sooner a man makes up his mind to assure his life the better. Once satisfied of the propriety of the step, do not delay. There are numerous instances in the records of the "Oriental" where the delay of a month or less, has left the family without the intended provision.

INFLUENTIAL AND ENERGETIC AGENTS WANTED. FOR TERMS PLEASE APPLY TO UNDER-SIGNED.

Prospectuses, forms, and any further information, can be obtained on application to—

M. De SOUZA,
CHIEF AGENT
for C. P. Berar and Khandesh,

जाहिरात.

तमाम लोकांस कळविण्यांत येत की, आमचा विधीचा व्यापार पुष्कळ वर्षांपासून चालू आहे, परंतु आमच्या व्यापारास कमीपणा आणण्याकरिता व माल लोकांस नापसंत होण्याकरिता कांहीं दुष्ट बुद्धीच्या लोकांनी बऱ्याच खटपटी केल्या त्यापैकी शिवाय वेचरदास मुकाम मलकापूर प्रांत व-हाड यांनी आमच्या नांवाची खोटी लेबेले सोड्या मालावर लावून आमचे नांवाने माल विक्री करून बरेच दिवस आपला उदर-निर्वाह केला. परंतु आम्ही त्यास सुमारे सोळा महिन्यांपूर्वी मलकापूर येथे धरून त्यानवर सदर कृपावद्दल फौजदारी खटला केला. आ कांता त्यास कैद व दंड या प्रमाणे शिक्षा झाली अपुन त्यास इतकाने पुन्हां तसेच खोटी कामे नेण्या कार्तीक महिन्यापासून सुरू करून माल विक्री करित होता. करिता त्यास पुन्हां आम्ही मलकापूर येथे धरून त्यानवर फौजदारी खटला केला त्यात त्यास ता.गि. २८ माहे जून सन १९०४ इ. रे.जी. सहा महिने सक्त-मजुरी व १०० रुपये दंड याप्रमाणे शिक्षा झाली तरी अशी खोटी कामे करून माल विक्री व गारांनी व आपल्या नांवाचा खोटा माल घेणारानी सावध रहावे. तरी आमचे नांवाचा माल घेणारे ठोक व्यापारी लोक यांनी व किरकोळ बगारे इसम यांनी सदर ट्रेडमार्क, रजिस्टर नंबर व आमचे नांव पाहून माल घेत जाणे.

सही-वाळाराम पुलया द० ख०
सही-मुंडाप्या नसाप्या दस्तु
येळप्या नरसप्या
मुकवःरपेट वामाट पुग, -पुणे सिटी

पाठवू. या शिवाय रवराचे छाप नांवाचे हर एक जातीचे करून देऊ. आणि रवर स्टांपाच्या नमुन्याकरिता अर्ध्या आण्याचे टिकीट पाठवावे ह्मणजे नमुना फुकट पाठवू. आणि फोटो काढून घेण्याची ईच्छा असेल त्यांनी येथे यावे. नाई पेशां आह्मांस बोलावोवे. ह्मणजे आम्ही येऊ. आणि २५ रुपया पेशां जास्त माल घेणारास दर रुपयास ८०० अर्धा आण्या प्रमाणे कमिशन देऊ. आणि या शिवाय कांहीं विचारवयाचे असेल तर पत्र व्यवहार करावे ह्मणजे उत्तर देऊ. नाईपेशां समक्ष येऊन भेटावे ह्मणजे समनेल. आणि कोणास बायसिकलवर बसाला शिकणे असेल त्यांनी यावे. शिकविण्या चालू फी रुपये १० पडे. रवरस्टांप करिता हर एक गांवास एजंट पाहिजेत. कमिशन भरपूर मिळेल या सर्व कामाची व सामानाचा मागणी करावी ह्मणजे खात्री होईल.

एम्. एम्. अँड सन्स आकोला

जाहिरात

स्टोअर सहायर्न

आम्ही गिरण्या, जिनिंग पॅव्हर, म्युनि-सिपालिटी, वाटरवर्क, इंजिनिअर्स इरिगेशन लोकल बोर्डेल् वगैरेना लागणारे व मुंबईतील इतर सर्व प्रकारचे सामान फारच माफक दराने पुरवितो.

थी ग्लोव स्टोअर्स कंपनी.

जनरल मरचन्टस
काळजा देवी पोस्ट
मुंबई.

मुंबई बँकची सेविंग्स बँक

आ बँकेत खाली दिलेल्या अटीवर ठेवी ठेविता येतात.

काणत्याही वर्षाचे १ ली जानेवारी आग्ने ३१ दिसेवर यांच्या दरम्यान एक हजार रुपया पर्यंत पैसा ठेविता येईल.

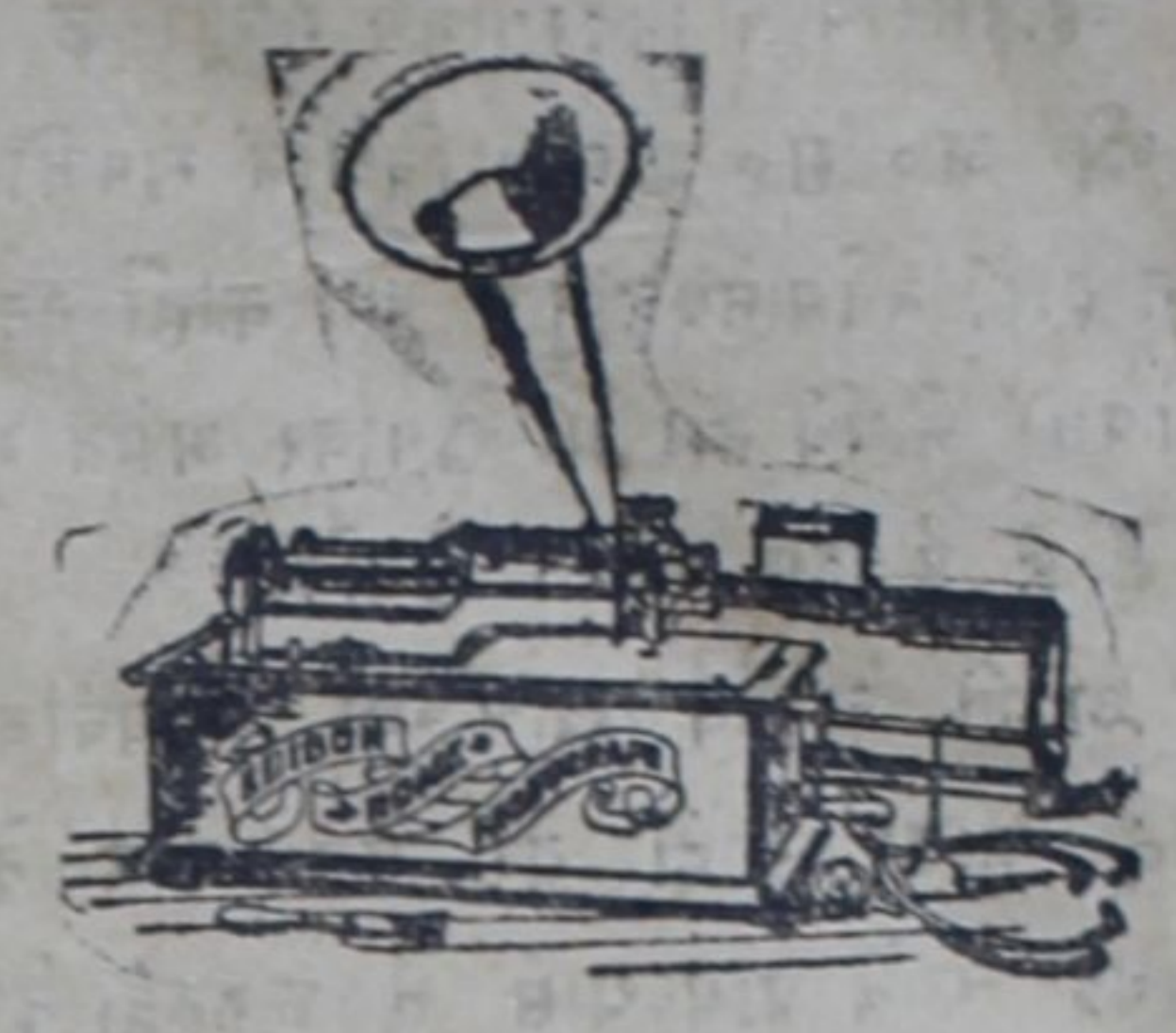
ठेवी देत अथवा अधिक इसमांच्या नावावर ठेविता येतील. आणि ती पैसा त्या पैकी एकास अथवा जास्त इसमास अगर त्यापैकी मयताचे मागे राहिल त्यास काढता येईल.

व्याज दरसाल दर शेकडा ३ तीन रुप या प्रमाणे दिले जाईल. व्याजाची आकारणी पत्येक महिन्याची जी कनिष्ठ शिक्षक असेल तिजवर केली जाईल. मात्र पांच हजारारवरील शिक्षक रकमेस व्याज नाही.

नियमांच्या प्रती बँकेत अर्न केला असता मिळतील.

मुंबई बँक } J. Kinniburgh
आकोला ४१/७०३ } एजंट

दांडेकर ब्रदर्स, काळकादेवीरोड-मुंबई

आमचे दुकानी सर्व प्रकारचे फोनोग्राफ किं. रु. ८ पासून १९०० पर्यंत उत्तम सुरेली (नरमादी उम्या व आडव्या सुरांच्या) स्वदेशी व विलियती हात व पाय हारमोनियम (वाज्यांच्या पेथ्या) किं. रु. ३० पासून ३९० पर्यंत. सिनेमेटोग्राफ (सजीव हालचाल करणारी चित्रे दाखावणारी यंत्रे) फोनोग्राफचे सर्व सामान व हारमोनियम पेथ्याचे सूर, कांचेची बटणे, चांबडे, भाते वगैरे व ब्यूगुल, फ्लूटस (वांसरी) विजेसारखा प्रकाश देणारे ग्यासलेट तेलापासून जळणारे दिवे वगैरे सर्व सामान अति स्वस्त दराने मिळेल. व हारमो-नियम व फोनोग्राफ उत्तम रितीने रिपेअर करून दिले जातील. रविवर्षी चित्रांची फोटो, झिकोची रमणीय मोठी पोस्ट कार्डे शेकडा रु. ०-३-६ आमचे कारखान्यांत रवरी शिके उत्तम प्रकारे तयार करून दिले जातात.

जाहिरात

गुण न आल्यास पेपे परत परम्यावर रामबाण औषध शंभरा पैकी शंभरास गुण दोनच दिवसांत हटकून गुण गेता कमाही जुनाट व नवा परमा खात्राने नाहींमा होऊन लष्वीची नळजळ व तिडीक एकच भाग घेतल्याने बंद होत. किंमत १। रुपया ट. ह. ॥ पेथील चांदीची मांडी वगैरे पाठ १ रुपयास १॥ कमिशन. पत्ता:- एन्. जी. कान्हेर अँड को. [नाशीक सिटी]

कापडाचे दुकान

(एक भाव व माफक दर) आमच्या दुकानी सर्व प्रकारचा रेशमी व सुती माल विक्रीस आहे. आमच्या कापडाचे भाव फारच थोडा नफा घेऊन आकारिले आहेत. बाहेर गांवी व्हायु-पेवळने माल पाठविण्याची सोय केली आहे. एक वेळ आमच्या दुकानचा माल पडताळून दुकानाच्या सचोटीचा अनुभव अवश्य घ्यावा.

शा० नागसी भाई लक्ष्मा

ठिकाण- कॅप्टन मार्केटा समोर कच्छी बाजार, आकोला.

कापडाचे दुकान

किंमत रोख किंमत रोख आमच्या दुकानी सर्व प्रकारचा रेशमी सुती माल विक्रीस तयार आहे. व्यापारी लोकांकरिता खाली लिहिल्या प्रमाणे नफा टेविला आहे.

मुंबईचे मालास अर्धा आणा देशावरिल मालास एक आणा एकदा आमच्या दुकानचा माल वेऊन अनुभव घ्यावा ह्मणजे सचोटीची खात्री होईल.

शा० हरगोबनदास विठ्ठलदास

ठिकाण:- ग्रंथ मार्केट समोर हाशम शेटच्या तीन पन्नी मकानांत आकोला (ताजनापेट)

जाहिरात

अगत्य वाचा अगत्य वाचा वैद्यराज पी. सी. जोगळेकर यांचा दवाखाना

आमच्या दवाखान्यांत हरएक प्रकारची इंग्रजी, मराठी व पेटेंट औषधे व ती औषधे तयार करण्यासाठी लागणारे सामान हे सर्व माफक दराने विकत मिळण्याची अगदी उत्तम सोय केली आहे. तसेच येथे कोणत्याही रोगाची चांगले प्रकारे नाडी परीक्षा करून त्या रोगावर औषध योजना उत्तम रितीने केली जाते. बाहेर गांवेचे लोकांनी प्रकृतीचे मान बरोबर खुलासेवार लिहून कळविल्यास त्यावरून आम्ही त्यांना यांगली खात्राची औषधे व्ही० पी० ने पाठवू. रोगपरीक्षेइल एक रुपया फी पाठवावी. आमचे येथे खाली लिहिलेले रोगावर अगदी रामबाण औषधे आहेत. एकवेळ अनुभविक तडाका पहावा.

रोगांची नावे

तापावर, पांथरीवर, पोडुखीवर, ओकारीवर, उदरावर, गर्मावर, जुलाव बंद होण्यास, कपाळदुखीवर, परम्यावर.

वरील रोग कितीही जुनाट व कोण त्याही कारणाने झालेले असोत फक्त सात दिवसांतच चांगला आराम वाटे. जास्त हकीकत पत्र पाठविल्यास कळवू.

पी. सी. जोगळेकर

वैद्यराज. आकोला.

शेत-शेतकी आणि शेतकरी

“ शेत, शेतकी आणि शेतकरी ” या नांवाने पंथव्याचे वर्तमानपत्र सुरू झाले. वर्गणी साळोना सर्व खर्चासुद्धा दीड रुपया पत्ता-बंगला नंबर १९९ रेल्वे स्टेशन तनीक, पुणे.

हे पत्र आकोले येथे केलासरासी खंडेराव बाळानि फळेके यांचे व-हाडसमाचार छापखान्यांत नारायण खंडेराव फळेके यांच्या हातून प्रसिद्ध केले.

बहाडसमाचार

THE BERAR SAMACHAR

VOL XXXIX

AKOLA

MONDAY 27 FEBRUARY

1905

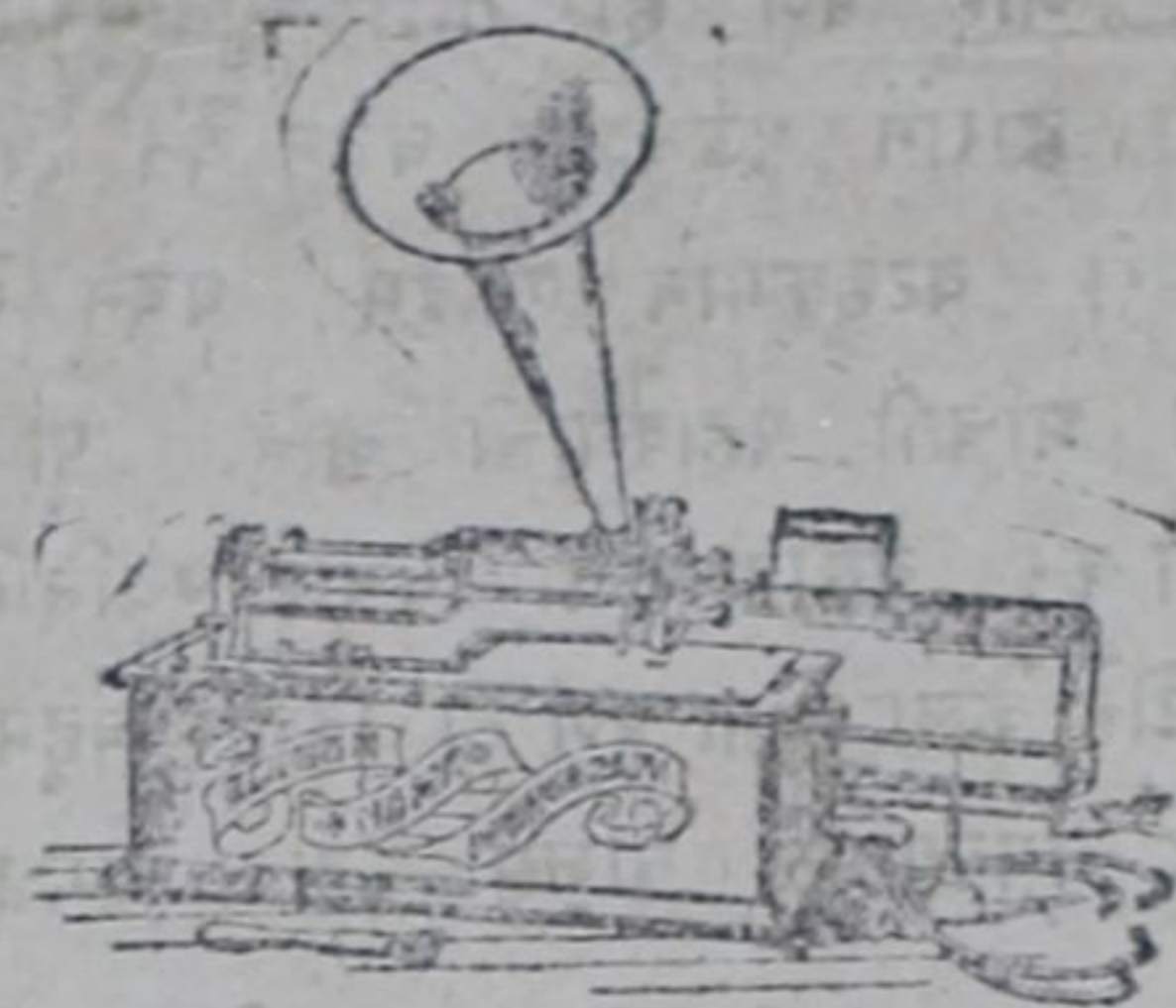
NO 9

वर्ष ३९

आकोला सामवार तारीख २७ माहे फेब्रुवारी सन १९०५ इ०

अंक ९

दांडेकर ब्रदर्स, काळकांदेवीरोड--मुंबई

आमचे दुकानांनी सर्व प्रकारचे फोनोग्राफ किं. रु. ८ पासून १९०० पर्यंत उत्तम सुरेली (नरमादी उभ्या व आडव्या मुरांच्या) स्वदेशी व विलियती हात व पाय हारमोनियम (बाज्यांच्या पेव्या) किं. रु. ३० पासून ३९० पर्यंत. सिनेमेटोग्राफ (सजीव हालचाल करणारी चित्रे दाखावणारी यंत्रे) फोनोग्राफचे सर्व सामान व हारमोनियम पेव्याचे सूर, काचेची बटणे, चांबडे, भाते वगैरे व व्यूगुल, फ्लूटस (वांसरी) विजेसारखा प्रकाश देणारे ग्यासलेट तयारपासून जळणारे दिवे वगैरे सर्व सामान अति स्वस्त दरांने मिळते. व हारमोनियम व फोनोग्राफ उत्तम गीतीने रिपेअर करून दिले जातील. रविवर्मी चित्रांची कॅमि, धिंकोची रमणीय मोठी पोस्ट कार्डे शेंकडा रु. ०-२-६

आमचे कारखान्यांत रबरी शिक्के उत्तम प्रकारे तयार करून दिले जातील.

डुकडे लक्ष घ्या !

सध्या बंदूकी वगैरे.

बुक बाईडींगचे दुकान.

[आकोला अग्रसेवक]

आमचे दुकानांनी खाली लिहिल्याप्रमाणे हरेक प्रकारचे बुकबाईडींगचे काम मुंबई, कलकत्ता, अलहाबाद, मद्रास येथील नमुन्या प्रमाणे तयार केले जातील.

बुक बाईडींगचे दर.

अर्ध्या कापडाचे बायंडिंग २ ते ८ आणे पामेते.

संबंध कपडाची बायंडिंग आठ आण्यांपासून एक रुपया पर्यंत.

चामड्याचे बायंडिंग—एक रुपया पासून अडीच रुपया पर्यंत.

फाहल बोर्ड—४॥ रु. डजन. आमचे येथे तयार मिळतील.

सदरू कामे उत्तम प्रकारची केली जातील.

पत्ता—सध्या बंदूकी वगैरे बुक बाईंडर आकोला.

धर्मार्थ

विचवावर औषधी

वृश्चिक देशावर रामबाण व झटपट गुण देणारे १२ मनुष्यांस पुरेल इतके औषध धर्मार्थ. ट. ह. अर्धी अण्याचे तिकिट पाठवा.

कुचकर्णी कंपनी.

गिरगांव बँक रोड

मुंबई.

नोटीस.

नोटीस—बेशमी कोही मर्द न्याहा काकडे राहणार पुसला परगणे बरूड ता. भोशी जिल्हा उमरावती यांस.

खाली सही करणार याजकडून कळविण्यांत येते की, तुम्हा जवळ स्थावर जिनगी मोजे उराड येथील शेत सर्व नंबर १४८ एकर २३४१८ आकार रु. ३३ आणि पुसला येथील राहते घर व कोटा व जंगम जिनगी हेंस १, वगारा २, नैल २, बंडी १, अस असून त्या सर्व इस्टेटीचा उपभोग तुम्ही घ्यावा. पण आतां असे कळते की, दुसऱ्या कांहीं आतांच्या व इतर लोकांच्या नादी लागून तुम्ही इस्टेटीची वाताहत मांडली आहे. तसें करण्याचा अधिकार तुम्हास नाही. कैलासवासी न्याहा काकडे यांचे वेळी इस्टेटीस कर्ज वगैरे कांहीं नव्हते. सध्याही कोणतेच कोणाचे कर्ज नाही, तुम्ही अस्तवस्तु वगैरे जिवान जीव आहेत तो पर्यंत वरील जिनगीतून करीत जाणे इत्यादि सर्व कारणे लक्षांत ठेवून तुम्हाला स्थावर किंवा जंगम जिनगीची अफरातफर आमचे परवानगी शिवाय करण्याची सक्त मनाई आहे. या संबंधाने जो कोणी तुमच्याशी जिनगीच्या खरेदी, फरोकी, किंवा कर्जा संबंधाने व्यवहार करील तो रद्द होऊन तो फसले इतकेच नाहीतर जो कोणी वारसाच्या नात्याने जिनगीवर आपला हक्क दाखविल तोही रद्द केला जाईल करिता या नोटीशीने कळवितो की, तुम्ही वरील स्थावर व जंगम जिनगीचे मृत्युपत्र खरेदी, गहाण, फरोक, वगैरे व्यवहार इस्टेटी संबंधाने कळू नये व कोणी करून घेवू नये केल्यास या नोटीशीने रद्द

केले जाईल कळवे. ता. १८ माहे फेब्रुवारी सन १९०५ इ.

(सही) पंडी वलद पुंजाजी काकडे जात कुगवी राहणार पुसला नि. खुद

नोटीशीचे उत्तर

बेशमी गदावर श्रीवर जहागिरदार मोंने अडगांव यांस—

मी खाली सही करणार या लेखाने कळवितो की, आपण ता. १६।१।०५ च्या वऱ्हाडसमाचारांत दिलेली नोटीस पावली. त्यास उत्तर की— आसादेवीचे आझी मुखत्यार होतो पण मुखत्यारपणाने आझी कचित प्रसंगीच काम करीत होतो. आणि जेव्हां जेव्हां त्याचिसाठीं मी काम केले तेव्हाचे तेव्हांच त्याचा हिशोब आसाबाईस समजावून दिला. असो. असादेवीची कोणचीच मिळकत आम्हांपाशीं नाही. या उपर जर तुम्हा फिर्याद कराल तर सर्व खर्च मात्र तुम्हापासून घेतला जाईल कळवे. ता. १८-२-०५ इ०

सही

गणेशीलाल मुसदीलाल गौड ब्राह्मण राहणार अडगाव दस्तुर खुद.

नोटीस.

१ दर्जीरामसा रतनसा २ व्यंकटसा रतनसा रंगारी पानुरडे तालुका जळगांव जिल्हा अकोला यांस—

खाली सही करणार इनकडून नोटीशीने धिंती करण्यांत येते की, तुमचेकडेस माझे जेट मारुतीसा भवानसा यांची खोत वाकी रुपये ९९.६३६३ एकोणसाठ रुपये तीन आणे तीन पै रतनसा सोनासा या नांवांनी सुमारे १०-१२ वर्षांचा आहे. तुम्ही माझे सखे बंधू असूनही व मागितले असतांही रुपये दिले नाहीत. दर तिसऱ्या वर्षी दाम दुप्पट मानांने ९.४७१ नवसें सत्तेचाळीस रुपये चार आणे वारा वर्षाळा होतात. तर इंग्रजी कायदा मुदत न दाखवितां पित्यास ऋण मुक्त करावे. कन्येचा पैसा हुजविण्यांत नकाची प्राप्ती असते असे शास्त्र आहे. रकम देऊन पावती घ्यावी. ता. २२।२।०५ इ०

सहीची निशाणी

पार्वती भ्रतार तुकारामसा रंगारी बाळ-पूर निशाणी वांगडी दस्तुर तुका-रामसा भवानसा रंगारी बाळापूर (पेठ)

नोटीस

तोताराम वलद जानू सोनार राहणार यांचा प्रगणे बाळापूर ता. मलकापूर जि. बुलढाणे यांस.

खाली सही करणार इनकडून नोटीस देण्यांत येते की, तुम्ही माझे लग्नाचे नवरे असून लग्न झाल्या नंतर माझे आईवापांनीं दोन वेळा तुमचे वरीं आणून घातले परंतु मला न वागवितां तुम्ही टाकून दिले आहे. दोन वर्षांपासून मी वयांत आली आहे. तरी तुम्ही मजला वागवीत नाहीं करितां मजला येथे कर्ज काढून निर्वाह करावा लागतो. या करितां झालेले कर्ज रुपये २०० देणसें ही नोटीस पावल्या पासून १५ दिवसांचे आंत कर्ज देऊन मजला घेऊन जावे. मी संसार करण्यास तयार आहे. मुदती प्रमाणे वर्तन न झाल्यास मी हीच फारकत समजून दुसरा वरठान करीन. मा तुमचा मजवर कोणतेच प्रकारचा हक्क राहणार नाही. कळवे ही नोटीस दिली ता. २१।२।१९०५ इ.

(सही)

भागी मर्द तोताराम सोनार हल्ली मुक्काम पिंप्रीगोळी ता. मलकापूर जि. बुलढाणे नि. वांगडी.

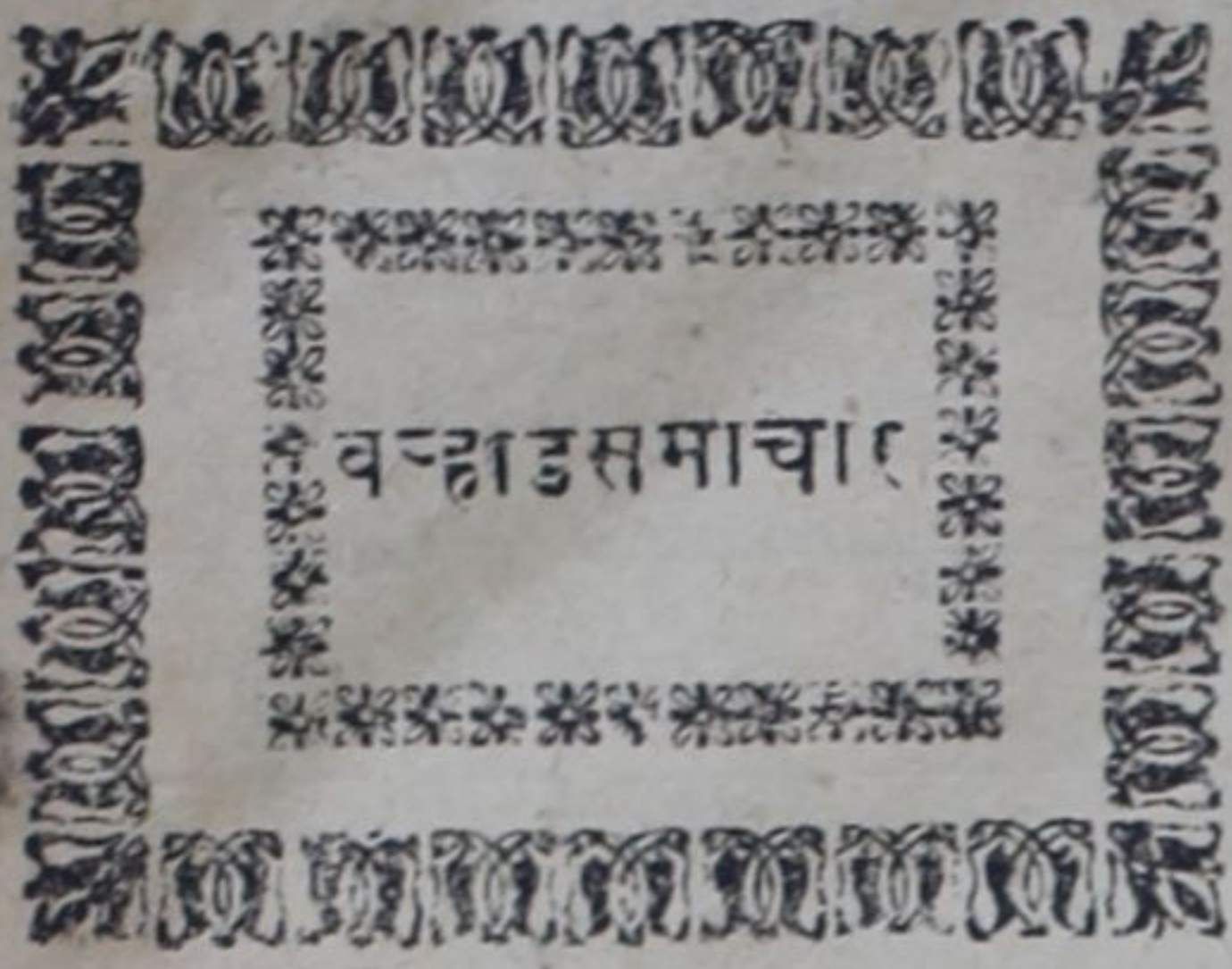
नोटीस

नोटीस बेशमी शैल दगडू वलद महंमद यासीन मुपलमान मोंने धोत्र नाइकाच प्रगणे डॉंगरसेवळी तालुके चिखली जिल्हा बुलढाणे यांस—

खाली सही करणार याजकडून नोटीस देण्यांत येते की, आमची खरेदी माल-किची शेत मोंजे धोत्र येथील शेत सर्व-नंबर १० एकर गुंठे ९०१७ आकार रुपये २॥॥ व मोंजे हिवर प्रगणे आंबडा-पूर येथील सर्वनंबर ३४ एकरगुंठे २४६२८ आकार रुपये १२ ही दोन्ही शेतें सालोम तुम्हास वटाईने दिली होती त्याची मुदत संपली आतां सदाहू शेतें आझी वटाईने देण्यास इच्छीत नाहीं करितां दोन्ही नंबर आमचे ताब्यांत देऊन पावती घ्यावी. स्वामित्वाने वाहत असल्यास दोन्ही शेतेंचे स्वामित्व रुपये ३०० तिनशे देणे लागतील, कबूल असेल तर कबुलायत लिहून घ्यावी. जर तुम्ही शेतें आमचे ताब्यांत दिली नाहीं तर तुम्हास स्वामित्व कबूल आहे असें समजून आझी त्या शेतेंची लागवण करणार नाही. नोटीशीचा खर्च तुम्हास देणे लागेल. कळवे. तारीख १७-२-१९०५ इ०

सही

कहापा शिवापा आषा भिटकरी राहणार धोत्र दस्तुर खुद.

मिती माघ वद्य ८ शके १८२६

आपला शिक्षा

(अनुकरणाचे रहस्य)

आपले लोकसंघाच्या दृष्टीने पाश्चिमात्य गोष्टींचे सर्वस्वी अनुकरण करू लागले आहेत ही गोष्ट बरी नाही. पाश्चिमात्य राष्ट्र आपल्यावर राज्य करिते आहे आणि तदनुसार तिकडेचेच विचार, कल्पना व आचार हीच नित्यशः आपल्या डोक्यापुढे खेळत आहेत व त्यांचाच व्यासंग सदा सर्वकाळचा आपणांचा घडत आहे. अर्थात अशा स्थितीत पाश्चिमात्य प्रवाहा बरोबर आपण वाहात गेलो तर मोठा दोष घडला असे ह्मणता येत नाही. कारण पुष्कळ गोष्टीत आपला निरुपायच होत असतो. तरी आपलेपणा ह्मणून जो काही एक विशेष आहे त्यास आपण अनोळखी व परकी हेतां कामा नये, आपलेपणाची अशी काही तरी विशिष्ट खूण आपल्या सर्व कार्यात असली पाहिजे. दुसऱ्यांच्या चांगल्या गोष्टींचे अनुकरण करणे ह्मणजे काही वाईट नाही परंतु ते अनुकरण करण्यात आपल्या राष्ट्रीयत्वाचा छाप त्यावर मारण्यास आपण विसरतां कामा नये.

आपली स्वभाषा ही शब्दसंपन्न व अर्थसंपन्न करणे हे आपले काम आहे. तिच्यांत ती संपन्नता अंगभूत नाही ह्मणून तिचा त्याग करावा व दुसऱ्यांचा भाषेचा अवलंब करावा ही गोष्ट उचित नव्हे. आपली भाषा आपणच संपन्न केली पाहिजे व ती करणे ह्मणजे दुसऱ्या भाषांतील शब्द आपल्या भाषेच्या मुखांत ओतून त्यांचा व आपल्या भाषेचा एकजीव केला पाहिजे. त्या शब्दांमधील परकीयत्वाचा विटाळ घालविण्यासाठी आपल्या भाषेची शिक्षा त्यांस दिली पाहिजे. ज्या प्रमाणे एखाद्या अन्य धर्मीय मनुष्यास ख्रिस्ती करावयाचे असल्यास त्यांस बातिस्मा घालावा लागतो तद्वत् परकीय भाषांमधील शब्दांना आपल्या स्वभाषेत घ्यावयाचे असल्यास त्यांच्या पूर्वेत त्यांचा दोषप्रसंग नार्थ आपल्या भाषेची संथा त्यांस देऊन त्यांस शुद्ध करून घ्यावे. अशी शुद्धता प्राप्त झाल्यावर त्यांस आपल्या भाषेत येथे नांदण्यास कोणचीच हरकत नाही. अशा या प्रायःश्रित्ताच्या शास्त्राने आपल्या भाषेस परकीयांचा विटाळ न होता ती शुद्धमत्त्व राहिल, त्यांत भेसळ होणार नाही आणि इतर भाषेतील शब्दांस आपल्या भाषेच्या जातीत येण्यास प्रत्यवाय न राहिल्यामुळे आपल्या भाषेची शब्दशक्ती व अर्थशक्ती या बहुगुणित होतील. साधा ह्मणजे एक महान राष्ट्रच होय. ज्या प्रमाणे राष्ट्रांत हजारां लोक पाहिजेत, पुष्कळसे विद्वान् विचारी, महात्मे, पंडित, शास्त्रज्ञ, धनाढ्य वृत्तसमी कलागीर आदिकरून नाना गुणमंडि-

तांचा समान पाहिजे तद्वत् भाषेच्या रक्षा-शक्तीत सर्व अर्थसंपन्न करणाऱ्या शब्दांची शिष्टता पाहिजे. राष्ट्राचे शक्तिसामर्थ्य व कर्तृत्व त्या राष्ट्रांतील लोकांच्या गुणसमुच्चयावर पारखावयाचे असते. तसेच भाषेची सुसंपन्नता, श्रीमंती व थोरवी ही तिच्या राज्यांत स्वर वागणाऱ्या नाना अर्थव्यंजक शब्दसमूहावर अंक-खावयाची असते. आपली भाषा ही प्रौढ, भारदस्त व अर्थप्रचुर करावयाची असल्यास आपण तिच्या शब्दमांडारांत होईल तितकी भर घातली पाहिजे. ही भर घालणे ह्मणजे दुसऱ्या भाषेतील संपत्ती लुटून आपल्या भाषेच्या नामदारखान्यांत आपण ठेविली पाहिजे. हाच एक विहितमार्ग आहे. दुसऱ्यांच्या भाषेतील आपण मुर्काच घेणार नाही तर आपल्या भाषेची वाढ सुटून जाईल व कालांतराने इतर भाषांशी झुंज घेताना आपली भाषा निर्जीव ठरेल. अर्थात् आपल्या भाषेत दुसऱ्या भाषेतील शब्दांना मज्जा होत नाही कापा नये. फक्त ते शब्द जशींचे तसेच कोरे करून घेतून त्यांच्या डोक्यावर आपल्या भाषेचा मोर्तब ठाकावा ह्मणजे मग चलनी नण्या प्रमाणे त्यांस आपल्या व्यवहारांच्या बापरांत घेण्यास हरकत नाही. आपल्या राष्ट्रीयत्वाच्या खुणेची रेष प्रत्येकाचे माथ्यावर ओढल्या खेरीज दुसऱ्यांचे अनुकरणाने काही एक धेऊ नये. हीच स्वत्वाची खूण प्रत्येकाचे आपल्या मनाशी पटवावी.

दुष्ट स्वप्न

लोकवार्ता पुष्कळ वेळां खरी उरते, कधी तिच्यामध्ये सत्याचा उल्लेख अंशतः रीतो. आणि क्वचित् प्रसंगी ती निराधार व खोटी पडते. अशा या त्रिविध लोकवार्ते संबंधाने अनुमान काढित बसणे फार फायद्याचे असते. ही अनुमाने पुष्कळ प्रसंगी मार्गदर्शक होतात व त्यांच्या पामून कित्येक मनोरंजक, लाभकारक व भविष्यवादी गोष्टी शिकण्या सारख्या असतात. लोकवार्ता पुष्कळदां खऱ्या ठरतात आणि ह्मणूनच अशी ह्मण पडली आहे की, 'जे पिकते तेच विकते.' अशी बोलवा आहे की, आमच्या मुनिसिपालिटीचे अष्टविध कारभार सरकार आपल्याच हाती घेणार आहे व मुनिसिपालिटीच्या दरवाजाला कूलूप लावण्याचा विचार आहे. असा हा विचार येथील समासद मंडळीच्या अपात्रतेमुळे अमलांत देणार आहे असे ह्मणतात. स्थानिक स्वराज्याच्या अधिकाराला आमच्या लोकांची पात्रता नाही आणि ह्मणूनच येथील मुनिसिपालिटीचे अधिकार काही काळ पावेतो रद्द करावेत असा लोकांच्या बोलण्याचा मार्ग धरितो.

ही बातमी खरी किंवा खोटी याच्या संबंधाने आम्हापार्शी कोणताच आधार नाही. पण तिची चर्चा करावी अशी मात्र मोठी उत्कंठा वाटते. अशा दुष्ट स्वप्नाची शहानिशा केल्या शिवाय मनाला स्वस्थताच वाटत नाही. येथील मुनिसिपालिटी नवीन कर बसवित नाही व नव्या करा संबंधाने तिची गती वादविवादा पलिकडे जात नाही ह्मणून सरकार आपलीच सत्ता चालवू इच्छित आहेत असे लोक

बोळतात. येथील मुनिसिपालिटीत बकिलांची संख्या मोठी आहे ही गोष्ट देखील वर वरच्या सरकारी अधिकाऱ्यास आवडत नाही असे ऐकते. नामदार चौफ कमिश्नर साहेबांचा अभिप्राय असा बनलेला दिसतो की हे शहर मोठे मराठीचे आहे तरी लोकांस नेत्र कर बसवून घेण्याची इच्छा नाही. स्वल्प कालांतच आमच्या शहरी नवीन करांची अंमलबारी सुरू होईल अशी आमची खात्री आहे पण ही गोष्ट मुनिसिपालिटीच्या द्वाराने पळतशीर वडून येते किंवा सरकारी वटहुकूमाने एकदम घडून येते याची प्रचिती पहावयाची आहे. पाणीपट्टीचा कर बसविण्याचा विचार मुनिसिपालिटीने केला होता पण तो विचार बहुमता विरुद्ध असल्यामुळे नाजूस ठेवावा लागला.

आमच्या मुनिसिपालिटीचा पूर्व इतिहास फार रम्य व वर्णनीय आहे. स्थानिक स्वराज्याचा स्पृहणीय उत्कर्ष या मुनिसिपालिटीत दिसून येईल असे आमचे ठाम मत आहे. मतभेदांमुळे आमच्या या संस्थेच्या कार्याला चांगले तेज आले आहे. सरकारी वर्ग व विनसकारी वर्ग अशा येथे दुफळ्या नाहीत. वादविवादाची मर्यादा कधीच उल्लंघण्यांत आलेली नाही. व वादविवादांमुळे कृतीचा खोपही कधी झालेला आमच्या पाहण्यांत नाही. उत्तरोत्तर आमच्या दृष्टीने येथील मुनिसिपालिटी मुनिसिपाल कारभारच काय पण प्रसंग पडल्यास सर्व निव्व्याचा अधिकार चालवू शकेल या विषयी कोणासही शंका येणार नाही. तंटा जेव्हां पडतो तेव्हां तो सकारी इच्छेचा भंग होतो ह्मणून पडतो असे आम्हांस वाटत नाही. सदिकेचा सक्तीनेच अति पण तिच्या कार्यक्रमाच्या मार्गी विषयी द्विधाभाव दृष्टीस पडतो पण अशा भिन्न भावांमुळे मूळचा संकल्प दूषित न होता चांगल्या रितीनेच तो पार पडतो असा अनुभव आहे. या अनुभवांत कधीच विपरीत भाग आम्हांस दिसून आलेला नाही. असा खरा प्रकार असून जर आमच्या मुनिसिपालिटीचा गौरव करावा असे सरकारास वाटणार नाही व एखादा भलताच हुकूम अमलांत येईल तर आम्ही असे ह्मणू की, मुनिसिपालिटीतील सदस्यहस्तांनी अशा संस्थेत राहूच नये आणि आजपर्यंतचा रमणीय इतिहास यथाकाल आटोपतां धरावा. आम्ही उमेद धरितो की, बरील दुष्ट अफवा खोटी होईल व निराशेमुळे आमच्या मनाने सुचविलेला तीरस्थपणाचा किचा वळवावाही लागणार नाही.

स्वराज्यप्राप्ती

मुनिसिपालिटी गांवास असणे ह्मणजे त्या शहराचे ते एक मोठे भूषण असून सरकारा कडून लोकांस प्राप्त झालेला हा एक मोठाच हक्क होय असे समजतात. ह्या अधिकाराची थोरवी 'स्थानिक स्वराज्य' या गोष्टी शब्दांनी गाण्याचा जुना प्रघात आहे. ह्या मोठेपणाच्या नांवास भुलून तिच्या संप्राप्तीची लोकांस मोठी हाव सुटते व तिच्यासाठी ते नाना प्रयत्न

करून तो साध्य करून घेतात. अजाप्य वस्तु प्राप्त झाली ह्मणजे मनास मोठा आनंद व भूषण वाटणे सहानिक आहे. परंतु

॥ जगां मोठेपणा नाही सुखासाठी ॥

ही महोक्ति पक्की ध्यानांत ठेविली पाहिजे. मोठेपणा बरोबर एक मोठी थोरली जबाबदारी अंगावर येऊन पडते आणि त्या मोठेपणाचा आनंद व गौरव ही त्या जबाबदारीच्या काळजांत विरून जातात. हीच स्थिती सव्यांच्या आकोल्याच्या मुनिसिपालिटीची आहे. आज इतका वर्ष ह्या लोकसंस्थेने जो उत्कृष्ट कारभार चालवला त्याचे परिमार्जन ह्या मुनिसिपालिटीचा हक्क काढून घेण्यांत होतं की काय अशी मोठी भीती वाटत आहे. ह्याच प्रसंगास मलकापूर शहरास मुनिसिपालिटीचा अधिकार एप्रिलपासून मिळणार आहे असे आनंदाचे वर्तमान ऐकू येत आहे. मलकापुराची भरभगती होत आहे व त्यास मुनिसिपालिटी मिळावी अशा बदल तेथील लोकांचे पुष्कळ दिवसांचे प्रयत्न व त्यांस सरकारी अधिकाऱ्या मंडळांची मिळालेली सहाय्यता ही सुफल झाली ही मोठ्या समाधानाची गोष्ट होय. सव्यांची स्थानिक स्वराज्ये ह्मणजे नामभारी स्वराज्ये होत व ती नेहमी जीवितसंशयांत असतात ही जबाबदारी ओळखून मलकापूर मुनिसिपालिटी आपण मोठेपणा संभाळून राहिल अशी आम्हांस उमेद आहे.

दिल दुखा

परवांच्या कळकता युनिव्हर्सिटीच्या पदवीदान समारंभाचे प्रसंगी लॉर्ड कर्झन साहेबांनी जे भाषण केले ते पुष्कळांस आवडले नाही इतकेच नाही तर त्या संभाषणांमुळे लोकांची मने दुखावली गेली आहेत. आपली सर्वस्वी नापसंती दर्शविण्यासाठी आणि विरुद्ध लोकमत नाहीर करण्यासाठी मुद्दाम कळकत्यास पुढील १० व तारखेस जाहीर सभा भरणार आहे. युनिव्हर्सिटीच्या पदवीदानाचे प्रसंग दर वर्षीच्या वर्षास येत असतात व मामुली प्रमाणे गोड भाषण होऊन समारंभाची यथासांगता होत असते. कर्झन साहेब हे मोठे वक्तृ असून यांची वाणी फार मधुर आहे. परंतु या प्रसंगी त्यांच्या त्या अमृतमय वाणीतून लोकांच्या अंतःकरणाने झोकावलेले अनेक दुष्ट शब्द कसे आले या बद्दल स्वतः मोठे आश्चर्य वाटत आहे. कर्झनसाहेब ह्मणजे मोठमोठ्या चळवळीची कारकीर्द होय. या रहाशरीत लोकांस भयपीत करून सोडणाऱ्या गोष्टी बघून आल्या आहेत. लॉर्ड साहेब प्रथम जेव्हां आले तेव्हां त्यांच्या बद्दल लोकांस मोठी उमेद वाटत होती पण ती सर्व उमेद चार दोन वर्षांच्या अवधीत खचून गेली. जर कोणच्या कारकीर्दीत लोकमताची पायमळी झाडो असेल तर ती ह्या कारकीर्दीत होय. लॉर्ड साहेबांनी लोकांची नाराजी फार केली आहे. आणि परवांचे भाषण हे त्यांचेच एक उदाहरण होय.

मुळांना उपदेशा दाखल करून साहेबांनी 'सत्य भाषणाचा' अमोलिक धडा शिकविण्या आहे. हा भाषणाचा विषय मोठा अप्रासंगिक व समयास अनुचित असा होता, इतकं नाही तर ह्या भाषणाच्या ओघांत लोट साहेबांनी हिंदुस्थानच्या लोकांवर तोंडपुजे, स्तुतीपाठक, असत्यवादी इत्यादि जे वृथा आरोप केले त्यामुळे तो उपदेश विषयक शक्य प्रमाणे लोकांच्या हृदयांत बसला. पदवीदाना सारख्या मंगलप्रसंगां अशा भीड घेणाऱ्या शब्दांचा उपयोग व्हावा व तोही खुद्द मुत्सदी छापून नाणवेकल्या करून साहेबांच्या कडून व्हावा हा प्रमाद लक्षानसान नव्हे. लोकांनी पदवीदान समारंभाच्या भाषणाविषयी आपले विरुद्ध मत जाहीर करण्याची मुद्दाम खटपट करावी असा हा अशुभ प्रसंग युनिव्हर्सिटीच्या इतहास प्रथमचाच होय.

असा. मुंबई युनिव्हर्सिटीच्या पदवीदानाचे प्रसंगां पदवीधरांना डा. मॅकिकन यांनी जो उपदेश केला त्यांत वरील प्रमाणे कटुता भरली नव्हती हे भाग्यच होय. त्यांच्या उपदेशाचा सांगश असा होता की, कोणीहि उत्तमवीळपणाने, सर्व गोष्टींची पुरती शहा-निशा केल्या खेरीज आपले ठाम मत बनवू नये. तुमच्यावर आतां मोठी जबाबदारी आली आहे व ती आळखून तुम्ही वागले पाहिजे. आपल्या महत्त्वाकांक्षा व उमेदी सर्व सफल होतील असें नाही तरी मनुष्याने आशापूर्ण असणे फार चांगले. दररोज हजारों घडामोडी व चमत्कार घडत आहेत. रूध्दणा व शास्त्रीय शोध यांनी अगम्य ज्ञान-भांडाराची मुख्य किळी आपल्या हातांत देऊन आपणांस त्या ज्ञानाची गोडी खावून दिली आहे. अशा या शोधांच्या युगांत राहणे ही एक मोठी गोष्ट आहे ज्यांत प्राविण्य मिळविणे ही त्याहांपेक्षा मोठी गोष्ट होय; आणि सर्वत मोठी गोष्ट म्हणजे ह्या सर्व घडामोडींत सत्यस्वरूपी महान शक्तीचा अदृश्य हस्त आहे हे समजणे होय.

तिबेट मिशनने तिबेट देश कसा काबीज केला व आपले वचस्व तेथे कसे प्रस्थापित केले याचा इतिहास सर्वश्रुतच आहे. तिबेटच्या लढाईचा खर्च कोणी द्यावयाचा या प्रश्नाचा निकाल बहुतेक लागल्या सारखाच आहे. एकदा हिंदुस्थानाच्या हितासाठी ही लढाई मारली असल्या वारणाने हा सर्व खर्च एवढ्या हिंदुस्थानावर लादण्यांत येणार आहे. लढाईचे रणवायू सुरू झाल्यापासून हिंदुस्थावच्या लोकांनी ही लढाई नको ह्मणून एकसारखी सकारण्या कानाशी ओरड केली होती पण त्यांच्या हाकेस कोण भीक घालतो! सरकारच्या अनिश्चित सत्तेपुढे कोणाचे काय चालते! सरकारला साम्राज्याची हाव अनिवार असल्याकारणाने त्यांनी तिबेटवर लढाईचा मोर्चा फिरवला आणि गरीब तिबेटी लोकांची एकदांची पादाक्रांती केली.

तिबेट देश आपल्या देखरेखी खाली राहाना हे राज्यभरण करून साहेबांनी

पकें ठरविले होते. रशियन साम्राज्याची लाट जी पूर्वेकडे येत होती ती कदाचित हिंदुस्थानच्या उत्तर सरहद्दी पर्यंत भेऊन थडकेल अशा दूरवरच्या विचाराने करून साहेबांनी हे शांततेचे मिशन मुद्दाम पाठविले होते. ह्या मिशनचा मुख्य हेतु ब्रिटिश साम्राज्याची वळकटी होय व यासाठी जो खर्च झाला तो सर्व साम्राज्यातील प्रजा-जनांपासून वसूल केला पाहिजे. परंतु हिंदुस्थानानेच हा सर्व खर्च दिला पाहिजे असे ह्मणणे ह्मणजे हा एक इंग्रजी कुट्टि राजनीतीचा मासलाच होय. गरीब हिंदुस्थानावर जुलूम करून पैसा काढणार नाही तो वेडा असा हा सध्याचा मनु आहे. जितका पैसा सरकार मागतील तितका पैसा प्रजेला द्यावा लागणार यांत अंतर नाही. लोकांच्या जवळ दुःखोवगोने मोठा उसासा टाकण्यापेक्षा जास्त कांहीं उरले नाही. त्यांनी आपली मान सरकारच्या हाती दिली आहे व सर्व हवाला त्यांवर टाकला आहे. या उपर ते तारोत वा मारोत त्यांचे पापपुण्य त्यांच्याच होवयावर.

निर्णय

वऱ्हाड प्रांताचे शेवटचे अलिशान रोसि-डेंट नामदार लेफ्टेनंट कर्नल सर डी. डब्ल्यू. के. बार के. सी. एस. आर. हे हेत. यांची सरकारी चाकरी या महिन्याच्या अखेरीस संपूर्ण झाली व पहिल्या मार्च पासून ते पेनशनदार होत आहेत. निजाम सरकारच्या दरबारांत सर बार साहेबांस मोठे मोठ्या भेजवान्या होत आहेत आणि त्यांचा निरोप वेगवेगळे समारंभ सध्यां चालू आहेत. या साहेबांची आठवण पुष्कळ वेधे राहिल किंबहुना वऱ्हाडावर नव्या स्थानिक सरकारचा अंमल यांच्याच मुत्सदीपणाचे सुफल आहे असे आझी पकें स्मरण ठेवू. सर बार साहेब हे कवळ वऱ्हाडच्या राज्यकारभारातील क्रांतीला निमित्तमात्र कारणीभूत झाले. राजकीय गोष्टी एक देण दिवसांत घडून येत नसतात. त्यांची मांडणी व घटना पुष्कळ काला पासून चालू असते आणि हे पूर्व प्रयत्न परिपक्वतेला येत चालले ह्मणजे लार्ड कर्शन सारखे कर्तृत्ववान मुत्सदी राजकीय क्रांती जलदी घडवून आणतात. ब्रिटिश सरकारला वऱ्हाडप्रांत मिळाला, त्यांचे जुने मनोरथ सफल झाले व भिजत पडलेला प्रश्न एकदांचा चांगला निकालस लागला हे पुष्कळ अशीं बरे झाले. हैदराबाद दरबाराशी असलेला आमचा संबंध तुटला तेव्हा ती क्रांती आह्मांस आवडला नाही तरी पण ही आवड नावड दुःखोदगाण पालकेडे थोडेच जावयाची असते. आतां आझी नव्या अंमलाखाली रूढत चालले आहेत आणि ईश्वर कृपेने अधिक मुलाचा भाग्योदय नवीन अंमलाखाली हेडिल अशा आशेने मनाचे मोठे समाधान केले आहे. वऱ्हाडाला ही नवीन राजकीय स्थिती सर बार साहेब यांच्या काराकडीत आली ह्मणून पुनः त्यांचे अभिनंदन करून आझी त्यांचा शेवटचा निरोप घेतो आणि ते विरामित परत गेल्या नंतर त्यांच्या विश्रंतीचा काल त्यांस सुखद होवो असे आझी मनापासून इच्छितो.

युद्धाचे कथानक

रुसो-जपानी युद्धाचा पेंडलेला वणवा अजि बात विझल्या सारखा दिसतो; इतकेंच नाही तर रशियाने तहाचे बोलणेहि सुरू केले आहे आणि थोड्याच अवकाशांत बरा वार्डंट असा तहनामा होऊन या युद्धाची परिसमाप्ती होईल असा अदमास आहे. सध्यां वाद फक्त एकाच बाबतीत आहे. जपान लढाईचा खर्च मागत आहे व रशिया तो देण्यास तयार नाही. तरी हा ना करितां करितां शेवटीं जपानच्या ह्मणण्याप्रमाणेच रशियास होकार भरावा लागेल यांत शंका नाही.

रशियाने हा तह करण्याचा जो घाट आणिला आहे तो कांहीं सुखाने होत आहे असें थोडेच आहे; परंतु रशिया मोठ्या पेंचांत सांपडला आहे. दाही दिशांनी आकाश फाटून ते कोसळू लागले आहे. आणि अशा निर्वाणीच्या स्थितीत त्यास गत्यंतरच राहिले नाही. रशियाची जी ही आज मानखंडना होत आहे ती त्याच्या मनांत एकसारखी डाचत राहिल. आणि वेळ पाहून तो त्यांचे पुरे उडे काढल्या शिवाय स्वस्थ राहणार नाही. अर्थात हा होणारा तह फार दिवस टिकणारा नव्हे.

रशियाची अंतःस्थिती दिवसानुदिवस मोठी भयंकर होत आहे वेर्चाच उपायांची योजना अमलांत आली नाही तर कोणत्या थरास गोष्ट पोहोचेल हे सांगतां येत नाही. दंगे धोप व संप यांस तर उत आला आहे. रक्तपाताची व राज्यक्रांतीची जी दुष्ट चिन्हे मावळत चालली आहेत असें वाटत हें, ती स्पष्टतर दिंमू लागली आहेत. सर्व लोकांची ओढ राज्यक्रांती घडवून आणण्याकडे दिसत आहे. याच मुळे रुसो-जपानी युद्धाचे तोंड सध्यां मिटले आहे. तरी आपसांत जी यादवी रशियन लोकांनीं माजविली आहे तिच्या हलकछोळा कडे सर्व राष्ट्रांचे डोळे लागले आहेत.

सुदैवाची कहाणी

गेल्या आठवड्यांत येथे सेशन कचेरी भरली होती. ताजपत्ता नांवाच्या एका बाळापूरच्या मुसलमानावर खुनाचा खटला चालला होता. यथाशास्त्र सर्व खटला आटोपून दुसरे दिवशीं निकालाची सुनावणी व्हावयाची होती. परंतु त्या खुनी मनुष्याचे नशीब माव्या जोरावर होतें. शौचास जाण्याच्या निमित्ताने त्याने जो पोबारा केला तो केलाच! शिपायाच्या हातावर त्या बहादराने चांगलीच तुरी दिली यांत शंका नाही. धांवाधांवा करून पुष्कळ तपास झाला पण त्याचा पत्ताच लागला नाही. खुनी मनुष्य शिपायांच्या तावडीतून निसटून जाण्याची गोष्ट क्वचित् प्रसंगांचे घडून येते! त्या चोराचे धारिष्ट, चपलाई व युक्ती ही खरोखर आश्चर्याने तोंडांत बोट घालण्यास लावण्या सारखीच होत. अविवाशी वेतलेल्या संकटांतून विचारा अचानक सुटला!

वऱ्हाडवृत्त

हवामान— सांप्रतचे हवामान फार सणिक व चमत्कारिक झाले आहे. दोन दिवस चांगली थंडी पडली होती व एकाएकी दोन दिवस ऊन कडक पडू लागले व दोन ऋतुमधील संघाचा काल येत आहे असें वाटले व भावी क्षिप्पाचा पूर्व रंग या दृष्टीने हे ऋतुमान ऊग्र दिसले. परंतु पुन्हां अकस्मात सोसाव्याचा वारा सुटला आकाश अभावी संव्याप्त झाले, विजा चमकू लागल्या, व कित्येक ठिकाणी पर्जन्य वृष्टी झली, गारा पडल्या व वृक्ष उलथून पडले. सध्यां अकाली पावसाची चिन्हे दृग्गोचर होत आहेत. अर्थात् रोगराईस हे हवामान बरेच मानवेळ असें अनुमान आहे.

रा. रा. महमद यासिनखान डिपुटी कमिशनर वर्ग १ ला हे हैदराबादकडे होत पण चालू वर्षा पासून त्यांची चाकरी मध्यप्रांताच्या सरकाराकडे बदलण्यांत आली आहे. त्यांस सध्यां दोन वर्षांची फली रजा दिली असल्यामुळे विद्यमान व्यवस्था तशाच कायम ठेवण्यांत आल्या.

वऱ्हाडांत ३८ हायकोर्ट वकील व ८७ दुय्यम प्रतीचे वकील मिळून १२९ वकीलांस चालू सालासाठीं सनदा देण्यांत आल्या.

अलिशान नामदार चीफ कमिशनर सर लेली यांनी या प्रांताची पाहणी पुरी केली व ते परवां सायंकाळी जबलपुरास जाऊन पोहोचले.

हरास— आकोला जिल्हाचे अपकारीचे हरास येत्या बुधवारी व गुरुवारी येथे होणार आहेत.

आकोला बाजारभाव

हुंडी दर्शनी	९९॥॥
सोने १४१	बांदी ७६
गवारी ४६-४९	जवस ९९
गहू काठे ६०	बनशी ८९
सरकी	९०३
तूप	१०॥ ६. मण
तेळ	९ ६. मण
ई	६. ९४॥
कपाशी	३९

वर्तमानसार

विलक्षणच— कांहीं दिवसांपूर्वी कळकल्यांतील एका नाटक मंडळीने सुधाकांची मस्करा करण्याच्या हेतूने एक नाटकप्रयोग करून त्यांत पुढल्या शतकांतला एक पुरुष दाखवला होता. तो असा की, त्याची स्त्री शिक्षणाळंकृत होऊन अनेक सार्वजनिक व सामाजिक कार्यांत गुंतल्यामुळे तिचे गर्भार-बाळंतपणाचे काम तिच्या त्या नवऱ्याने बरी राहून पत्करले होते! हा प्रकार कसाहि असा; पण हैदराबादच्या 'विनयवैभव' पत्राने नुकतीच एक अशी बातमी प्रसिद्ध केली आहे की, तेथे तेलंगी जातीच्या एका वीस वर्षांचे शुद्ध पौरास पौदांत गर्भ राहिला असून सध्यां तो त्याच्या फारच दुर्बल झाल्या कारणाने डाकाराने पोटा चिरून तो बाहेर काढला! तेथील दवाखान्यांत तो बाळंत मनुष्य अद्याप निवत आहे ह्मणतात.

विडीने प्राण हानी— मुंबईस एक-जण दरवाजा बंद करून तिजल्या तिजल्या विडी पीत असतां टिपणी अंशरुणांतर पडून मळून गेला.

नवेच मन— लॅन्सेट पत्रमध्ये चामस-साहेब लिहित की, तंवायु खाणार व पिणार लोकांची प्रकृति मुदद असते.

लक्षांची चमत्कारिक तऱ्हा— अमे-रिकेत न्यूयार्क स्टेटमध्ये एका गृहस्थांचे दुसऱ्या एका गांवच्या स्त्रीशी लग्न व्हाव-याचें होतें; पण व्हाईटाईनमुळे या गांवा-तल्या माणसाला त्या गांवांत जाऊं देईनात. तेव्हां त्यानें दोन फोनोग्राफ आणविले, व एकांत आपले प्रश्न मळून पाठविले, व दुसरा कोराच पाठविला. वयुने त्या प्रश्नांची उत्तरे दुसऱ्या फोनोग्राफमध्ये मळून पाठविली. आणि हे पात्रीपटाच्या समक्ष केल्यामुळे त्यांचें लग्न सशस्त्र टरलें.

आदर्य— ना. आगाखान हे अलिगड कॉलेजमध्ये आरबी भाषेतल्या ग्रंथांचा संग्रह करण्यासाठी ५००० रुपये देणार आहेत. त्याचप्रमाणें आरबी म.पा. शिकणाऱ्या विद्यार्थ्यांसाठी १५०० रुपयांची वार्षिक स्कालरशिप देणार आहेत.

मजेची गोष्ट— कोल्हापूरचे वेडे झालेले माजी सरकार यांस त्यांच्या दिवाणांनीं सांगून ठेविलें होतें की, कोणी युरोपियन गृहस्थ आला असतां उभे रहात जावें. एके प्रसंगी गव्हर्नर साहेबांचा दरबार भरला असतां महाराजही त्या दरबारांत होते. इनक्यांत दरबार हॉल मध्ये एक लष्करी गेरा शिपाई आला. महाराज दिवाणांच्या सांगी-प्रमाणें सोनीर ओढला पाहून एकदम उभे राहिले ह्मणून नामदार गव्हर्नर साहेबही उभे राहिले. गव्हर्नर साहेब उभे राहिल्या वरून सर्व दरबार उभे राहिलें ! हा प्रकार तरी काय आहे ह्मणून नामदार गव्हर्नर साहेबांनीं वारीक चौकशी केली. चौकशी अती त्यांस सर्व गूढ समजलें.

दुाची पूड— एक प्रकारें दुधाची पूड बनविण्याची युक्ति निघाली आहे. या युक्तीनें कोणत्याही देशांतिल दुध कोणत्याही देशांत स्वल्प खर्चानें विक्रीसाठी पाठवितां येईल.

देवी काढणें बरें नाहीं— मुंबईच्या सर्व राहवाशांस देवी काढिलेल्या असाव्या असा नियम आहे, परंतु नुकतेंच एका युरोपियन गृहस्थानें, मी बनस्पत्याहारी आहे. तेव्हां माझ्या लहान मुलाच्या रक्तांत दुसऱ्या प्राण्याच्या अपवित्र रक्ताची रिसळ न करण्याची परवानगी मिळावी, अशी कोर्टास विनंती केल्यावरून त्यास वरील नियम लागू नसावा असें ठरविण्यांत आलें आहे. देवी काढण्याच्या विरुद्ध सध्या इंग्लंडांत फार चळवळी चालू आहेत.

विलक्षण सर्कस— मुंबईस हर्डी एक सर्कस आली आहे. तींत घोडे, सिंह, बाघ, हत्ती, सांजरे, उंदीर हीं खुशाल परस्परांशीं मैत्रीनें वागतात. बाघ बोड्यावर बसतो, सिंह हत्तीवर स्वारी करितो व सांजरे उंदरास खेळविते.

देणगी— बनारसच्या हिंदु काढेगांत मदन देण्याकरितां नागपुरच्या लोकांनीं वरीणीची यादी केली दादा साहेब चिटन-वास यांनीं या कामी १००० रु. दिले. रावबहादूर वामनराव कोल्हटकर यांनीं २०० रुपये दिले, व इतर अनेक लोकांकडून नाहीं तरी सुमारे १९०० रुपयांचें आंकडे पडलें.

पंचाईत प्रडली— आतांरपत २५ अमे-रिकन स्त्रियांनीं इंग्रज सरदागशीं लग्न केली. पैकीं दहाजणीना संतति झाली नाहीं व सहाना मुली नाहीं या मुळे आता पुढें अमेरिकन स्त्रिया इंग्रजांना मिळतील किंवा नाहीं या विषयीं एका इंग्रजी पत्रकर्त्याला शंका वाटत आहे.

पदवी रद्द केली
जिल्हागटचे राजेसाहेब महमद अकबरखान यांस बहादूर ही पदवी देण्यांत आली होती. परंतु त्यांनीं काहीं दुर्वर्तन केल्यामुळे त्यांची ती पदवी काढून घेण्यांत आली आहे. 'दुर्वर्तन केलें' ह्मणजे काय केलें हें समजलें असतें तर बरें झालें असतें. दिलेली बहुमा-नाची पदवी रद्द होणें हा अपमान लहान सहान नाहीं.

एका वकिलास शिक्षा— अलाहा-बाद येथील हायकोर्टांतिल एका वकिलाची कायद्याविरुद्ध काम करण्याबद्दल दोन वर्षांपुरती सनद काढून घेण्यांत आली. हा वकिलावर असा आरोप होता—काय चालवित असतां एका साक्षीदारानें आपल्या कुळाच्यावतीनें खोटी साक्ष दिल्याचें त्यास आढळून आल्यावरून त्याजवर खटला चालविण्याचो त्यानें परवानगी घेतली. परवानगीची मुदत संपण्यापूर्वी सदर वकील साक्षीदाराच्या घरी गेला व अमुक रकम दिल्यास मी खटला काढून घेतों असें सांगू लागला. त्यावरून त्या साक्षीदारानें त्या वकीलाला एक हजार रुपये दिले व तो खटला जिरवून टाकला. तेव्हा रक-मेनें वकीलाची समाधानी न झाल्यामुळे हा खटला उचडकीस आला. सदर खट-ल्याबद्दल आपण अर्दी सौम्य शिक्षा देत आहां असें जज ह्मणाले.

जाहीर नेटिस.

या नोटीसीनें सर्वत्र लोकांस जाहीर करण्यात येतें कीं माझी मुलगी नामे वकू मद रावजी राहणार मोजे अंबोड ता. आकोट इजला मोजे खुदावंदपूर येथील सरवेई नंबर २ एकर गुंठे १८०३१ आकार रुपये ५००१०६९ याचे खाते अर्जुन व० निवाजी बारी याचे नावांनीं असून त्यांतिल नऊ रुपयांची जमीन माझी स्वतःची काहीं विपेश शशींवर व अशींवर व्यवस्था करण्यासाठी बसित दिली होती पण ती व्यवस्था करण्याची मजला काहीं जरूर न राहिल्यामुळे वरील बसिसपत्र तसेंच रद्द राहिलें आहे. सदर नऊ रुपयांची जमीन आज पावेतो माझे ताब्यांत असून मीच तिचा आनपोवतां उपयोग घेत आहे.

वरील बसिसपत्राचे आधारे काहींच अमलवारी झाली नाहीं कांति सर्वास जाहीर करण ता येते की वरील बसिस पत्राचे आधारे कोणीही कोण्याच प्रकारचा देवघेवाचा व्यवहार करूं नये केल्यास तो वातळ समजला जाईल ही जाहिरात दिली. कळवें ता. २२/२/०५ इ०

सही
हिरामण वल्लद लक्ष्मण केदार राहणार आकोट मोजी आड निशाणी खुद हातची.

जाहिरात

तमम लोकांस या जाहिरातीनें कळ-विण्यांत येतें कीं माझ्या भावाची ह्मणजे गणपतीची बायको नामे मिराई इहनें माझा मुलगा गंगाराम यास दत्तक घेतलें होतें. पण त्यास तिनें घरा बाहेर काढून दिलें आहे व तिनें त्या सर्व इस्टेटीची अकरातफर मांडली आहे. करिता तिच-पासून कोणीही गहाण, खरेदी, बक्षिस काहीं घेऊं नये. व तिला कर्जे देऊं नये. तिला कोणचाही व्यवहार करण्याची कायद्यानें मनाई आहे. व तिच्याशीं जो कोणी असा व्यवहार करील तो फसेल व सर्व जबाबदारी त्याजवर राहिल. सवय या जाहीर खबरीनें कळवीत आहे. कळवें ता. २२/२/०५

सहीची निशाणी
भारती टगळाजी कान्हेरकार राहणार जवळ निशाणी खुद हातची रेव

नोटीस.
बेशमी मिराई मद गणाती कान्हेर-कार राहणार जवळ ता. खामगांव पोस्ट शेगांव यांतः—

मी खाली सही करणार या लेखाने कळवितों की, तुम्ही माझा धाकटा मुलगा गंगाराम यास दत्तक घेतलें होत. परंतु आतां तुम्ही त्यास घरांतून काढून दिलें आहे व आपली इस्टेट विकून किंवा गहाण, बक्षिस करून तिची विल्हेवाट व बरवादी करण्याचा तुमचा मानस दिसतो तर आपण तसें काहीं करूं नये ह्मणून मुदत कळवीत आहे. तुम्हांस इस्टेटीवर कर्जे काढण्याची मुद्रां गरज नाहीं. तुम्हांस मेरे ताब्याकाल अन्नवस्त देण्यास मी तयार आहे. तुम्ही जिवंत आहां तों पर्यंत त्या इस्टेटीचा तुम्हांनें उपयोग घ्यावा. ती सर्व इस्टेट दत्तक मुलाची ह्मणजे गंगारामची आहे. तुम्हाला इस्टेटी संघेबांनें कोणचाही व्यवहार करण्याची कायद्यानें मनाई आहे. या उपर व्यवहार केल्यास तो वातळ समजला जाईल कळवें. ता. २२-२-०५ इ०

सहीची निशाणी
भारती टगळाजी कान्हेरकार राहणार जवळ यांचे हातची रेव

नोटीसीचा जबाब
रा. दुर्लभचंद ओंकारदास मालक शामलाळ ओंकारदास साहु दुकान खाभगाव यांसः—
खाली सही करणार असे कळवितों की तुम्ही मजला शुद्धवऱ्हाची छापखान्या-तून आज १-१॥ महीना झाला नाटीस दिली होती की, आमचे मुकत्यार मळगाव येथें येऊन त्याची तुम्हांस दुकानचा चार्ज समजून सापितला असतां तुम्ही दिला नाहीं, व तुम्हांस तुमचे अमेलेले कुलमुकत्यारपत्र नोटीस दिले तरसे पासून रद्द केले आहे ह्मणून मजकुरा बद्दल नोटीस व जाहीरार वर लिहि ल्या पत्रांत असल्याबद्दल परस्पर समजलें आहे. सवय या नोटीसीनें तुम्हांस मी असे कळवीत आहे की, तुमचे मुकत्यार आलेले हे आम्हास वेअन्क करून अपमान करण्याचे कार्मी पाठविले हेति किंवा दुका-नचा चार्ज मागण्यास आले होते बाजबद्दल खलासा आपणाकडून शाला नाहीं. तुमचे आलेले गुमारेते यास तुम्ही चार्ज घावा अशा बद्दल आपले पत्रही आम्हास दिलें नाहीं त्यांत आम्ही चार्ज समजून देण्यास कोणतेही तऱ्हेनें नाकवूल नाहीं परंतु आमचे पग्यासचे पैसे आपणाकडे रुपये १५० दीडशें निघत आहेत ते तुम्ही देऊन चार्ज घ्यावा, व असें माझे ह्मणणे आहे की रुपये नवकरीचे घेत ल्या शिवाय तुम्हांस मी काही समजत नाहीं ह्मणून सांगितले होते. यांत माझा काहींच अपराध नसतां लोकांचे सांगण्यावरून आपण मजला नोटीस व जाहिरात दिली हे आपले सारखे भेटे मनुष्यास योग्य नाहीं. कारण मीहि आज १७-१८ वर्षांपासून तुमचा नौकर असोन कुलमुकत्यार आहे असो. तुम्हांस या लेखावरून असे कळवितों की, तुम्ही माझे नवकरीचे दाम रोख देऊन आपला चार्ज समजून घ्यावा नाहींपतां यापुढें तुमचा मी जबाबदार नाहीं हे पळे समजावें. कळवें ता. १४/२/१९०५ इ.
दस्तुर गोविंद पुरुषोत्तम

(सही)
विठ्ठ वल्लद रामजी माळी वंभांडकार राहणार मळगांव.

जाहिरात.

हिंदुस्थानांतिल सर्व व्यापाऱ्यांस दिवती

घडी, रेडमी पागोटी, मंदीर, सुती व रेशमी वांड, सतांजी, पटके, बर-दार, दुपटे माल सुती हातबिणकरीचा कपोसीनें खरेदी करून पाठवूं. रकम आगाऊ आल्यास अडत दरशकडा १ रुपया घेऊं. किरकोळ खर्च निराळा. औषधी लागल्यास रोख निभे आल्यास बाकीचे व्ही. पी. ने पाठवूं. एकवेळ तरी मागवून अनुभव घ्या. सुख-कर व फायदेशीर ठरल्यास पुन्हा मागवा असें सांगण्यास नको.

पत्ता— तुकारामसा भवानसा रंगशि वाळापूर पेठ, तिऱ्हा आकोला प्रांत बऱ्हाड.

जाहिरात.

तुमाम लोकांस कळविण्यांत येतें कीं, आमचा विडीचा व्यापार पुष्कळ वर्षांपासून चालू आहे, परंतु आमच्या व्यापारास कमीपणा आणण्याकरितां व माल लोकांस नापसंत होण्याकरितां कांहीं दुष्ट बुद्धीच्या लोकांनीं बऱ्याच खटपटी केल्या त्यापैकी इनिमार्ई बेचरदास मुक्काम मळकापूर प्रांत व्हाड यांनीं आमच्या नांवाची खोटी लेवले खोच्या मालावर लावून आमचे नांवाने माल विक्री करून बरेच दिवस आपला उदरनिर्वाह केला. परंतु आम्ही त्यास सुमारे सोळा महिन्यापूर्वी मळकापूर येथे धरून त्यावर सदा कृत्यावद्दल फौजदारी खटला केला. त्या कामांत त्यास कैदे व दंड या प्रमाणे शिक्षा झाली अपून त्याच इतमाने पुन्हां तसेच खोटी कामे गेल्या कार्तीक महिन्यापासून सुरू करून माल विक्री करित होता. करितां त्यास पुन्हां आम्ही मळकापूर येथे पकडून त्यावर फौजदारी खटला केला त्यात त्यास ता.दि. २८ माहे जून सन १९०४ इ. रोजी सहा महिने सक-मजुरी व १०० रुपये दंड याप्रमाणे शिक्षा झाली तर अशी खोटी कामे करून माल-विक्री करणारांनी व आपल्या नांवाचा खोटा माल घेणारांनी सावध रहावे. तरी आमचे नावाचा माल घेणारे ठोक व्यापारी लोक यांनी व किरकोळ घेणारे इतम यांनी सदर ट्रेडमार्क रजिस्टर नंबर व आमचे नांव पाहून माल घेव जाणें.

सही—वाळाराम पुळवा द० खु०
सही—गुंदाप्पा नसाप्पा दस्तु
येळप्पा नरसप्पा
शुक्रवारपेठ कामाट पुरा,—पुणे सिटी

जाहिरात

लक्ष लावून एक वेळ वाचा ! वाचा !!
एम. एम्. अँड सन्स
ग्राफर रबर स्ट्रॅप मेकर वॉच रिपेरा—
आणि स्टेशनरी मरचंट आकोला [व्हाड]
आज पर्यंत कोणताही कंपनीनी इंग्लि-
टेशन रासकोप अपना या नांवाचे थोड्या
क्रिपतीत विकली नसेल ती आम्ही रुपेय
९ मध्ये ग्यारंटी वर्षे ९ ची देतो आहे.
तर त्वरा करानी आणि घड्याळाबरोबर
काच, कमान, पेटी आणि याचे बरोबर
घड्याळे घेणाराचे नांवाचे रबरी पेनपेनसील
स्टॉप तयार करून पाठवू आणि तीन
घड्याळे घेणारांस व्ही. पी. सर्व माफ
व एक डझन घेणारास एक घड्याळ
बाक्षिस देऊ हे घड्याळ एक वेळ घेतले
तर पुनः १० वर्षे पर्यंत व्यावसाय नको
आणि दुसरे हर एक जातीचे घड्याळ
किंवा हर एक जातीचे स्टेशनरी सामान
माफक दराने व सचोटीने खात्री लायक

पाठवू. या शिवाय रबराचे छाप
नांवाचे हर एक जातीचे करून देऊ.
आणि रबर स्टॉपाच्या नमुन्याकरितां
अर्ध्या आण्याचे टिकीट पाठवावे ह्याने
नमुना फुकट पाठवू. आणि फोटो काढून
वेण्याची ईच्छा असेल त्यांनी येथे पावे.
गर्हा पेशां आम्हांत चोळावावे. ह्याने
आम्ही येऊ. आणि १९ रुपया पेक्षा जास्त
माल घेणारास दर रुपयास ८०॥ अर्धा
आण्या प्रमाणे कमिशन देऊ. आणि या
शिवाय कांहीं विचारवयाचे असेल तर
पत्र व्यवहार करावे ह्याने उत्तर देऊ.
गर्हापेशां समक्ष येऊन भेटावे ह्याने
समजेल. आणि कोणास बायसिकलवर
बसाला शिकणे असेल त्यांनी येथे.
शिकाण्या बद्दल फी रुपये १० पडेल.
रबरस्टॉप करितां हर एक गांवास
एजंट पाहिजेत. कमिशन भरपूर मिळेल
या सर्व कामाची व सामानाचा यागणी
करावी ह्याने खात्री होईल.

एम. एम्. अँड सन्स आकोला

जाहिरात

स्टोअर सहायर्भ

आम्ही गिरण्या, निनिंग फॅक्टरी, म्युनि-
सिपालिटी, वाटरवर्क्स, इंजिनिअर्स इरिगेशन
लोकल बोर्ड्स वगैरेना लागणारे व मुंबईतील
इतर सर्व प्रकारचे सामान फारच माफक
दराने पुरवितो.

धी ग्लोब स्टोअर्स कंपनी.

जनरल मरचन्टस
काळवा देवी पेराट
मुंबई.

मुंबई बँकची सेविंग्स बँक

या बँकेत खाली दिलेल्या अटीवर ठेवी
ठेवितां येतात.
कोणत्याही वर्षाचे १ ली जानेवारी
आमि ३१ दिसेंबर यांच्या दाम्यान एक
हजार रुपया पर्यंत पैसा ठेविता येईल.
ठेवी देान अथवा अधिक इसमांच्या
नावावर ठेविता येतील. आणि ती पैसा त्या
पैकी एकास अथवा जास्त इसमास अगर
त्यापैकी मयताचे मागे राहिल त्यास
काढतां येईल.
व्याज दरसाल दर शेंकडा ३ तीन रुप
या प्रमाणे दिले जाईल. व्याजाची आकारणी
प्रत्येक महिन्याची जी कनिष्ठ शिल्क
असेल तिजवर केली जाईल. मात्र यांच
हजारवरील शिल्क रकमेस व्याज नाही.
नियमांच्या पती बँकेत अर्ज केल्या अपता
मिळतील.

मुंबई बँक } J. Kinniburgh
आकोला ३७०३ } एजंट

**मंत रा. सा. मल्लपाजणा वारद,
सोलापूर—यांनी अनुभव घेऊन पसंत केलेल्या
वैद्यकृत कफनाशक गोळ्या.**

लहान मुलांस कफ दाहून श्वास लागतो, खोकला येतो, कफ थुंकतां येत
नाहीं, दूध किंवा अन्न खावेनासें होऊन मुलें घाल पडतात, ज्याला—
पोटांतलें, उवा, सुशी,
असें म्हणतात; त्यांवर अगदी इज्ज न होतां खातरीनें
दोन तासांत गुण देणाऱ्या
अनेक डॉक्टर, वैद्य यांच्या बीस वर्षांच्या अनुभवानें आबालखंडादि
सर्वनांस खारख्या उपयोगी ठरलेल्या.

अनुपान कागदासह } रोखीनें अगर व्हा. पे. पार्सलनें मिळतील.
५ गोळ्यांचे रुपीस १-८. } ग्राहकांचा पत्ता पोष्टाचे नांवासह मुवाच्य
२५ " " १ रु. } असावा. व्यापार्यांस कमिशन मिळतें त्याचा
१०० " " २ } ठराव ममक्ष अगर पत्रद्वारे कृपया.
मालक—वि. शि. वझे, सावंतवाडी.

जाहिरात

गुण न आल्यास पैसे परत
परम्यावर रामबाण औषध
शंभरां पैकीं शभरांत गुण
दोनच दिवसांत हटकून गुण येतो
कसाही जुनाट व नवा परमा खात्रीनें
नाहींसा होऊन लघ्वीची जळजळ व
तिडीक एकच माग घेतल्यानें बंद होत.
किंमत १। रुपया ट. ह. ।=

वेधोल चांदीची मांडी वगैरे पाठ
१ रुपयास १॥ कमिशन.
पत्ता:— एन्. जी. कान्हेर अँड को.
[नाशीक सिटी]
कापडाचें दुकान
(एक भाव व माफक दर)
आमच्या दुकानीं सर्व प्रकारचा रेशमी
व सुती माल विक्रीस आहे. आमच्या
कापडाचे भाव फारच थोडा नफा घेऊन
आकारलेले आहेत. बाहेर गांवी व्हायु-
पेवळनें माल पाठविण्याची सोय केली आहे.
एक वेळ आमच्या दुकानचा माल पडताळून
दुकानाच्या सचोटीचा अनुभव अवश्य
ध्याता.
शा० नागती भाई लब्धा
ठिकाणा— कॅाटन मार्केटा सपॉर
कच्छी बाजार, आकोला.

कापडाचें दुकान
किंमत रोख } किंमत रोख
आमच्या दुकानीं सर्व प्रकारचा रेशमी
सुती माल विक्रीस तयार आहे.
व्यापारी लोकांकरितां खाली लिहिल्या
प्रमाणे नफा ठेविला आहे.
मुंबईचे मात्रास अर्धी आणा
देशावरलि मालास एक आणा
एकदां आमच्या दुकानचा माल
घेऊन अनुभव घ्याता ह्याने सचोटीची
खात्री होईल.
शा० हरगोविन्ददास विठ्ठलदास
ठिकाणा:— ग्रंथ मार्केट सपॉर हाशम
शेतच्या तीन पन्नी
मकापंत नाकोला
(ताजनापेट)

जाहिरात

अगत्य वाचा अगत्य वाचा
वैद्यराज पी. सी. जोगळेकर
यांचा दवाखाना

आमच्या दवाखान्यांत हरएक प्रकारची
इंग्रजी, मराठी व पेटेटे औषधे व ती औष
धे तयार करण्यासाठीं लागणारे सामान
हे सर्व माफक दराने विकत मिळण्याची
अगदी उत्तम सोय केली आहे. तसेच येथे
कोणत्याही रोगाची चांगेल प्रकार नाडी
परीक्षा करून त्या रोगावर औषध योजना
उत्तम रितीनें केली जाते. बाहेर गांवेच
लोकांनी प्रकृतीचे मान बरोबर खलामेवार
लिहून कळावल्यास त्यावरून आढी त्यांना
चांगली खात्रीची औषधे व्ही० पी० नें
पाठवू. रोगपरीक्षेबद्दल एक रुपया फी
पाठवावी. आमचे येथे खाली लिहिलेल्या
रोगावर अगदी रामबाण औषधे आहेत.
एकवेळ अनुभविक तडाका पहावा.
रोगांची नावे
तापावर, पांथरीवर, पोस्टदुखीवर, ओकारीवर,
उदरावर, गर्मावर, जुलाब बंद होण्यास,
कपाळदुखीवर, परम्यावर.

वरील रोग कितीही जुनाट व कोण-
त्याही कारणाने झालेले असोत फक्त
सात दिवसांतच चांगला आराम वटेल.
जास्त हकीकत पत्र पाठविल्यास कळत.
पी सी जोगळेकर
वैद्यराज.
आकोला.

शेत—शेतकी आणि शेतकरी
“ शेत, शेतकी आणि शेतकरी ” या
नांवाचे पंथवर्ष्याचे वर्तमानपत्र मुळ झालें.
वर्गी साठीना सर्व खर्चासुद्धां दीड रुपया
पत्ता—वगळी नंबर १९९, रेल्वे स्टेशन
नजीक, पुणे.
हे पत्र आकोले येथे कैलासवासी
खंडेराव बाळाना फडके यांचे व्हाडसमाचार
उत्तमानांत नारायण खंडेराव फडके यांनी
छापून प्रसिद्ध केले.

उपनामः श्रीगणेशाय.

आर्यवनायधालय--मुडी

व्हाडसभा व हिंदुस्थानचे गव्हर्नर जनरल यांजकडील आनररी असिस्टंट सनन माजी अ० स० डक्टर विश्राम रामजी घेले यांनी आमची औषधे तारकाईने तपासून हल्लीं वर्तमानपत्रांतून ज्या कांहीं नव्या नुव्या जाहिराती प्रसिद्ध होत आहेत त्याहून आमची औषधे त्या या रोगांवर अत्यंत गुणकारी असल्याचें सर्दिकिकेट आह्मांसच दिले आहे हे अवश्य लक्षांत ठेवावे.

अहो अत्यंत खात्रिया औषधांचा गण शंभगांतून एक दोन रोगांस कदाचित् आला नाही तर पैते परत देखूनही त्यांचे आरोग्यार्थ आणखी एखादे औषध दावे लागण्यास ते कुकटदी देखून परंतु रोग्यास पुर्णपणे बरा करूं अशी प्रतिज्ञा आहे.

मदनामृत संजीवनी

धातुवर्धक, अत्यंत कामोत्तजक, व पौष्टिक, विर्यस्तंभक.
रक्त शोधक, मनोत्साहकांतिवृद्धिवर्धक; सुवर्ण.
मासिक, मौक्तिक, कस्तूरी व अनेक
वनस्पती मिश्र अद्भुत गुटिका.

शरीरांतिल मुख्य राजा जो धातु ती शुद्ध असेल तरच शरीर निरोगी राहून सर्व सौख्य प्राप्त होते, ती दुषी असेल तर शरीरांत नानापकारचे रोगरुपी कत्रू उत्पन्न होऊन शारीरिक सौख्यशा खरा काम मुर्च्छाच होणार नाही कीर्ता धतु शुद्ध व पुष्ट होण्यास या गुटिका प्रत्येक वर्षी पाहिजे त्या दिवसांत एकदां तरी अवश्य सेवन करणाने शरीर रोग रहित होऊन सौख्य प्राप्त होते. हे अवश्य लक्षांत ठेवावे. यांच्या सेवनाने नपुंसकत्व स्पन्धन्य व इतर धातुपात, उन्हाळे इन्द्रिय शिथिलता, कडकी, गर्भी संबंधी पुरलेले विकार, मुत्रसंकोच, धातुचा पतळपणा, स्त्रियांनी धुपणी, छातीतील रोग, हात, पाय, मुत्रमार्ग, व नेत्र यांचा दाह, क्षय पांडुरोग, मुळांची खर, जीर्णज्वर, अग्निमांदा, मस्तकशूल मुश्क्याधी, वातरोग, निद्रानाश, पितावकर, वाळंतरोग, मधुमेह, जुनाट परमा मुष्टियुताने आलेली रुग्णता, इत्यादि अनेक विकार खत्रीने बरे होऊन शरीर निरोगी मजबूत व सत्तेज बनते. पचनशक्ति व स्मरणशक्ति भरपूर वाढून धातु व रक्त यांची शुद्धी, वृद्धि, वर्धितमन व भरपूर कामोद्दिपन होते, व मनास उत्साह देतत. दुध व जटाल भरपूर पचू लागते. त्यांत उपयुक्त वनस्पतीचे मिश्रण गुणकारक आहेत. करितां गुणावद्द अस्वल्प सर्दिकिकेटा मिळारया व निस्प मिळतात. पथ्य सेवनाची गरज मुळीच नसून क्षिप, पुरुष, मुळे व यांस पाहिजे त्या दिवसांत घण्यास अत्यंत उपयोगी आहेत. गुटिका रूपाचे आंत मिळणार नाहीत एकदम ४ रुपयांच्यावर वितेहि वेणारांस टपालखर्च माफ आहे चार रुपयाचे आंत वेगळा टपालखर्च ९ आणे पडेळ अनुपान खर्ची सोबत किंवा व्ही० पी० ने खालील पत्त्यावर मिळतील.

दरः-- एकदम २९ गो० १ रु०, ७९ गो० २ रु०, ११९ गो० ३ रु०, १६९ गो० ४ रु०, २७९ गो० ६ रु०, ५९० गो० १० रु०.

२ अपूर्व नेत्रांजन--याने वडस, साहारा, फुल, खुपन्या, बिंदू, काच, इत्यादि नेत्रांचे सर्व विकार त्वरित बरे होऊन दृष्टी तीव्र व थंडगार रहाते. या रोगांस हे अजग खेरे रामबाण आहे. १॥ तोंडपाचपा डबीस १ रु०

३ पथ्याधर अपूर्व मिश्रण-- कोणत्याही नवा जुना पर्मा, व तज्जन्म दाह, तिडीक मुत्राची लाळी, संकोच, पुपस्त्राव, रक्तस्त्राव इ. विकार पथ्य नसतां सात दिवसांत जातात. तिडीक एका घटकते जाते. असे रामबाण औषध कोठेंच मिळत नाही. वा० कि० १ रु० १॥ मर वाटलास २ रु०

४ दंतवर्धक पूड--दंतसंबंधी सर्व विकार उत्तम बरे होतात. ड. ६ आणे.

५ विचूच विष-- औषध लावतांच उतरते. मुळी ३ तो० ८ आणे.

६ गजकर्ण-- खळश, नायटे वेगरे विकार ३ दिवसांत जातात. ड. ६ आणे.

७ सर्व हिमज्वर--औषध घेतांच कशाही प्रकारचे ज्वर असले तरी ते औषध घेतांच जाऊन पुन्हां उलटत नाहीत. १२ पुज्या १ रु०.

८ डेगवर रामबाण औषध--आजपर्यंत आमचे आषधाने हजारों लोक बरे झाले आहेत करितां येथे सुरू होतांच सर्वांनी जरूर संग्रह करून तापावर गोळ्या, गांठीस मलय, व वात चट्ट नये ह्यांनून चातावर मात्रा यांचा एकवार अनुभव पहावाच. गुणावद्द खाली पडेलेच. परीपकारार्थे माफक किं, २ रु. अ. ख. सो.

९ सर्व सामानाचा मोठा वयाटलाग मागवा तो फरुट पाठवू. औषधांत अपायकारक पदार्थ अगदी नसून पूर्ण खात्रांची असल्यावद्द अस्वल्प सर्दिकिकेट आहेत. याशिवाय मोठमोठे रोगांवर अनेक औषधे, ग्रंथोक्त रसायने, यक्ष, पाक, गुटिका, आसव, तैले, व सुगंधी अत्तरे वेगरे माफक दरांने मिळतात. अनु० ख० सो० ट० ल० वे० पडेळ. रोजीने किंवा व्ही. पी. ने पाठवू. प्रकृति मान कळविण्यास रोग्याचे निदान व चिकित्सा कळवू.

अत्यंत अगत्याची विशेष सूचना.

हल्लीं वर्तमानपत्रांतून औषधांच्या अनेक जाहिराती सुरू असून प्रत्येक जाहिरात पाहून हेरणां सुशोभित करून जे ते पुढे येत आहेत, यामुळे खरे खोटेपणावद्द

आमचे अनेक ग्राहक सांशक होतात व तसें हेंणें रास्तही आहे. हा प्रकार केवळ आपला समाज निरबांगी, आळशी व वेअकली बनव्यामुळे एकांन जो धंदा सुरू करावा याचेच अनुकरण हुबहुच नकळ करून पाहिजे तपांने करावे यामुळे अशा जाहिरातीस वॉकण, वऱ्हाड, गुजराथ, महार प्रूइ० प्रांतांत ऊत आलेला असून अमच्या आजूळ वेगरे गांवी तर तो पुर्णवस्थेत येऊन आणखीही नवीन जाहिराती सुरू होत आहेत. अशा जाहिराती किंवा ते लोक यांची आह्मांस निंदा किंवा स्तुती मुळीच करणे नाही इत्यनी राज्यांत आपची थोरवी गाण्यास ज्याचा तो स्वतंत्र आहे. आह्मांस ग्राहकांस सुचविणे हेंच की ज्यांचा कारखाना आज सतत १९२० वर्षे अष्पाहत सुरू असून ज्यांच्या औषधास घाले डक्टरांनी सर्दिकिकेट दिले व ज्यांच्या औषधांनी कोळ्यावधी ग्राहक रोगमुक्त झाले व नित्य होत आहेत यांचीच औषध नेहमी उपयोगांत आणणे अत्यंत हितकारक आहे. यापुढे जी हजारों जाहिराती प्रसिद्ध झाल्या तरी आमची जाहिरात न बदलता व कोणाचीही निंदा न करितां अशाच कायम राहून हा सार्वजनिक वर्याणकारक करीत असलेला व्यवसाय नवीन नवीन उपयुक्त सुधारणा करून ऊर्जावस्थेत आणणेची खटपट करूं. आजपर्यंत आमचे खटपटीने यशही बरेच आले आहे, करितां सकल आर्यवंधुस व ग्राहकांस इतकीच प्रार्थना आहे कीं रोगमुक्त होण्यास आमचीच औषधे अत्यंत गुणकारक आहेत. तीच सर्वांनी चापरावी एकवार अनुभवानेच खात्री हाईल. इतर जाहिरातीशी आमचा बिलकुल संबंध नाही हें लक्षांत ठेवून औषधे मागणे ती खालील चिनचूक सही व पत्त्यावरच मागवावी कारणे खरी गुणकारक औषधे मिळून हटकून व त्वरित आरोग्य हाईल.

कृष्णशास्त्री पेंडसे वैद्य

पत्ताः--मु. मुडी, ता' दापोली. जि. रत्नागिरी

ORIENTAL
GOVERNMENT SECURITY
LIFE ASSURANCE COMPANY, LIMITED.
Established 1874.
Head Office--**BOMBAY**
Chief Agency for C. P. Berar & Khandesh
Head--quarters--Nagpur, C. P.
FUNDS EXCEED
TWO CRORES AND TWENTY FIVE LAKHS
Claims paid for over One Crore and Twenty lakhs.
IMMEDIATE SETTLEMENT OF CLAIMS

IF there be one thing of more importance than another in connection with Life Assurance, it is, when Claims arise, that the amount due under the Policy be paid to the Claimants at the earliest possible date. This the Directors of the "Oriental" keep well before them, and act up to treating their clients with the utmost liberality

UNQUESTIONABLE SECURITY

IT is not sufficient to read that a Company's Funds amount to a given sum, but it is essential to know how such Funds are invested if in miscellaneous and risky investments or how secured

THE Funds of the "Oriental" are invested in Government Securities, and lodged with the Government Official Trustee of Bombay in terms of the Company's Trust Deed, as Security for Claims arising through decease of assured lives, and endowment policies matured

GOVERNMENT Officers, Professional men, Tradesmen and others, by employing a portion of their annual income or profits in effecting life policies, at once create a fund equivalent to the savings of many years.

CREDITORS who expect the repayment of debts at some future period, may protect themselves from loss by the failure of life in the intermediate period, by an assurance on the life of the debtor

NO man can be sure how long he will live; and although he may save money, yet if he die early, before he has had time to save much, his wife and family may be in distress. Life Assurance, is a means by which this danger is got over. Life being so uncertain, the sooner a man makes up his mind to assure his life the better. Once satisfied of the propriety of the step, do not delay. There are numerous instances in the records of the "Oriental" where the delay of a month or less, has left the family without the intended provision.

INFLUENTIAL AND ENERGETIC AGENTS WANTED. FOR TERMS PLEASE APPLY TO UNDER-SIGNED.

Prospectuses, forms, and any further information, can be obtained on application to--

M. De SOUZA,
CHIEF AGENT
for C. P. Berar and Khandesh